ข้อแนะขององค์การแรงงาน
ระหว่างประเทศ
สมัยที่ 92-93 พ.ศ.2547-2548

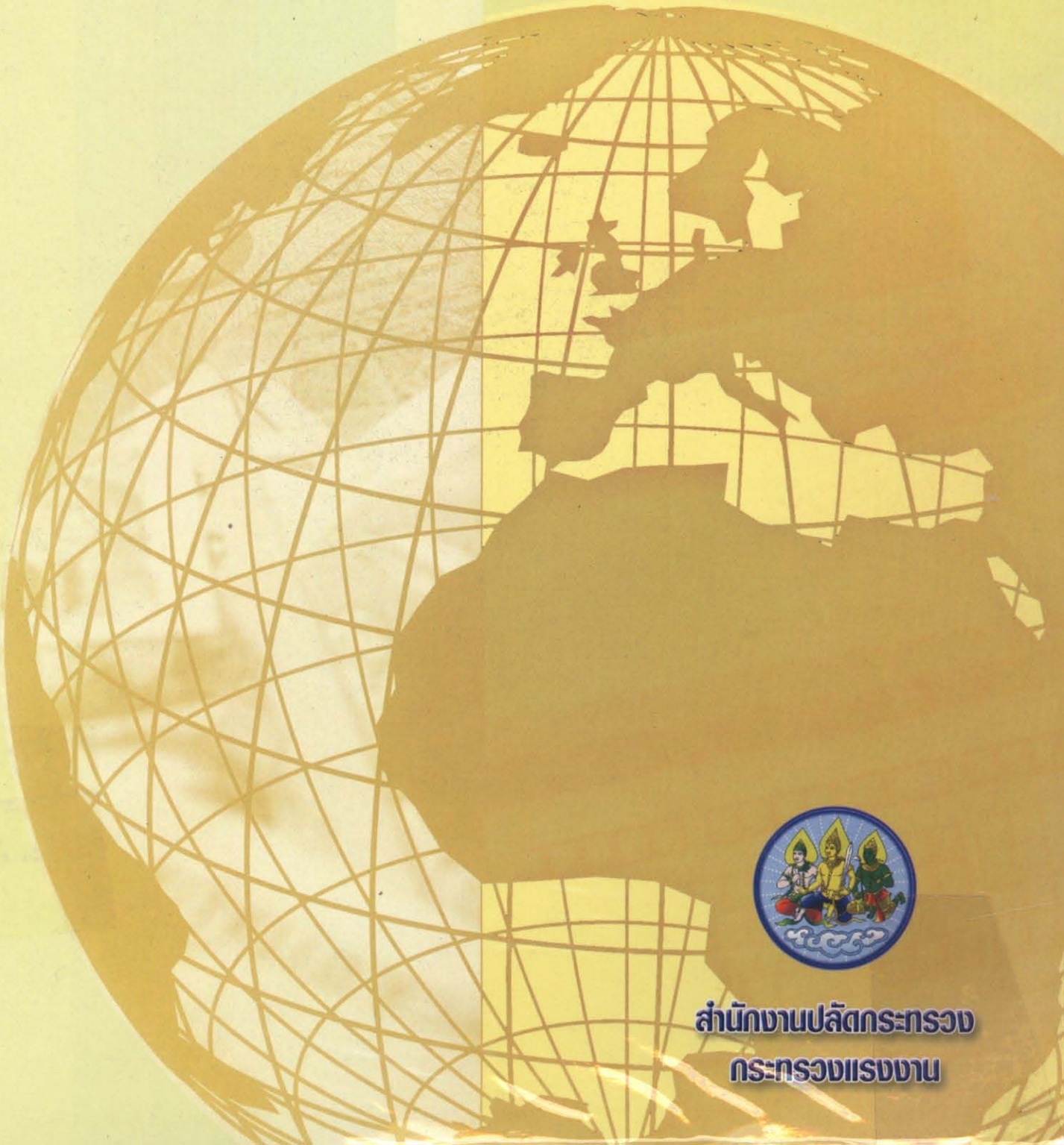

สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงแรงงาน

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961172168

วันที่ 18 ก.พ. 2551
เลขทะเบียน ม 20103
เลขหมู่ KF 53.5 ข9748 2547-48
ส. 92-93

ข้อแนะขององค์การแรงงาน ระหว่างประเทศ สมัยที่ 92-93 พ.ศ.2547-2548

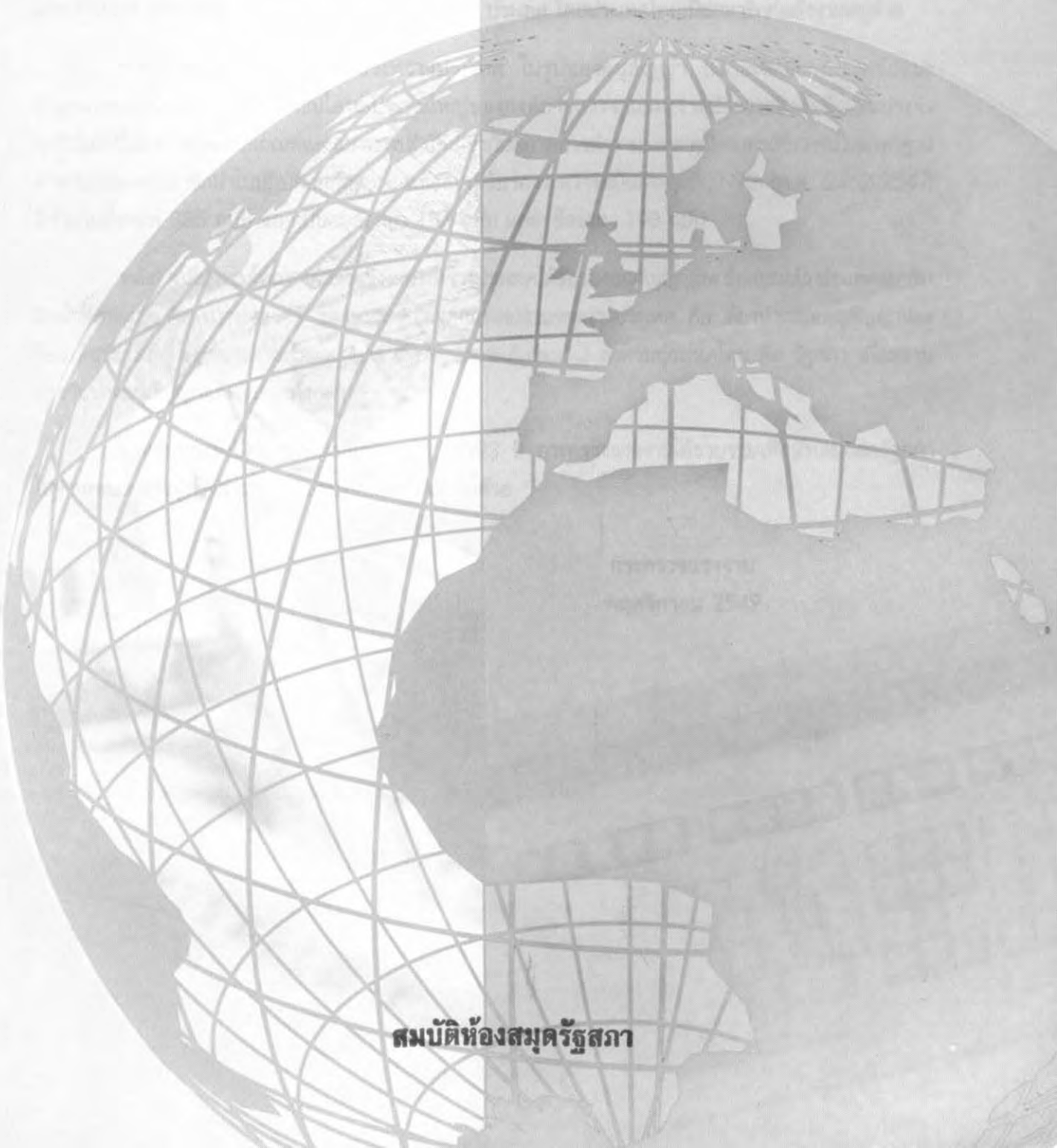

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

บทนำ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organisation :ILO) ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2462 หลังสิ้นสุดสงครามโลก ครั้งที่ 1 ภายใต้ความตกลงสนธิสัญญาแวร์ซาย (Treaty of Versailles) มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือกันก่อให้เกิดความยุติธรรมในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรมในการจ้างงาน และให้ความช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยอาศัยกระบวนการกำหนดมาตรฐานแรงงาน และการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ

ต่อมาเมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ถูกผนวกเข้าเป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติเมื่อ พ.ศ. 2498 สามารถดำเนินงานบริหาร กำหนดสมาชิกภาพ จัดองค์กร งบประมาณ และเจ้าหน้าที่ได้อย่างเป็นเอกเทศ ปัจจุบันมีสมาชิก 179 ประเทศ โดยประเทศไทยเป็นสมาชิกก่อตั้งรวมอยู่ด้วย

การกำหนดมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ในรูปของอนุสัญญา (Convention) และข้อแนะ (Recommendation) ซึ่งตราขึ้นโดยที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีนั้นมีเนื้อหากำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการทำงานและการมีงานทำเพื่อวางเป็นมาตรฐานสำหรับประเทศสมาชิกนำไปปฏิบัติอนุสัญญาและข้อแนะที่รับรองระหว่างสมัยประชุมที่ 1-95 (พ.ศ. 2462-2549) มีจำนวนทั้งหมด 385 ฉบับ แยกเป็นอนุสัญญา 187 ฉบับ และ ข้อแนะ 198 ฉบับ

หลังจากที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้รับรองอนุสัญญาและ ข้อแนะแล้ว ประเทศสมาชิกมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 19 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ คือ ต้องนำเสนออนุสัญญาและข้อแนะฉบับนั้น ๆ ต่อหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ (Competent Authority) สำหรับประเทศไทย คือ รัฐสภา เพื่อทราบการรับรองอนุสัญญาและข้อแนะดังกล่าว

สำหรับข้อแนะซึ่งรับรองในสมัยประชุมที่ 92-93 นี้ กระทรวงแรงงานได้รวบรวมเพื่อนำเสนอต่อรัฐสภาในฐานะหน่วยงานผู้ทรงอำนาจของประเทศไทยมา ณ ที่นี้ด้วย

กระทรวงแรงงาน

พฤศจิกายน 2549

สารบัญ

หน้า

สมัยที่ 92 พ.ศ.2547 1

สรุปสาระสำคัญของข้อแนะฉบับที่ 195 ว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ.2004 3

R 195 Human Resources Development Recommendation, 2004 5

ข้อแนะฉบับที่ 195 เรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ.2004 15

สมัยที่ 93 พ.ศ.2548 25

สรุปสาระสำคัญของร่างอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมง 27

Convention concerning work in the fishing sector 30

อนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมง 58

ความเป็นมาของข้อแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมง 83

Recommendation concerning work in the fishing sector 84

ข้อแนะว่าด้วยการทำงานในกิจการประมง 94

สมัยที่ 92

พ.ศ.2547

สรุปสาระสำคัญของข้อแนะฉบับที่ 195 ว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ.2004

1. วัตถุประสงค์

ให้รัฐสมาชิกกำหนด นำมาใช้ และทบทวนนโยบายระดับชาติในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจ การเงิน และสังคมของแต่ละประเทศ บนพื้นฐานของการเจรจาทางสังคม

2. สรุปสาระสำคัญ

การศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสิ่งสำคัญต่อการส่งเสริมให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล สถานประกอบการ ตลอดจนเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ดังนั้นทุกฝ่ายควรร่วมมือกันในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยภาครัฐควรจัดให้มีการลงทุนและสร้างสภาพการณ์ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมให้เกิดขึ้นแก่คนทุกระดับ สำหรับสถานประกอบการควรจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างของตนเอง ส่วนบุคคลควรใช้ประโยชน์จากโอกาสในการศึกษา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. ความเห็น

กระทรวงแรงงานได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับข้อแนะฉบับที่ 195 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีความเห็น และมาตรการในการดำเนินการต่างๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางของข้อแนะฉบับที่ 195 ดังนี้

3.1 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีการกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 กฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2541) ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง สถานศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่จัดประชุม สัมมนา อบรม ฝึกหรือการอื่น เป็นต้น รวมถึงมีมาตรการส่งเสริมให้แรงงานได้รับการพัฒนาความรู้ เพิ่มทักษะและขีดความสามารถในการทำงานด้วย เช่น การอบรมให้ความรู้แก่ลูกจ้างในสถานประกอบการ การอบรมให้ความรู้และสร้างความเข้มแข็งให้กับที่ปรึกษาแรงงานหญิง และการจัดสัมมนาให้ความรู้กับนายจ้าง เป็นต้น

3.2 กรมการจัดหางานได้มีการฝึกอบรมบุคลากร เพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และส่งเสริมการมีงานทำ นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งด้านเศรษฐกิจ และด้านตลาดแรงงาน และมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตลาดแรงงานในด้านต่างๆ ด้วย

3.3 กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีการส่งเสริมและสนับสนุนสถานประกอบกิจการภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยผ่านกระบวนการของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 มีการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้พิการ เยาวชน และกลุ่มสตรี รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อให้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพต่างๆ

3.4 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการศึกษา การฝึกอบรม และการจัดการศึกษาตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับข้อแนะฉบับที่ 195 อย่างต่อเนื่อง เช่น การผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการเรียนการสอนโดยวิทยาลัยชุมชนเพื่อมุ่งพัฒนาทักษะความรู้ด้านอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ภูมิภาคเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

3.5 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเห็นว่า ข้อแนะฉบับที่ 195 มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และมาตรการของหน่วยงานต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาให้คนไทยมีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การจัดการศึกษาทุกระดับ การพัฒนายกระดับฝีมือแรงงาน และการปรับระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

3.6 สภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย มีความเห็นว่าควรมีการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือกำหนดมาตรการให้สอดคล้องกับข้อแนะฉบับที่ 195 ดังนี้

3.6.1 แผนการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายด้านแรงงานของรัฐบาล

3.6.2 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก่อนเข้าทำงาน

3.6.3 พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ

3.6.4 พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในขณะทำงาน

3.6.5 พระราชบัญญัติประกันสังคม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับผู้ว่างงาน

R195 Human Resources Development Recommendation, 2004

The General Conference of the International Labour Organization, Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 92nd Session on 1 June 2004, and

Recognizing that education, training and lifelong learning contribute significantly to promoting the interests of individuals, enterprises, the economy and society as a whole, especially considering the critical challenge of attaining full employment, poverty eradication, social inclusion and sustained economic growth in the global economy, and

Calling on governments, employers and workers to renew their commitment to lifelong learning: governments by investing and creating the conditions to enhance education and training at all levels; enterprises by training their employees; and individuals by making use of the education, training and lifelong learning opportunities, and

Recognizing that education, training and lifelong learning are fundamental and should form an integral part of, and be consistent with, comprehensive economic, fiscal, social and labour market policies and programmes that are important for sustainable economic growth and employment creation and social development, and

Recognizing that many developing countries need support in the design, funding and implementation of appropriate education and training policies to attain human development, economic and employment growth, and poverty eradication, and

Recognizing that education, training and lifelong learning are contributing factors to personal development, access to culture and active citizenship, and Recalling that the realization of decent work for workers everywhere is a primary objective of the International Labour Organization, and Noting the rights and principles embodied in the relevant instruments of the International Labour Organization, and in particular:

(a) the Human Resources Development Convention, 1975; the Employment Policy Convention and Recommendation, 1964; the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984; and the Paid Educational Leave Convention and Recommendation, 1974;

(b) the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work;

(c) the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy;

(d) the conclusions concerning human resources training and development, adopted at the 88th Session (2000) of the International Labour Conference, and Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to human resources development and training, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals sholl take the form of a Recommendation;

adopts this seventeenth day of June of the year two thousand and four the following Recommendation, which may be cited as the Human Resources Development Recommendation, 2004.

I. OBJECTIVE, SCOPE AND DEFINITIONS

1. Members should, based on social dialogue, formulate, apply and review national human resources development, education, training and lifelong learning policies which are consistent with economic, fiscal and social policies.

2. For the purpose of this Recommendation:

(a) the term ***lifelong learning*** encompasses all learning activities undertaken throughout life for the development of competencies and qualifications;

(b) the term ***competencies*** covers the knowledge, skills and know-how applied and mastered in a specific context;

(c) the term ***qualifications*** means a formal expression of the vocational or professional abilities of a worker which is recognized at international, national or sectoral levels;

(d) the term ***employability*** relates to portable competencies and qualifications that enhance an individual's capacity to make use of the education and training opportunities available in order to secure and retain decent work, to progress within the enterprise and between jobs, and to cope with changing technology and labour market conditions.

3. Members should identify human resources development, education, training and lifelong learning policies which:

(o) facilitate lifelong learning and employability as part of a range of policy measures designed to create decent jobs, as well as to achieve sustainable economic and social development;

(b) give equal consideration to economic and social objectives, emphasize sustainable economic development in the context of the globalizing economy and the knowledge-and skills-based society, as well as the development of competencies, promotion of decent work, job retention, social development, social inclusion and poverty reduction;

(c) stress the importonce of innovotion, competitiveness, productivity, growth of the economy, the creation of decent jobs and the employability of people, considering that innovation creates new employment opportunities and also requires new approaches to education and training to meet the demand for new skills;

(d) address the challenge of transforming activities in the informal economy into decent work fully integrated into mainstream economic life; policies and programmes should be developed with the aim of creating decent jobs and opportunities for education and training, as well as validating prior learning and skills gained to assist workers and employers to move into the formal economy;

(e) promote and sustain public and private investment in the infrastructure needed for the use of information and communication technology in education and training, as well as in the training of teachers and trainers, using local, national and international collaborative networks;

(f) reduce inequality in the participation in education and training.

4. Members should:

(a) recognize that education and training are a right for all and, in cooperation with the social partners, work towards ensuring access for all to lifelong learning;

(b) recognize that the realization of lifelong learning should be based on the explicit commitment: by governments by investing and creating the conditions to enhance education and training at all levels; by enterprises in training their employees; and by individuals in developing their competencies and careers.

II. DEVELOPMENT AND IMPLEMENTATION OF EDUCATION AND TRAINING POLICIES

5. Members should:

(a) define, with the involvement of the social partners, a national strategy for education and training, as well as establish a guiding framework for training policies at national, regional, local, and sectoral and enterprise levels;

(b) develop supportive social and other policies, and create an economic environment and incentives, to encourage enterprises to invest in education and training, individuals to develop their competencies and careers, and to enable and motivate all to participate in education and training programmes;

(c) facilitate the development of an education and training delivery system consistent with national conditions and practices;

(d) assume the primary responsibility for investing in quality education and pre-employment training, recognizing that qualified teachers and trainers working under decent conditions, are of fundamental importance;

(e) develop a national qualifications framework to facilitate lifelong learning, assist enterprises and employment agencies to match skill demand with supply, guide individuals in their choice of training and career and facilitate the recognition of prior learning and previously acquired skills, competencies and experience; this framework should be responsive to changing technology and trends in the labour market and recognize regional and local differences, without losing transparency at the national level;

(f) strengthen social dialogue and collective bargaining on training at international, national, regional, local, and sectoral and enterprise levels as a basic principle for systems development, programme relevance, quality and cost-effectiveness;

(g) promote equal opportunities for women and men in education, training and lifelong learning;

(h) promote access to education, training and lifelong learning for people with nationally identified special needs, such as youth, low-skilled people, people with disabilities, migrants, older workers, indigenous people, ethnic minority groups and the socially excluded; and for workers in small and medium-sized enterprises, in the informal economy, in the rural sector and in self-employment;

(i) provide support to the social partners to enable them to participate in social dialogue on training;

(j) support and assist individuals through education, training and lifelong learning, and other policies and programmes, to develop and apply entrepreneurial skills to create decent work for themselves and others.

6. (1) Members should establish, maintain and improve a coordinated education and training system within the concept of lifelong learning, taking into account the primary responsibility of government for education and pre-employment training and for training the unemployed, as well as recognizing the role of the social partners in further training, in particular the vital role of employers in providing work experience opportunities.

(2) Education and pre-employment training include compulsory basic education incorporating basic knowledge, literacy and numeracy skills and the appropriate use of information and communication technology.

7. Members should consider benchmarks in relation to comparable countries, regions and sectors when making decisions about investment in education and training.

III. EDUCATION AND PRE-EMPLOYMENT TRAINING

8. Members should:

(a) recognize their responsibility for education and pre-employment training and, in cooperation with the social partners, improve access for all to enhance employability and to facilitate social inclusion;

(b) develop approaches for non-formal education and training, especially for adults who were denied education and training opportunities when young;

(c) encourage the use of new information and communication technology in learning and training, to the extent possible;

(d) ensure provision of vocational, labour market and career information and guidance and employment counselling, supplemented by information on the rights and obligations of all concerned under labour-related laws and other forms of labour regulation;

(e) ensure that education and pre-employment training programmes are relevant and that their quality is maintained;

(f) ensure that vocational education and training systems are developed and strengthened to provide appropriate opportunities for the development and certification of skills relevant to the labour market.

IV. DEVELOPMENT OF COMPETENCIES

9. Members should: (a) promote, with the involvement of the social partners, the ongoing identification of trends in the competencies needed by individuals, enterprises, the economy and society as a whole;

(b) recognize the role of the social partners, enterprises and workers in training;

(c) support initiatives by the social partners in the field of training in bipartite dialogue, including collective borgaining;

(d) provide positive measures to stimulate investment and participation in training;

(e) recognize workplace learning, including formal and non-formal learning, and work experience;

(f) promote the expansion of workplace learning and training through:

(i) the utilization of high-performance work practices that improve skills;

(ii) the organization of on- and off-the-job training with public and private training providers, and making greater use of information and communication technology; and

(iii) the use of new forms of learning together with appropriate social policies and measures to facilitate participation in training;

(g) urge private and public employers to adopt best practices in human resources development;

(h) develop equal opportunity strategies, measures and programmes to promote and implement training for women, as well as for specific groups and economic sectors, and for people with special needs, with the objective of reducing inequalities;

(i) promote equal opportunities for, and access to, career guidance and skill upgrading for all workers, as well as support for retraining employees whose jobs are at risk;

(j) call upon multinational enterprises to provide training for all levels of their employees in home and host countries, to meet the needs of the enterprises and contribute to the development of the country;

(k) promote the development of equitable training policies and opportunities for all public sector employees, recognizing the role of the social partners in this sector;

(l) promote supportive policies to enable individuals to balance their work, family and lifelong learning interests.

V. TRAINING FOR DECENT WORK AND SOCIAL INCLUSION

10. Members should recognize:

(a) the primary responsibility of government for the training of the unemployed, those seeking to enter or re-enter the labour market and people with special needs, to develop and enhance their employability to secure decent work, in the private and public sectors, through such measures as incentives and assistance;

(b) the role of the sociol partners to support, through human resources development policies and other measures, the integration of the unemployed and people with special needs in jobs;

(c) the role of local authorities and communities and other interested parties in implementing programmes for people with special needs.

VI. FRAMEWORK FOR RECOGNITION AND CERTIFICATION OF SKILLS

11. (1) Measures should be adopted, in consultation with the sociol partners and using a national qualifications framework, to promote the development, implementation and financing of a transparent mechanism for the assessment, certification and recognition of skills, including prior learning and previous experience, irrespective of the countries where they were acquired and whether acquired formally or informally.

(2) Such an assessment methodology should be objective, non-discriminatory and linked to standards.

(3) The national framework should include a credible system of certification which will ensure that skills are portable and recognized across sectors, industries, enterprises and educational institutions.

12. Special provisions should be designed to ensure recognition and certification of skills and qualifications for migrant workers.

VII. TRAINING PROVIDERS

13. Members should, in cooperation with the social partners, promote diversity of training provision to meet the different needs of individuals and enterprises and to ensure high- quality standards, recognition and portability of competencies and qualifications within a national quality assurance framework.

14. Members should:

(a) develop a framework for the certification of qualifications of training providers;

(b) identify the roles of government and the social partners in promoting the expansion and diversification of training;

(c) include quality assurance in the public system and promote its development within the private training market and evaluate the outcomes of education and training;

(d) develop quality standards for trainers and create the opportunities far trainers to meet such standards.

VIII.CAREER GUIDANCE AND TRAINING SUPPORT SERVICES

15. Members should:

(a) assure and facilitate, throughout an individual's life, participation in, and access to, vocational and career information and guidance, job placement services and job search techniques and training support services;

(b) promote and facilitate the use of information and communication technology, as well as traditional best practices in career information and guidance and training support services;

(c) identify, in consultation with the social partners, roles and responsibilities of employment services, training providers and other relevant service providers with respect to vocational and career information and guidance;

(d) provide information and guidance on entrepreneurship, promote entrepreneurial skills, and raise awareness among educators and trainers of the important role of enterprises, among others, in creating growth and decent jobs.

IX. RESEARCH IN HUMAN RESOURCES DEVELOPMENT, EDUCATION, TRAINING AND LIFELONG LEARNING

16. Members should evaluate the impact of their education, training and lifelong learning policies on the progress made towards achieving broader human development goals, such as the creation of decent jobs and poverty eradication.

17. Members should develop their national capacity, as well as facilitate and assist in developing that of the social partners, to analyse trends in labour markets and human resources development and training.

18. Members should:

(a) collect information, disaggregated by gender, age, and other specific socio-economic characteristics, on educational levels, qualifications, training activities, and employment and incomes, especially when organizing regular surveys of the population, so that trends can be established and comparative analysis undertaken to guide policy development;

(b) establish databases and quantitative and qualitative indicators, disaggregated by gender, age and other characteristics, on the national training system and gather data on training in the private sector, taking into account the impact of data collection on enterprises;

(c) collect information on competencies and emerging trends in the labour market from a variety of sources, including longitudinal studies, and not confined to traditional occupational classifications.

19. Members should, in consultation with the social partners, and taking into account the impact of data collection on enterprises, support and facilitate research on human resources development and training, which could include:

(a) learning and training methodologies, including the use of information and communication technology in training;

(b) skills recognition and qualifications frameworks;

(c) policies, strategies and frameworks for human resources development and training;

(d) investment in training, as well as the effectiveness and impact of training;

(e) identifying, measuring and forecasting the trends in supply and demand for competencies and qualifications in the labour market;

(f) identifying and overcoming barriers to accessing training and education;

(g) identifying and overcoming gender bias in the assessment of competencies;

(h) preparing, publishing and disseminating reports and documentation on policies, surveys and available data.

20. Members should use the information obtained through research to guide planning, implementation and evaluation of programmes.

X. INTERNATIONAL AND TECHNICAL COOPERATION

21. International and technical cooperation in human resources development, education, training and lifelong learning should:

(a) develop mechanisms that mitigate the adverse impact on developing countries of the loss of skilled people through migration, including strategies to strengthen the human resources development systems in the countries of origin, recognizing that creating enabling conditions for economic growth, investment, creation of decent jobs and human development will have a positive effect on retaining skilled labour;

(b) promote greater opportunities for women and men to obtain decent work;

(c) promote national capacity building to reform and develop training policies and programmes, including developing the capacity for social dialogue and partnership building in training;

(d) promote the development of entrepreneurship and decent employment and share experiences on international best practices;

(e) strengthen the capacity of the social partners to contribute to dynamic lifelong learning policies, in particular in relation to the new dimensions of regional economic integration, migration and the emerging multicultural society;

(f) promote recognition and portability of skills, competencies and qualifications nationally and internationally;

(g) increase technical and financial assistance for developing countries and promote, at the level of the international financial institutions and funding agencies, coherent policies and programmes which place education, training and lifelong learning at the centre of development policies;

(h) taking into account the specific problems of the indebted developing countries, explore and apply innovative approaches to provide additional resources for human resources development;

(i) promote cooperotion between and among governments, the social partners, the private sector and international organizations on all other issues and strategies encompassed in this instrument.

XI. FINAL PROVISION

22. The present Recommendation revises and replaces the Human Resources Development Recommendation, 1975.

ข้อแนะฉบับที่ 195 ว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ.2004

ข้อแนะว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ : การศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ กำหนดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา เป็นสมัยประชุมที่ 92 เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2004 และ

ยอมรับว่า การศึกษา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการส่งเสริมให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล สถานประกอบการ ตลอดจนเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม โดยเฉพาะได้พิจารณาถึงการเรียกร้องอันท้าทายยิ่งต่อการบรรลุถึงการมีงานทำเต็มที่ การขจัดความยากจน การผนวกรวมด้านสังคม เข้ากับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในขอบเขตของเศรษฐกิจโลกและ

เรียกร้อง ต่อรัฐบาล นายจ้าง และคนงาน ให้ยืนยันถึงพันธะของพวกเขาในเรื่องของการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ สำหรับรัฐบาลได้แก่การลงทุนและการสร้างสภาพการณ์ที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมให้เกิดขึ้นในทุกระดับ สำหรับสถานประกอบการได้แก่การฝึกอบรมลูกจ้างของตนเอง และสำหรับบุคคลได้แก่การใช้ประโยชน์จากการศึกษา โอกาสในการฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ

ยอมรับว่า การศึกษา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นพื้นฐานและควรกำหนดให้เป็นส่วนที่บูรณาการและสอดรับกับนโยบายและแผนงานด้านตลาดแรงงาน สังคม การเงิน และเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง ซึ่งสิ่งนี้มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้เกิดการมีงานทำได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนการพัฒนาสังคม และ

ยอมรับว่า ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในด้านการกำหนดเค้าโครง ด้านทุน และการดำเนินการตามนโยบายการศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสม เพื่อบรรลุถึงการพัฒนามนุษย์ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการมีงานทำ ตลอดจนการขจัดความยากจน และ

ยอมรับว่า การศึกษา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลากร การเข้าถึงวัฒนธรรมและการเป็นพลเมืองที่แข็งขัน และโดยระลึกว่า การตระหนักในเรื่องงานที่มีคุณค่าสำหรับคนงานในทุกหนแห่งนั้น เป็นวัตถุประสงค์เบื้องต้นขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และโดยเน้นถึงสิทธิและหลักการต่างๆ ที่แสดงอยู่ในกรรมสารที่เกี่ยวข้องขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะในเรื่อง

(ก) อนุสัญญาเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ.1975 อนุสัญญาและข้อแนะเรื่องนโยบายการมีงานทำ ค.ศ.1964 ข้อแนะเรื่องนโยบายการมีงานทำ (บทบัญญัติเพิ่มเติม) ค.ศ.1984 และ อนุสัญญาและข้อแนะเรื่องการลาศึกษาโดยได้รับค่าจ้าง ค.ศ.1974

(ข) ปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน

(ค) ปฏิญญาไตรภาคีว่าด้วยหลักการที่เกี่ยวกับวิสาหกิจข้ามชาติและนโยบายสังคม

(ง) มติที่ว่าด้วยการฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งรับรองโดยที่ประชุมองค์การแรงงานระหว่างประเทศสมัยที่ 88 (ค.ค.2000) และได้ตกลงให้รับเอาข้อเสนอที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการฝึกอบรม ซึ่งเป็นหัวข้อที่สี่ในระเบียบวาระการประชุม และ

ตกลงให้ข้อเลนอเหล่านี้อยู่ในรูปของข้อแนะ

จึงมีมติรับรองข้อแนะต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่า ข้อแนะว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ค.2004 ในวันที่สิบเจ็ดของเดือนมิถุนายน ปีสองพันสี่

1. วัตถุประสงค์ ขอบเขต และนิยาม

1. รัฐสมาชิก โดยอาศัยการหารือทางสังคม ควรกำหนด นำมาใช้ และทบทวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระดับชาติ นโยบายการศึกษา ฝึกอบรมและการเรียนรู้ดลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจ การเงิน และสังคม

2. เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของข้อแนะฉบับนี้

(ก) คำว่า ***การเรียนรู้ตลอดชีวิต*** หมายรวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่กระทำโดยตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสมรรถนะและคุณสมบัติต่างๆ

(ข) คำว่า ***สมรรถนะ*** คลอบคลุมถึงความรู้ ทักษะฝีมือ และการเรียนรู้วิธีที่จะนำมาใช้ และควบคุมการดำเนินการในบริบทเฉพาะได้

(ค) คำว่า ***คุณสมบัติ*** หมายถึงการแสดงออกตามแบบแผนในเรื่องความสามารถด้านฝีมือหรือวิชาชีพของคนงาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับระหว่างประเทศ ระดับชาติ หรือระดับภาคล่วน

(ง) คำว่า ***ความสามารถในการมีงานทำได้*** เกี่ยวข้องกับลมรรถนะที่มีอยู่และคุณสมบัติต่างๆ ที่ส่งเสริมความสามารถของบุคคล ให้สามารถใช้โอกาสทางการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้ลามารถทำงานที่มีคุณค่าได้อย่างมั่นคงยั่งยืน ให้เกิดความก้าวหน้าในสถานประกอบการ และในงานต่างๆ และลามารถรองรับกับเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลงและสภาพเงื่อนไขต่างๆ ของตลอดแรงงาน

3. รัฐสมาชิกควรกำหนดให้ชัดเจนเรื่องนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่ง

(ก) อำนวยให้สามารถมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและมีงานทำได้ โดยถือเป็นส่วนของขอบเขตแห่งมาตรการด้านนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อสร้างงานที่มีคุณค่า เช่นเดียวกับการที่จะบรรลุสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

(ข) ทำให้เกิดการพิจารณาอย่างเสมอภาคในเรื่องวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจและสังคม เน้นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืนในบริบทของเศรษฐกิจโลก และของสังคมที่มีฐานแห่งความรู้และทักษะฝีมือ เช่นเดียวกับการพัฒนาสมรรถนะ การส่งเสริมงานที่มีคุณค่า การรักษางานที่มีอยู่ การพัฒนาสังคม การผนวกรวมเรื่องทางสังคม และการลดความยากจน

(ค) เน้นความสำคัญของนวัตกรรม การแข่งขัน การเพิ่มผลผลิต การเติบโตของเศรษฐกิจ การสร้างงานที่มีคุณค่า และความสามารถในการมีงานทำของประชาชน โดยที่พิจารณาว่านวัตกรรมสร้างโอกาสในการมีงานทำใหม่ๆ และยังต้องการวิธีการใหม่ที่จะเข้าสู่การศึกษาและฝึกอบรม ที่ตอบสนองอุปสงค์สำหรับทักษะใหม่ด้วย

(ง) แสดงให้เห็นถึงความท้าทายของกิจกรรมต่างๆ ในเศรษฐกิจภาคนอกระบบ ที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่งานที่มีคุณค่า โดยที่สามารถบูรณาการได้อย่างสมบูรณ์สู่ชีวิตในกระแสเศรษฐกิจหลัก ซึ่งนโยบายและแผนงานต่างๆ ควรพัฒนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างงานที่มีคุณค่า สร้างโอกาสทางการศึกษาและฝึกอบรม รวมถึงทำให้มีการเรียนรู้และมีทักษะก่อนการทำงาน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้คนงานและนายจ้างได้เข้าสู่เศรษฐกิจในระบบปกติ

(จ) ส่งเสริมและทำให้การลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนยั่งยืนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้กับเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ในการศึกษาและการฝึกอบรม เช่นเดียวกับการฝึกอบรมให้ครูและผู้ฝึกอบรม โดยการใช้เครือข่ายความร่วมมือระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับระหว่างประเทศ

(ฉ) ลดความไม่เสมอภาคในการเข้าร่วมศึกษาและฝึกอบรม

4. รัฐสมาชิกควร

(ก) ยอมรับว่า การศึกษาและการฝึกอบรมเป็นสิทธิสำหรับทุกคน และดำเนินงานเพื่อไปสู่การให้หลักประกันที่ทุกคนจะมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ ทั้งนี้ควรดำเนินการโดยความร่วมมือกับหุ้นส่วนสังคม

(ข) ยอมรับว่า การตระหนักถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้น ควรขึ้นอยู่กับพันธะที่ชัดเจน ได้แก่ สำหรับรัฐบาล โดยการลงทุนและสร้างสภาพที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมในทุกระดับ สำหรับสถานประกอบการ โดยการให้การฝึกอบรมแก่ลูกจ้างของเขา และสำหรับบุคคล โดยการพัฒนาสมรรถนะและวิชาชีพของตนเอง

2. การพัฒนาและการดำเนินการตามนโยบายด้านการศึกษาและฝึกอบรม

5. รัฐสมาชิกควร

(ก) กำหนดความหมายในเรื่องยุทธศาสตร์แห่งชาติเพื่อการศึกษาและการฝึกอบรม เช่นเดียวกับการวางกรอบการทำงานเพื่อเป็นแนวทางสำหรับนโยบายการฝึกอบรมในระดับชาติ ภาค ท้องถิ่น และระดับสถานประกอบการ ทั้งนี้โดยผ่านการเข้าร่วมของหุ้นส่วนสังคม

(ข) พัฒนานโยบายด้านสังคมและอื่นๆ ที่ช่วยสนับสนุน และสร้างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสิ่งที่กระตุ้น เพื่อสนับสนุนให้สถานประกอบการลงทุนด้านการศึกษาและฝึกอบรม ให้บุคคลพัฒนาสมรรถนะและอาชีพของเขา และเพื่อให้สามารถดำเนินการและผลักดันให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในแผนการศึกษาและฝึกอบรม

(ค) อำนวยการให้มีการพัฒนาระบบการให้การศึกษาและฝึกอบรม ที่สอดคล้องกับสภาพและการปฏิบัติแห่งชาติ

(ง) ถือว่าเป็นความรับผิดชอบเบื้องต้นสำหรับการลงทุนด้านการศึกษาที่มีคุณภาพและการฝึกอบรมก่อนการจ้างงาน ตลอดจนยอมรับว่า ครูและผู้ฝึกอบรมที่มีคุณภาพนั้นมีการทำงานภายใต้สภาพการทำงานที่ดี เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐาน

(จ) พัฒนากรอบการทำงานแห่งชาติเรื่องคุณสมบัติต่างๆ เพื่ออำนวยให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ช่วยให้สถานประกอบการและหน่วยงานจัดหางาน สามารถจัดหาผู้มีทักษะฝีมือตรงตามความต้องการให้การแนะแนวแก่บุคคลต่างๆ ในการเลือกเข้ารับการอบรมและอาชีพ ตลอดจนช่วยให้เขาได้รับทราบถึงการเรียนรู้เบื้องต้น และการมีทักษะสมรรถนะและประสบการณ์ซึ่งเป็นที่ต้องการก่อนเข้าทำงาน ซึ่งกรอบการทำงานนี้ควรสอดรับกับเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลง แนวโน้มตลาดแรงงาน และรับทราบถึงความแตกต่างที่มีอยู่ทั้งในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นการดำเนินการอย่างโปร่งใสในระดับชาติ

(ฉ) สร้างความเข้มแข็งแก่การหารือทางสังคมและการร่วมเจรจาต่อรองในเรื่องของการฝึกอบรม ทั้งในระดับระหว่างประเทศ ระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น ระดับภาคส่วน และลถานประกอบการ โดยให้เป็นหลักการเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาระบบ แผนงานที่เกี่ยวข้อง คุณภาพตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผลที่ได้รับกับต้นทุน

(ช) ส่งเสริมโอกาสที่เท่ากันสำหรับหญิงและชายในการศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(ซ) ส่งเสริมการที่สามารถเข้าถึงการศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน โดยให้มีการกำหนดความจำเป็นเฉพาะไว้ในระดับชาติ เช่น เยาวชน ผู้มีทักษะฝีมือระดับต่ำ ผู้พิการ ผู้อพยพ คนงานสูงวัย คนพื้นเมือง กลุ่มคนเชื้อชาติส่วนน้อย ผู้ถูกกีดกันจากสังคม และสำหรับคนงานที่อยู่ในลถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ ในชนบท และผู้ประกอบอาชีพอิสระ

(ฌ) ให้การสนับสนุนแก่หุ้นส่วนสังคมเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการหารือทางสังคมในเรื่องของการฝึกอบรมได้

(ญ) สนับสนุนและช่วยเหลือบุคคล โดยผ่านการพัฒนา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนนโยบายและแผนงานอื่นๆ ในการพัฒนาและการใช้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างงานที่มีคุณค่าสำหรับตนเองและผู้อื่น

6. (1) รัฐสมาชิก ควรสร้าง ธำรงไว้ และปรับปรุงระบบการศึกษาและการฝึกอบรมที่ได้มีการร่วมมือกัน ภายใต้แนวคิดของการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบเบื้องต้นของรัฐบาลเพื่อการศึกษาและการฝึกอบรมก่อนการจ้างงานและเพื่อการฝึกอบรมแก่ผู้ว่างงาน เช่นเดียวกับการยอมรับบทบาทของหุ้นส่วนสังคมในการให้การฝึกอบรมต่อไป โดยเฉพาะบทบาทที่สำคัญยิ่งของนายจ้างในการให้โอกาลประสบการณ์การทำงาน

(2) การศึกษาและการฝึกอบรมก่อนการจ้างงานนั้น รวมถึงการศึกษาภาคบังคับร่วมกับความรู้เบื้องต้น การอ่านออกเขียนได้และทักษะฝีมืออื่นๆ จำนวนมาก ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารอย่างเหมาะสม

7. รัฐสมาชิก ควรพิจารณาเกณฑ์มาตรฐาน โดยเทียบเคียงกับประเทศ ภูมิภาค และภาคส่วนต่างๆ เมื่อมีการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนเรื่องการศึกษาและการฝึกอบรม

3. การศึกษาและการฝึกอบรมก่อนการจ้างงาน

8. รัฐสมาชิกควร

(ก) ยอมรับเรื่องความรับผิดชอบต่อการศึกษาและการฝึกอบรมก่อนการจ้างงาน และ ปรับปรุงให้ทุกคนสามารถเข้าถึงเพื่อขยายโอกาลในการมีงานทำ และป้องกันการถูกกีดกันทางสังคม โดยความร่วมมือกับหุ้นส่วนทางสังคม

(ข) พัฒนาวิธีการที่จะนำไปสู่การศึกษาและฝึกอบรมอย่างไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งไม่ได้รับโอกาสในการศึกษาเมื่อเยาว์วัย

(ค) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีด้านสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ๆ ในการเรียนรู้และการฝึกอบรมอย่างกว้างขวางเท่าที่จะกระทำได้

(ง) ให้ความเชื่อมั่นว่า บทบัญญัติด้านอาชีพ ตลาดแรงงาน ข้อมูลและการแนะแนวอาชีพ และการให้คำปรึกษาแนะนำด้านการจ้างงาน นั้น ได้มีการเสริมด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและพันธกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งมวลภายใต้กฎหมายแรงงาน และรูปแบบอื่นของกฎระเบียบด้านแรงงาน

(จ) ให้ความเชื่อมั่นว่า แผนการศึกษาและการฝึกอบรมก่อนการจ้างงานนั้น มีความสัมพันธ์กันและคงคุณภาพไว้ได้

(ฉ) ให้ความเชื่อมั่นว่าการอาชีวศึกษาและระบบฝึกอบรม ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้เข้มแข็งเพื่อให้โอกาสที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาและรับรองทักษะฝีมือที่เกี่ยวข้องกับตลาดแรงงาน

4. การพัฒนาสมรรถนะ

9. รัฐสมาชิกควร (ก) ส่งเสริมการกำหนดทิศทางที่ดำเนินอยู่ โดยการเข้าร่วมของหุ้นส่วนสังคมในเรื่องสมรรถนะที่จำเป็นต่อบุคคล สถานประกอบการ ตลอดจนเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

(ข) ยอมรับบทบาทของหุ้นส่วนสังคม สถานประกอบการ และคนงานในการฝึกอบรม

(ค) สนับสนุนสิ่งที่ริเริ่มโดยหุ้นส่วนสังคมในขอบเขตเรื่องการฝึกอบรม ซึ่งเป็นเรื่องอยู่ในการเจรจาแบบทวิภาคี รวมทั้งการร่วมเจรจนต่อรองด้วย

(ง) ให้มีมาตรการเชิงบวกเพื่อกระตุ้นการลงทุนและการมีส่วนร่วมในการฝึกอบรม

(จ) ยอมรับการเรียนรู้ในสถานที่ทำงาน ซึ่งรวมถึงการเรียนในระบบและนอกระบบ และประสบการณ์จากการทำงาน

(ฉ) ส่งเสริมให้มีการขยายการเรียนในสถานที่ทำงานและการฝึกอบรมโดยผ่าน

(1) การนำการฝึกปฏิบัติงานในขั้นสูงมาใช้ เพื่อช่วยปรับปรุงทักษะฝีมือ

(2) การจัดให้มีการฝึกอบรมทั้งในและนอกงานกับผู้ให้การฝึกอบรมทั้งที่อยู่ในภาครัฐและเอกชน และทำให้ใช้เทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลและการสื่อสารได้ดีมากยิ่งขึ้น และ

(3) การใช้รูปแบบใหม่ของการเรียนรู้ ร่วมกับนโยบายทางสังคมที่เหมาะสม และมาตรการที่ช่วยให้มีส่วนเข้าร่วมในการฝึกอบรม

(ช) ผลักดันนายจ้างทั้งภาครัฐและเอกชน ให้รับรองแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(ซ) พัฒนากลยุทธมาตรการและแผนงานด้านโอกาสที่เสมอภาค เพื่อส่งเสริมและสามารถนำไปดำเนินการฝึกอบรมสตรีเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะ และภาคส่วนทางเศรษฐกิจ ตลอดจนผู้ที่มีความจำเป็นพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความไม่เท่าเทียมกัน

(ฌ) ส่งเสริมโอกาสที่เท่ากันและการที่สามารถเข้าถึงการแนะแนวอาชีพและการยกระดับฝีมือแก่คนงานทั้งหลาย เช่นเดียวกับการสนับสนุนการฝึกซ้ำให้แก่ลูกจ้างซึ่งงานของเขาอยู่ในภาวะเสี่ยง

(ญ) เรียกร้องวิสาหกิจข้ามชาติ ให้จัดให้มีการฝึกอบรมในทุกระดับแก่ลูกจ้างทั้งในประเทศของตนและประเทศเจ้าบ้าน เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ และเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาประเทศ

(ฏ) ส่งเสริมการพัฒนานโยบายและโอกาสการฝึกอบรมที่ยุติธรรมแก่ลูกจ้างภาครัฐทั้งหมด โดยยอมรับถึงบทบาทของหุ้นส่วนสังคมในภาคนี้ด้วย

(ฐ) ส่งเสริมนโยบายที่ลนับสนุนให้บุคคลสามารถประเมินระหว่างเรื่องงาน ครอบครัว และประโยชน์จากการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

5. การฝึกอบรมเพื่องานที่มีคุณค่าและการรวมเรื่องทางสังคม

10. รัฐสมาชิก ควรยอมรับ

(ก) ความรับผิดชอบเบื้องต้นของรัฐบาล ในการให้การฝึกอบรมแก่คนว่างงาน ผู้ที่กำลังจะเข้าหรือกลับเข้ามาสู่ตลาดแรงงาน และคนที่มีความจำเป็นพิเศษ ให้ได้มีการพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการมีงานทำ และสามารถคงงานที่มีคุณค่าไว้ได้ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่งโดยผ่านมาตรการดังกล่าวนั้นจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมและช่วยเหลือเขา

(ข) บทบาทของหุ้นส่วนสังคมที่จะให้การสนับสนุนการบูรณาการเรื่องคนว่างงานและผู้มีความจำเป็นพิเศษในการทำงานโดยผ่านนโยบายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และมาตรการอื่นๆ

(ค) บทบาทของผู้มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนฝ่ายผลประโยชน์อื่น ในการดำเนินการตามแผนงานเพื่อผู้มีความจำเป็นพิเศษ

6. กรอบการทำงานเพื่อการยอมรับและให้การรับรองทักษะฝีมือ

11. (1) ควรมีการรับรองมาตรการต่างๆ โดยปรึกษาหารือกับหุ้นส่วนสังคม และการใช้กรอบการทำงานแห่งชาติเพื่อกำหนดคุณสมบัติ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา การนำไปปฏิบัติ การให้เงินทุน สำหรับกลไกที่โปร่งใสที่สามารถประเมิน รับรอง และยอมรับในเรื่องทักษะฝีมือ รวมถึงการศึกษาเรียนรู้ที่มีมาก่อน ตลอดจนประสบการณ์ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะได้มาจากประเทศใด และเป็นการได้มาอย่างเป็นทางการหรือไม่

(2) วิธีการประเมินนั้นควรมีลักษณะภววิสัย ไม่เลือกปฏิบัติ และควรเชื่อมโยงกับมาตรฐานต่างๆ

(3) กรอบการทำงานระดับชาติควรรวมถึงระบบที่เชื่อถือได้ในการรับรอง ซึ่งจะทำให้เชื่อว่ามีทักษะฝีมือและเป็นที่ยอมรับผ่านภาคส่วน อุตสาหกรรม สถานประกอบการ และสถาบันการศึกษา

12. ควรกำหนดบทบัญญัติพิเศษเพื่อให้มีการยอมรับและรับรองทักษะฝีมือ และคุณสมบัติของคนงานอพยพ

7. ผู้ให้การฝึกอบรม

13. รัฐสมาชิก โดยความร่วมมือของหุ้นส่วนสังคม ควรส่งเสริมความหลากหลายของบทบัญญัติเกี่ยวกับการฝึกอบรม เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลและสถานประกอบการ และทำให้เกิดความเชื่อมั่นด้านมาตรฐานของคุณลมบัติในระดับสูง การยอมรับ และการที่มีขีดความสามารถและคุณลมบัติต่างๆ ภายใต้กรอบการทำงานระดับชาติที่ประกันถึงคุณภาพ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

14. รัฐสมาชิกควร

(ก) พัฒนากรอบการทำงานเพื่อการรับรองคุณสมบัติของผู้ให้การฝึกอบรม

(ข) กำหนดบทบาทของรัฐบาลและหุ้นส่วนสังคมในการส่งเสริมให้เกิดการขยายและทำให้การฝึกอบรมมีความหลากหลาย

(ค) รวมเอาการรับรองคุณภาพไว้ในระบบของรัฐ และส่งเสริมให้มีพัฒนาการ ภายในตลาดการฝึกอบรมของเอกชน และให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาและการฝึกอบรมด้วย

(ง) พัฒนามาตรฐานคุณภาพสำหรับผู้ฝึกอบรม และสร้างโอกาสสำหรับผู้ฝึกอบรมเพื่อให้ได้มาตรฐานดังกล่าว

8. การแนะแนวอาชีพและบริการที่สนับสนุนการฝึกอบรม

15. รัฐสมาชกควร

(ก) รับรองและอำนวยการ ให้ตลอดชีวิตของบุคคลหนึ่ง สามารถเข้าร่วม และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการแนะนำเกี่ยวกับการฝึกทักษะฝีมือและวิชาชีพ บริการจัดหางานและวิธีการหางานทำ และบริการสนับสนุนการฝึกอบรม

(ข) ส่งเสริมและอำนวยการใช้เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร เช่นเดียวกับการปฏิบัติตามแบบแผนที่ดีที่สุดในเรื่องของข้อมูลและการแนะอาชีพ ตลอดจนบริการที่สนับสนุนการฝึกอบรม

(ค) กำหนดนิยาม โดยการปรึกษาหารือกับหุ้นส่วนสังคม ในเรื่องของบทบาทและความรับผิดชอบของการให้บริการจัดหางาน ผู้ให้การฝึกอบรม และผู้ให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงข้อมูลและการแนะแนวเรื่องฝีมือและอาชีพ

(ง) ให้ข้อมูลข่าวสารและการแนะแนวในเรื่องการเป็นผู้ประกอบการ ส่งเสริมทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และเพิ่มความตระหนักให้เกิดในหมู่ของนักการศึกษาและผู้ฝึกอบรมที่มีบทบาทสำคัญอยู่ในสถานประกอบการ ตลอดจนผู้อื่นในการสร้างความเจริญและงานที่มีคุณค่า

9. การวิจัยด้านพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

16. รัฐสมาชิกควรประเมินผลกระทบของนโยบายการศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในเรื่องความก้าวหน้าที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนามนุษย์อย่างกว้างขวางขึ้น เช่น การสร้างงานที่มีคุณค่า และการขจัดความยากจน

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961172168

17. รัฐสมาชิกควรพัฒนาขีดความสามารถระดับชาติ เช่นเดียวกับอำนวยการและช่วยเหลือในการพัฒนาหุ้นส่วนสังคมในการวิเคราะห์ตลาดแรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการฝึกอบรม

18. รัฐสมาชิกควร

(ก) รวบรวมข้อมูล ซึ่งจำแนกโดย เพศ อายุ ลักษณะเฉพาะทางเศรษฐกิจสังคมอื่น ๆ ในเรื่องของระดับการศึกษา คุณสมบัติ กิจกรรมการฝึกอบรม และการจ้างงานและรายได้ โดยเฉพาะเมื่อจัดให้มีการสำรวจประชากรเป็นประจำ เพื่อว่าจะได้สามารถกำหนดแนวโน้ม และทำการวิเคราะห์โดยเทียบเคียงเพื่อการพัฒนานโยบายที่ใช้เป็นแนวทางได้

(ข) วางฐานข้อมูล และดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณและคุณภาพ ที่จำแนกโดยเพศ อายุ และลักษณะอื่น ในเรื่องของระบบการฝึกอบรมแห่งชาติ และรวบรวมข้อมูลเรื่องการฝึกอบรมในภาคเอกชน โดยคำนึงถึงผลกระทบจากการรวบรวมข้อมูลของสถานประกอบการ

(ค) รวบรวมข้อมูลเรื่องสมรรถนะ และแสดงแนวโน้มของตลาดแรงงานจากแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลาย รวมทั้งการศึกษาติดตามระยะยาว และไม่ถูกจำกัดไว้ด้วยการจำแนกอาชีพตามแบบแผนเดิม

19. รัฐสมาชิก โดยผ่านการปรึกษาหารือกับหุ้นส่วนสังคมและโดยคำนึงถึงผลกระทบจากการรวบรวมข้อมูลของสถานประกอบการ ควรสนับสนุนและอำนวยการให้มีการวิจัยด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการฝึกอบรม ซึ่งควรรวมถึง

(ก) วิธีการเรียนรู้และการฝึกอบรม ซึ่งรวมถึงการใช้เทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลและการสื่อสารในการฝึกอบรม

(ข) การยอมรับทักษะฝีมือ และกรอบการทำงานที่กำหนดคุณสมบัตต่างๆ

(ค) นโยบาย ยุทธศาสตร์ และกรอบการทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการฝึกอบรม

(ง) การลงทุนด้านการฝึกอบรม ตลอดจนสิ่งที่ได้รับและผลกระทบจากการฝึกอบรม

(จ) การกำหนด การมีมาตรการ และการพยากรณ์แนวโน้มอุปสงค์และอุปทานในเรื่องขีดความสามารถและคุณสมบัติต่างๆ ในตลาดแรงงาน

(ฉ) การกำหนดและการสามารถแก้ไขอุปสรรคที่กีดขวางการฝึกอบรมและการศึกษา

(ช) การกำหนดและการสามารถแก้ไขอคติทางเพศ ที่มีอยู่ในเรื่องของขีดความสามารถ

(ซ) การเตรียมการ การจัดพิมพ์ และเผยแพร่รายงานและเอกสารด้านนโยาย การสำรวจ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

20. รัฐสมาชิกควรใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับโดยผ่านงานวิจัย เพื่อเป็นแนวในการวางแผน การนำไปดำเนินการ และการประเมินผลแผนงานต่างๆ

10. ความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านวิชาการ

21. ความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านวิชาการ ในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา การฝึกอบรม และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควร

(ก) พัฒนากลไกต่างๆ ที่จะบรรเทาผลกระทบซึ่งย้อนกลับมาจากการที่ประเทศกำลังพัฒนาต้องสูญเสียแรงงานฝีมือจากการอพยพ รวมทั้งยุทธศาสตร์ที่ต้องสร้างความเข้มแข็งแก่ระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศต้นทาง และยอมรับว่าการสร้างสภาพเงื่อนไขที่สามารถทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุน การสร้างงานที่มีคุณค่า และการพัฒนามนุษย์ จะก่อผลทางบวกต่อการรักษาแรงงานที่มีฝีมือไว้

(ข) ส่งเสริมโอกาสที่เพิ่มมากขึ้นแก่หญิงและชายเพื่อให้มีงานที่มีคุณค่า

(ค) ส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถระดับชาติ เพื่อปรับปรุงและพัฒนานโยบายและแผนงานด้านฝึกอบรม รวมถึงการพัฒนาความสามารถด้านการหารือทางสังคม และสร้างการเป็นหุ้นส่วนในการฝึกอบรม

(ง) ส่งเสริมการพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการและการจ้างงานที่ดี ตลอดจนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในเรื่องการปฏิบัติที่ดีที่สุดในระหว่างประเทศ

(จ) สร้างความเข้มแข็งด้านความสามารถของหุ้นส่วนสังคมในการเข้าร่วมนโยบายการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับมิติใหม่ของการบูรณาการเศรษฐกิจระดับภูมิภาค การอพยพและการปรากฏของสังคมหลากหลายวัฒนธรรม

(ฉ) ส่งเสริมการยอมรับและการมีทักษะฝีมือ ขีดความสามารถ และคุณลมบัติต่างๆ ทั้งในชาติ และระหว่างประเทศ

(ช) ในระดับสถาบันการเงินระหว่างประเทศและองค์กรกองทุนต่างๆ ให้เพิ่มความช่วยเหลือด้านวิชาการและการเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนาและส่งเสริมในการจัดนโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดให้การศึกษา การฝึกอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

(ซ) โดยคำนึงถึงปัญหาเฉพาะของประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นหนี้ ควรทำการสำรวจและปรับใช้วิธีการที่เปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เพื่อให้มีหนทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้น

(ฌ) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างและในกลุ่มของรัฐบาล หุ้นส่วนสังคม ภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ ในประเด็นและยุทธศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องกับกรรมสารนี้

11. บทบัญญัติสุดท้าย

22. ข้อแนะปัจจุบันได้รับการปรับปรุงและใช้แทนข้อแนะว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค.ศ.1975

สมัยที่ 93

พ.ศ.2548

สาระสำคัญของร่างอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมง

ร่างอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมงแบ่งออกเป็น 8 หมวดและมีภาคผนวกแนบท้าย 3 ฉบับ และมีข้อแนะประกอบอนุสัญญา 1 ฉบับ โดยสาระสำคัญของร่างอนุสัญญามีดังนี้

หมวดที่ 1 คำนิยามและขอบเขตการบังคับใช้ (Definition and Scope)

ร่างอนุสัญญากำหนดให้ใช้บังคับกับเรือทุกลำและคนงานประมงทุกคนที่มีการทำประมงเพื่อการค้า ไม่ว่าจะในทะเล แม่น้ำ หรือในทะเลสาป อย่างไรก็ตามร่างอนุสัญญาได้ให้อำนาจสมาชิกขอยกเว้นกำหนดตามอนุสัญญา หรือบางมาตราได้ โดยเมื่อให้สัตยาบันแล้วในรายงานฉบับแรก (First Report) ให้สมาชิกแจ้งข้อยกเว้นได้

หมวดที่ 2 บททั่วไปประกอบไปด้วย (General principles)

- การนำไปปฏิบัติ
- หน่วยงานผู้ทรงอำนาจและความร่วมมือ
- ความรับผิดชอบของเจ้าของเรือประมง นายเรือและคนงานประมง

หมวดที่ 3 ข้อกำหนดขั้นต่ำในการทำงานบนเรือประมง (Minimum Requirements for Work on Board Fishing Vessels)

- อายุขั้นต่ำ ในหลักการของร่างอนุสัญญากำหนดอายุขั้นต่ำในการทำงานบนเรือไว้ที่ 16 ปี
- การทดสอบทางการแพทย์ ร่างอนุสัญญากำหนดว่าบุคคลทุกคนที่ทำงานบนเรือ ต้องมีใบรับรองแพทย์ว่าเหมาะสมที่จะทำงานบนเรือในหน้าที่นั้นๆ

หมวดที่ 4 สภาพการทำงาน (Condition of Service)

- การจัดอัตรากำลังและเวลาพัก ร่างอนุสัญญากำหนดให้มีอัตรากำลังของลูกเรือให้เพียงพอสำหรับการเดินเรือและการทำงานของเรือให้เป็นไปโดยปลอดภัย และให้กำหนดเวลาพักสำหรับคนงานประมงให้เพียงพอเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพ
- รายชื่อลูกเรือ เรือทุกลำต้องมีรายชื่อลูกเรือให้เก็บไว้บนเรือ
- ข้อตกลงของคนงานประมง ร่างอนุสัญญากำหนดให้มีรายการในข้อตกลงอย่างน้อยตามภาคผนวกที่ 2 ของร่างอนุสัญญา
- การส่งกลับ ร่างอนุสัญญากำหนดให้คนงานประมงมีสิทธิที่จะได้รับการส่งกลับและให้ค่าใช้จ่ายเป็นภาระของเจ้าของเรือ
- การคัดเลือกบุคคลและการบรรจุ
- การจ่ายค่าตอบแทนให้คนงานประมง ร่างอนุสัญญากำหนดให้มีการจ่ายเป็นรายเดือนหรือมีระยะเวลาการจ่ายที่แน่นอน

หมวดที่ 5 ที่พักอาศัยและอาหาร (Accommodation and Food)

ร่างอนุสัญญากำหนดในเรื่องการขออนุญาตแบบก่อสร้าง ขนาดห้อง การบำรุงรักษา การถ่ายเทอากาศ เสียงและความสั่นสะเทือน สถานที่ตั้ง และวัสดุที่จะนำมาสร้างเป็นที่พักอาศัยและยังมีการกำหนดรายละเอียดไว้ในภาคผนวกด้วย

หมวดที่ 6 การป้องกันสุขภาพ การให้การดูแลทางการแพทย์ และประกันสังคม (Health Protection, Medical Care and Social Security)

ร่างอนุสัญญากำหนดในเรื่องเวชภัณฑ์ และเครื่องมือทางการแพทย์ที่ต้องมีบนเรือประมง รวมถึงมีบุคลากรที่สามารถใช้เวชภัณฑ์และเครื่องมือดังกล่าว ร่างอนุสัญญายังกำหนดว่าในเรือประมงต้องสามารถทำการปรึกษาทางแพทย์ผ่านทางวิทยุหรือดาวเทียมได้ในที่กรณีที่จำเป็น

ประกันสังคม ร่างอนุสัญญากำหนดว่าชาวประมงและทายาทที่โดยปกติอาศัยอยู่ในดินแดนของสมาชิก ต้องได้รับประโยชน์การคุ้มครองจากประกันสังคมตามกฎหมายแห่งชาติไม่น้อยกว่าลูกจ้างอื่นๆ ที่โดยปกติมีถิ่นพำนักอยู่ในดินแดนของสมาชิกได้รับ

หมวดที่ 7 การปฏิบัติตามและการบังคับใช้ (Compliance and Enforcement) ร่างอนุสัญญากำหนดให้สมาชิกปฏิบัติตามและใช้อนุสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพโดยการสร้างระบบเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการปฏิบัติตามมาตรฐานที่ร่างอนุสัญญากำหนด รวมถึง การตรวจ การรายงาน การเฝ้าระวัง การลงโทษและมาตรการทางราชทัณฑ์ที่เหมาะสม ตามความกฎหมายและแนวปฏิบัติแห่งชาติ สมาชิกจะมอบอำนาจให้องค์กรอื่นตรวจการปฏิบัติตามอนุสัญญาก็ได้ แต่สมาชิกยังคงไว้ซึ่งความรับผิดชอบเต็ม

หมวดที่ 8 การแก้ไขภาคผนวกที่ 1 และที่ 3 (Amendment of Annexes I and III) ร่างอนุสัญญากำหนดให้ภาคผนวกที่ 1 และภาคผนวกที่ 3 โดยเสียง 2 ใน 3 ของตัวแทนสมาชิกในที่ประชุมและจำนวนดังกล่าวต้องเป็นเสียงอย่างน้อยครึ่งของสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้

ร่างอนุสัญญาฉบับนี้มีข้อกำหนดเพิ่มเติมสำหรับเรือที่มีความยาว [24] และมากกว่า โดยมีวัตถุประสงค์ว่าเรือที่มีขนาดใหญ่ควรมีข้อกำหนดเพิ่มเติมมากขึ้น (ให้ความคุ้มครองกับคนงานประมงมากขึ้น) กว่าเรือที่มีขนาดเล็ก โดยบทบัญญัติดังกล่าวได้แทรกอยู่ในหลายหมวดของร่างอนุสัญญาเช่น

- ในเรื่องการตรวจสุขภาพต้องมีการตรวจสายตาและความสามารถในการได้ยินในคนงานประมงที่ทำงานบนเรือขนาดใหญ่
- รายการในข้อตกลงของคนงานประมงที่ทำงานบนเรือขนาดใหญ่จะมีรายงานเพิ่มเติมมากกว่าเรือที่มีขนาดเล็ก
- การจ่ายค่าตอบแทนให้คนงานประมงที่ทำงานบนเรือขนาดใหญ่ต้องมีวิธีการให้พวกเขาสามารถโอนเงินไปให้กับครอบครัวของเขาเหล่านั้น
- สมาชิกต้องกำหนดว่าเรือประมงขนาดใหญ่ ต้องมีเอกสาร ที่ออกโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจรับรองว่าเรือลำนี้ได้รับการตรวจในเรื่องการปฏิบัติตามบทบัญญัติตามร่างอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องสภาพในการดำรงชีวิตและการทำงานโดยองค์กรผู้ทรงอำนาจ หรือโดยอาศัยอำนาจขององค์กรผู้ทรงอำนาจ และเอกสารดังกล่าวมีอายุ [สาม] ปี

ร่างอนุสัญญาฉบับนี้ยังมีภาคผนวกแนบท้ายอีก 3 ฉบับได้แก่

- ภาคผนวกที่ 1 ว่าด้วยเรื่องการเทียบหน่วยการวัด เนื่องจากเรือประมงของประเทศสมาชิกทั่วโลกมีใช้หน่วยวัดที่เกี่ยวกับเรือประมงแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามร่างอนุสัญญาเป็นไปได้ โดยมีประสิทธิภาพจึงต้องมีการเทียบมาตรส่วนวัดระหว่าง ความยาวทั้งหมด (Length of Overall : LOA) กับ ความยาว (Length : L) และ ตันกรอส (Gross Tonnage : gt) กับ ความยาว (Length : L)

- ภาคผนวกที่ 2 ว่าด้วยข้อตกลงของคนงานประมง มาตรา 16 และมาตรา 20 ของร่างอนุสัญญา กำหนดให้ภาคผนวก 2 กำหนดรายละเอียดรายการในข้อตกลงของชาวประมง โดยกำหนดแบ่งออกเป็น 2 ส่วนกลางคือ ข้อกำหนดสำหรับคนงานประมงและคนงานประมงที่ทำงานบนเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า โดยกำหนดให้คนงานที่ทำงานบนเรือประมงที่มีขนาดใหญ่มีข้อกำหนดในข้อตกลงที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น

- ภาคผนวกที่ 3 ว่าด้วยเรื่องที่พักอาศัยบนเรือประมง มาตรา 28 ของร่างอนุสัญญา กำหนดให้มีภาคผนวกที่ 3 กำหนดในเรื่องรายละเอียดของที่พักอาศัยบนเรือ โดยภาคผนวกฉบับนี้ใช้บังคับกับเรือใหม่ที่มีดาดฟ้าเรือ แต่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะให้ใช้บังคับกับเรือที่มีอยู่แล้วก็ได้ตามที่เห็นสมควรและสามารถปฏิบัติได้

Convention concerning work in the fishing sector

The General Conference of the International Labour Organization, Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 93rd Session on 31 May 2005, and

Recognizing that globalization has a profound impact on the fishing sector, and

Noting the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work, 1998, and

Taking into consideratiion the fundamental rights to be found in the following international labour Conventions: the Forced Labour Convention, 1930, the Freedom of Association and Protection of the Riht to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, the Equal Remuneration Convention, 1951, the Abolition of Forced Labour Convention, 1957, the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, the Minimum Age Convention, 1973, and the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999, and

Noting the relevant instruments of the International Labour Organization, in particular the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, the Occupational Health Services Convention and Recommendation, 1985, and the Seafarers' Identity Documents Convention (Revised), 2003, and

Mindful of the core mandate of the Organization, which is to promote decent conditions of work, and

Mindful of the need too protecct and promote the rights of fishers in this regard, and

Taking into account the need to revise the seven international instruments adopted by the International Labour Conference specifically concerning the fishing sector, namely the Hours of Work (Fishing) Recommendation, 1920, the Minimum Age (Fishermen) Convention, 1959, the Medical Examination (Fishermen) Convention, 1959, the Fishermen's Articles of Agreement Convention, 1959, the Fishermen's Competency Certificates Convention, 1966, the Accommodation of Crews (Fishermen) Convention, 1966, and the Vocational Training (Fishermen) Recommendation, 1966, to bring them up to date and to reach a greater number of the world's fishers, particularly those working on board smaller vessels, and

Noting that the objective of this Convention is to ensure that fishers have decent conditions of work on board fishing vessels with regard to: minimum requirements for work on board,

conditions of service, accommodation and food, occupational safety and health protection, medical care and social security, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to work in the fishing sector, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention; adopts this day of June of the year two thousand and five the following Convention, which may be cited as the Work in Fishing Convention, 2005.

PART I. DEFINITIONS AND SCOPE

DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of the Convention:

(a) "commercial fishing" means all fishing operations, including fishing operations on rivers, lakes and canals, with the exception of subsistence fishing and recreational fishing;

(b) "competent authority" means the minister, government department or other authority having power to issue and enforce regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the subject matter of the provision concerned;

(c) "consultation" means consultation by the competent authority with the representative organizations of employers and workers concerned, and in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist, on the measures to be taken to give effect to the provisions of the Convention and with respect to any derogation, exemption or other flexible application as allowed under the Convention;

(d) "fishing vessel owner" means the owner of the fishing vessel or any other organization or person who has assumed the responsibility for the operation of the vessel from the owner or other organization or person and who, on assuming such responsibility, has agreed to take over the duties ond responsibilities imposed on fishing vessel owners in accordance with the Convention;

(e) "fisher" means every person employed or engaged in any capacity or carrying out and occupation on board any fishing vessel, including persons working on board who are paid on the basis of a share of the catch but excluding pilots, naval personnel, other persons in the permanent service of a government and shore-based persons carrying out work aboard a fishing vessel and fisheries observers;

(f) "fisher's work agreement" means a contract of employment, articles of agreement or other similar arrangements or any other contract governing a fisher's living and working conditions on board a vessel;

(g) "fishing vessel" or "vessel" means any ship or boat, of any nature whatsoever, irrespective of the form of ownership, used or intended to be used for the purpose of commercial fishing;

(h) "new fishing vessel" means a fishing vessel for which:

(i) the building or major conversion contract is placed on or after the date of the entry into force of the Convention; or

(ii) the building or major conversion contract has been placed before the date of the entry into force of the Convention, and which is delivered three years or more after that date; or

(iii) in the absence of a building contract, on or after the date of the entry into force of the Convention:

- the keel is laid, or
- construction identifiable with a specific vessel begings, or
- assembly has commenced comprising at least 50 tonners or 1 per cent of the estimated mass of all structural material, whicherver is less;

(i) "existing vessel" means a vessel that is not a new fishing vessel;

(j) "gross tonnage" means the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I to the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969, or any successor convention;

(k) "length" (L) shall be taken as 96 per cent of the total length on a waterline at 85 per cent of the least moulded depth measured from the keel line, or as the length from the foreside of the stem to the axis of the rudder stock on that woterline, if that be greater. In vessels designed with rake of keel, the waterline on which this length is measured shall be parallel to the designed waterline;

(l) "length overall" (LOA) sholl be taken as the distance in a straight line between the foremost point of the bow and the aftermost point of the stern;

(m) "recruitment and placement service" means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting fishers on behalf of employers or placing fishers with employers;

(n) "skipper" means the person hoving command of a fishing vesel;

(o) "international voyage" means any voyoge outside the waters under the jurisdisction of the State whose flag the vessel flies, whether or not the vessel enters a foreign port.

SCOPE

Article 2

1. Except as provided otherwise, the Convention applies to all fishers and all fishing vessels engaged in commercial fishing operations.

2. In the event of doubt as to whether a vessel is engaged in commercial fishing, the question shall be determined by the competent authority after consultation.

3. Any Member, after consultation, may extend to fishers working on smaller vessels the protection provided in this Convention for fishers working on vessels 24 metres in length and over.

Article 3

1. The competent authority, after consultation, may exclude from the requirements of the Convention, or certain provisions thereof, where the application raises special and substantial problems in the light of the particular conditions of service of the fishers or fishing vessels' operations:

(a) fishing vellels engaged in fishing operations in rivers, lakes and canols; and

(b) limited categories or fishers or fishing vessels.

2. In the case of exclusions under the preceding paragraph, and where practicable, the competent authority shall take measures, as appropriate, to extend progressively the requirements under the Convention to thase categories of fishers and fishing vessels.

Article 4

1. Each Member which ratifies the Convention shall, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation:

(a) list any categories of fishers or fishing vessels excluded under Article 3, paragraph 1;

(b) give the reasons for such exclusion, stating the respective positions of the representative organizations of employers and workers concerned, in particular the representative organizations of fishing vessel owners and fishers, where they exist; and

(c) describe any measures taken to provide equivalent protection to the excluded categories.

2. Each Member shall describe in subsequent reports submitted under article 22 fo the Constitution the measures taken with a view to extending progressively the provisions of the Convention to the excluded fisher and fishing vessels.

Article 5

The competent authority, after consultation, may decide to use the units of measurement defined in the Convention other than length (L) and, in the first report submitted under article 22 of the Constitution, shall communicate the reasons for the decisiion and any comments arising from the consultation. For this purpose, units of measurement equivalent to length (L) are set out in Annex I to the Convention.

PART II. GENERAL PRINCIPLES

IMPLEMENTATIONS

Article 6

1. Each Member shall implement and emforce laws, regulations or other measures that it has adopted to fulfil its commitments under the Convention with respect to fishers and fishing vessels under its jurisdiction. Other measures may include collective agreements, court decisions, arbitration awards, or other means consistent with national law and practice.

2. Nothing in this Convention shall affect any law, award or custom, or any agreement between fishing vessel owners and fishers, which ensures more favourable conditions than those provided for in the Convention.

COMPETENT AUTHORITY AND COORDINATION

Article 7

Each Member shall:

(a) designate the competent authority or authorities; and

(b) establish mechanisms for coordination among relevant authorities for the fishing sector at the national and local levels, as appropriate, and define their functions and responsibilities, taking into account their complementarities and national conditions and practice.

RESPONSIBILITIES OF FISHING VESSEL OWNERS, SKIPPERS AND FISHERS

Article 8

1. The fishing vessel owner has the overall responsibility to ensure that the skipper is provided with the necessary resources and facilities to comply with the obligations of the Convention.

2. The skipper has the responsibility for the safety of the fishers on board and the safe operation of the vessel, including, but not limited to, the following areas:

(a) providing such supervision as will ensure that, as far as possible, fishers perform their work in the best conditions of safety and health;

(b) managing the fishers in a manner which respects safety and health, including prevention of fatigue;

(c) facilitating on-board awareness training in occupational safety and health;

(d) ensuring compliance with safety of navigation, watchkeeping and associated good seamanship standards.

3. The skipper shall not be constrained by the fishing vessel owner from taking any decision which, in the professional judgement of the skipper, is necessary for the safety of the vessel and its safe navigation and safe operation, or the safety of the fishers on board.

4. Fishers shall comply with the lawful and reasonable or orders of the skipper and applicable safety and health measures.

PART III. MINIMUM REQUIREMENTS FOR WORK ON BOARD FISHING VESSELS

MINIMUM AGE

Article 9

1. The minimum age for work on board a fishing vessel shall be 16 years. However, the competent authority may authorize a minimum age of 15 for persons who are no longer subject to compulsory schooling as provided by national legislation, and who are engaged in vocational training in fishing.

2. The competent authority, in accordance with national laws and practice, may authorize persons of the age of 15 to perform light work during school holidays. In such cases, it shall determine, after consultation, the kinds of work permitted and shall prescribe the conditions in which such work shall be undertaken and the periods of rest required.

3. The minimum age for assignment to activities on board fishing vessels, which by their nature or the circumstances in which they are carried out are likely to jeopardize the health, safety or morals of young persons, sholl not be less than 18 years.

4. The types of activities to which paragraph 3 applies shall be determined by national laws or regulations, or by the competent authority, after consultation, taking into account the risks concerned and the applicable international standards.

5. The performance of the activities referred to in paragraph 3 as from the age of 16 may be authorized by national laws or regulations, or by decision of the competent authority, after consultation, on condition that the health, safety or morals of the young persons concerned are fully protected and that the young persons concerned have received adequate specific instruction or vocational training and have completed basic pre-sea safety training.

6. The engagement of fishers under the age of 18 for work at night shall be prohibited. For the purpose of this Article, "night" shall be defined in accorkance with national law and practice. It shall cover a period of at least nine hours starting no later than midnight and ending no earlier no earlier than 5 a.m. An exception to strict compliance with the night work restriction may be made by the competent authority when:

(a) the effective training of the fishers concerned, in accordance with estoblished programmes and schedules, would be impaired; or
(b) the specific nature of the duty or a recognized training programme requires that fishers covered by the exception perform duties at night and the authority determines, after consultation, that the work will not have a detrimentalt impact on their health or well-being.

7. None of the provisions in this Article shall affect any obligations assumed by the Member arising from the ratification of ony other international labour Convention.

MEDICAL EXAMINATION

Article 10

1. No fishers shall work on board a fishing vessel without a valid medical certificate attesting to fitness to perform their duties.

2. The competent authority, after consultation, may grant exemptions from the application of the preceding paragraph, taking into account the health and safety of fishers, size of the vessel, availability of medical assistance and evacuation, duration of the voyage, areo of operatiion, and type of fishing operation.

3. The exemptions in paragraph 2 shall not apply to a person working on a fishing vessel of [24] metres in length and over or on an international voyage or normally remaining at sea

for more than three days. In urgent cases, the competent authority may permit a person to work on such a vessel for a period of a limited and specified duration until a medical certificate can be obtained, provided that the person is in possession of an expired medical certificate of a recent date.

Article 11

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures providing for:

(a) the nature of medical examinations;

(b) the form and content of medial certificates;

(c) the medical certificate to be issued by a duly qualified medical practitioner or, in the case of a certificate solely concerning eyesight, by a person recognized by the competent authority as qualified to issue such a medical certificate, and who shall enjoy full professional independence in exercising their medical judgement in terms of the medical examination procedures;

(d) the frequency of medical examinations and the period of validity fo medical certificates;

(e) the right to a further examination by another independent medical practitioner in the event that a person has been refused a certificate or has had limitations imposed on the work he or she may perform; and

(f) other relevant requirements.

Article 12

On a fishing vessel of [24] metres in length and over or on a international voyage or on a vessel which normally remains at sea for more than three days:

1. The medical certificate of a fisher shall state, at a minimum, that:

(a) the hearing and sight of the fisher concerned are satisfactory for the fisher's duties on the vessel; and

(b) the fisher is not suffering from any medical conditiion likely to be aggravated by service at sea or to render the fosher unfit for such service or to endanger the health of other persons on board.

2. The medical certificate shall be valid for a maximum period of two years unless the fisher is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year.

3. If the period of validity of a cerfificate expires in the course of a voyage, the certificate shall remain in force until the end of that voyage.

PART IV. CONDITIONS OF SERVICE

MANNING AND HOURS OF REST

Article 13

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that owners of fishing vessels flying its flag ensure that:

(a) their vessels are sufficiently and safely manned with a crew necessary for the safe navigation and operation of the vessel and under the control of a competent skipper; and

(b) fishers are given rest periods of sufficient frequency and duration for the safe and healthy performance of their duties.

Article 14

1. In addition to the requirements set out in Article 13, for vessels of [24] metres in length and over or those engaged on international voyages, the competent authority shall:

(a) establish a minimum level of manning for the safe navigation of the vessel, specifying the number and the qualifications of the fishers required;

(b) after consultation and for the purpose of limiting fatigue, establish the minimum hours of rest to be provided to fishers. Minimum hours of rest shall be no less than ten hours in any 24-hour period, ann *77* hours in any seven-day period.

2. The competent authority may permit, for limited and specified reasons, temporary exceptions to the limits established in paragraph 1(b). However, in such circumstances, it shall require that fishers shall receive compensatory periods of rest as soon as practicable.

3. The competent authority, after consultation, may establish alternative requirements to those in paragraphs 1 and 2. However, such alternative requirements shall provide at least the same level of protection.

CREW LIST

Article 15

Every fishing vessel shall carry a crew list, a copy of which shall be provided to authorized persons ashore prior to departure of the vessel, or communicatd ashore immediately after departure of the vessel. The competent authority shall determine to whom such information shall be provided.

FISHER'S WORK AGREEMENT

Article 16

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures:

(a) requiring that fishers working on vessels flying its flag have the protection of a fisher's work agreement that is consistent with the pravisions of the Convention and comprehensible to them;

(b) specifying the minimum particulars to be included in fishers' work agreements in accordance with the provisions contained in Annex II(1).

Article 17

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures regarding:

(a) procedures for ensuring that a fisher has an opportunity to review and seek advice on the terms of the fisher's work agreement before it is concluded;

(b) maintenance of records concerning the fisher's work under such and agreement; and

(c) the means of settling disputes in connection with such an agreement.

Article 18

The fisher's work agreement, a copy of which shall be provided to the fisher, shall be carriec on board and be available to the fisher and, in accordance with national law and practice, to other concerned parties on request.

Article 19

Articles 16-18 and Annex II do not apply to a fishing vessel owner who is also singlehandedly operating the vessel.

Article 20

1. In additiion to the requirements provided in Articles 16-19, each Member shall adopt national laws, regulations or other measures requiring that every fisher working on a fishing vessel of [24] metres in length and over or working on a vessel engaged on an international voyage has a written and signed work agreement clearly setting out the terms and conditions of his or her work on board the vessel. Along with the minimum particulars referred to in Article 16(b), the fisher's work agreement shall include the additional particulars listed in Annex II(2).

2. It shall be the responsibility of the fishing vessel owner to ensure that each fisher has a written and signed work agreement.

REPATRIATION

Article 21

1. Member shall ensure that fishers on fishing vessels that fly their flag and are engaged on international voyages are entitled to repatriation in the event that the fisher's work agreement for a specific period or voyage expires abroad or is terminated for justified reasons by the fisher or by the fishing vessel owner, or the fisher is no longer able to carry out the duties required under the work agreement or cannot be expected to carry them out in the specific circumstances.

2. The cost of repatriation for fishers covered by paragraph 1 shall be borne by the fishing vessel owner, except where the fisher has been found, in accordance with national laws, regulations or other measures, to be in serious default of his or her work agreement obligations.

3. Members shall prescribe, by means of laws, regulations or other measures, the precise circumstances entitling a fisher covered by paragraph 1 to repatriation, the maximum duration of service periods on board following which a fisher is entitled to repatriation and the destinations to which fishers may be repatriated.

4. If a fishing vessel owner fails to provide for repatriation as provided for in paragraph 1, the Member whose flag the vessel flies shall arrange for the repatriation of the fisher concerned and recover the cost from the fishing vessel owner.

RECRUITMENT AND PLACEMENT

Article 22

1. Each Member that operates a public service providing recruitment and placement for fishers shall ensure that the service forms part of, or is coordinated with, a buplic employment service for all workers and employers.

2. Any private service providing recruitment and placement for fishers operating in its territory shall be operated in conformity with a standardized system of licensing or certification or other form of regulation, which shall be established, maintained or modified only after consultation.

3. Each Member shall, by means of laws, regulations or other measures:

(a) prohibit recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter fishers from engaging for work;

(b) requie that no fees or other charges for recruitment and placement of fishers be borne directly or indirectly, in whole or in part, by the fisher; and

(c) determine the conditions under which the licence, certificate or similar authorization of a recruitment or placement service may be suspended or withdrawn in case of violation of relevant laws and regulations; and specify the conditions under which recruitment and placement services can operate.

4. Each Member shall ensure that a system of protection, by way of insurance or an equivalent appropriate measure, is established to compensate fishers for monetary loss that they may incur as a result of the failure of a recruitment and placement service to meet its obligations to them.

PAYMENT OF FISHERS

Article 23

1. Each Member, after consultation, shall adopt laws, regulations or other measures providing that fishers who are paid a wage are ensured a monthly or regular payment. The competent authority, after consultation, shall define whether other fishers are to be so paid and, if so, which fishers.

2. Notwithstanding the provisions of Annex II(1), the competent authority, after consultation, shall adopt measures to ensure advances against earnings for fishers under prescribed conditions.

Article 24

Each Member shall require that all fishers working on board fishing vessels of [24] metres in length and over or engaged on international voyages shall be given a means to transmit all or part of their payments received, including advances. to their families at reasonable cost.

PART V. ACCOMMODATION AND FOOD

Article 25

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures with respect to accommodation, food and potable water on board for fishing vessels that fly itf flag.

Article 26

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that accommodation on board fishing vessels that fly its flag shall be of sufficient size and quality and appropriately equipped for the service of the vessel and the length of time fishers live on board. In particular, such measures shall address, as appropriate, the following issues:

(a) approval of plans for the construction or modification of fishing vessels in respect of accommodation;

(b) maintenance of accommodation and galley spaces with due regard to hygiene and overall safe, healthy and comfortable conditions;

(c) ventilation, heating, cooling and lighting;
(d) mitigation of excessive noise and vibration;
(e) location, size, construction materials, furnishing and equipping of sleeping rooms, messrooms and other accommodation spaces;
(f) sanitary facilities, including toilets and washing facilities, and supply of sufficient hot and cold water; and
(g) procedures for responding to complaints concerning substandard accommodation.

Article 27

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:
(a) the food carried and served on board be of a sufficient nutritional value, quality and quantity;
(b) potable water be of sufficient quantity and quality.

Article 28

The laws, regulations or other measures to be adopted by the Member in accordance with Articles 25-27 shall give full effect to Annex III concerning fishing vessel accommodation. This annex may be amended in the manner provided for in Article 43.

PART VI. HEALTH PROTECTION, MEDICAL CARE AND SOCIAL SECURITY

MEDICAL CARE

Article 29

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:
(a) fishing vessels carry appropriate medical equipment and medical supplies for the service of the vessel, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;
(b) fishing vessels have at least one person on board who is qualified or trained in first aid and other forms of medical care, and has the necessary knowledge to use the medical equipment and supplies for the vessel concerned, taking into account the number of fishers on board, the area of operation and the length of the voyage;
(c) medical equipment and supplies carried on board are accompanied by instructions or other information in a language and formal understood by the person or persons referred to in subparagraph (b);

(d) fishing vessesels are equipped for radio or satellite communicotion with persons or services ashore that can provide medical advice, taking into account the area of operation and the length of the voyage;
(e) fishers have the right to medical treatment ashore and the right to be taken ashore in a timely manner for treatment in the event of serious injuries or illnesses.

Article 30

For fishing vessels of [24] metres in length and over or those engaged on international voyages or nornally remaining at sea for more than three days, each Member shall adopt laws, regulations or other measures requiring that:
(a) the competent authority prescribe the medical equipment and medical supplies to be carried on board;
(b) the medical equipment and medical supplies carried on board be properly maintained and inspected, at regular intervals established by the competent authority, by responsible persons designated or approved by the competent authority;
(c) the vessels carry a medical guide adopted or approved by the competent authority;
(d) the vessel have access to a prearranged system of medical advice to vessels at sea by radio or satellite communication, including specialist advice, which shall be available at all times;
(e) the vessel carry on board a list of radio or satellite stations where medical advice can be obtained;
(f) to the extent consistent with the Member's national law and practice, medical care while the fisher is on board or landed in a foreign port be provided free of charge to the fisher.

OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH AND ACCIDENT PREVENTION

Article 31

Each Member shall adopt laws, regulations or other measures concerning:
(a) the prevention of occupational accidents, occupational diseases and work-related risks on board fishing vessels, including risk evaluation and management, training and onboard instruction of fishers;
(b) training for fishers in the handling of types of fishing gear they will use and in the knowledge of the fishing operations in which they will be engaged;
(c) the obligations of fishing vessel owners, fishers and others concerned, due account being taken of the safety and health of fishers under the age of 18;
(d) the reporting and investigation of accidents on board fishing vessels flying its flag;
(e) the setting up of joint committees on occupational safety and health.

Article 32

1. The requirements of this Article shall apply to fishing vessels of [24] metres in length and over ar those engaged on international voyages.

2. The competent authority shall:

(a) after consultation, require that the fishing vessel owner and, in accordance with national laws, regulations, collective bargaining agreements and practice, establish on-board procedures far the prevention af occupational accidents, injuries and diseases, taking into account the specific hazards and risks on the fishing vessel concerned;

(b) require that fishing vessel owners, skippers, fishers and other relevant persons be provided with sufficient and suitable guidance, training material, or other appropriate information on how to assess and manage risks to safety and health on board fishing vessels.

3. Fishing vessel owners shall:

(a) provide fishers with appropriate protective clothing and equipment;

(b) ensure that every fisher on board has receved basic safety training approved by the competent authority; the competent authority may grant written exemptions from this requirement for fishers who have demonstrated equivalent knowledge and experience;

(c) ensure that fishers are sufficiently and reasonably familiarized with equipment and its methods of operation, including relevant safety measures, prior to using the equipment or participating in the operations concerned.

SOCIAL SECURITY

Article 33

Each Member shall ensure that fishers ordinarily resident in its territory, and their dependants to the extent provided in national law, are entitled to benefit from social security protection under conditions no less favourable than those applicoble to other workers ordinarily resident in its territory.

Article 34

Each Member shall undertake to take steps, according to national circumstances, to achieve progressively comprehensive social security protection for all fishers who are ordinarily resident in its territory.

Aritcle 35

Member shall undertake to take steps, according to national circumstances, individually and through international cooperation, including through bilateral and multilateral social security

arrangements, to achieve progressively comprehensive social security protection for fishers who are not ordinarily resident in their territories.

Article 36

Members shall adopt measures to ensure the maintenance of social security rights which have been acquired or are in the course of acquisition by all fishers, regardless of residence.

PROTECTION IN THE CASE OF WORK-RELATED SICKNESS, INJURY OR DEATH

Article 37

1. Each Member shall take measures to provide fishers with protection, in accordance with national laws, regulations or prectice, for work-related sickness, injury or death.

2. In the event of injury due to occupational accident or disease, the fisher shall have acess to:

(a) appropriate medical care;

(b) the corresponding compensation in accordance with national laws and regulations.

3. Taking into account the characteristics within the fishing sector, the protection referred to in poragraph 1 may be ensured through:

(a) a system for fishing vessel owners' liability; or

(b) compulsory insurance, workers' compensation or other schemes.

PART VII. COMPLIANCE AND ENFORCEMENT

Article 38

Each Member shall exercise effective jurisdiction and control over vessels that fly its flag by establishing a system for ensuring compliance with the standards of the Convention including, as appropriate, inspections, reporting, monitoring, complaints procedures, appropriate penalties and corrective measures, in accordance with national laws or regulations.

Article 39

Members shall require that fishing vessels of [24] metres in length and over or those engaged on international voyages carry a valid document issued by the competent authority stating that the vessel has been inspected by the competent authority or on its behalf, for compliance with the provisions of this Convention concerning living and working conditions. Such a document shall be valid for a period of [three] years or, if issued on the same date as the International Fishing Vessel Safety Certifcate, for the period of validity of that certificate.

Article 40

1. The competent authority shall appoint a sufficient number of qualified inspectors to fulfil its responsibilities under Article 39.

2. In establishing an effective system for the inspection of living and working conditions on board fishing vessels, a Member, where appropriate, may authorize public institutions or other organizations that it recognizes as competent and independent to carry out inspections and issue documents. In all cases, the Member shall remain fully responsible for the inspection and issuance of the related documents concerning the living and working conditions of the fishers on fishing vessels that fly its flag.

Article 41

1. A Member which receives a complaint or obtains evidence that a fishing vessel that flies its flag does not conform to the requirements of this Convention shall take the steps necessary to investigate the matter and ensure that action is taken to remedy any deficiencies found.

2. A Member may prepare a report, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, addressed to the government of a country in which a fishing vessel is registered, where such vessel flies the flag of the other State and calls in the normal course of its business or for operational reasons in a Member's port and the Member receives a complaint or obtains evidence that the fishing vessel does not conform to the requirements of the Convention. In such case, the Member may take the measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

3. In taking the measures referred to in paragraph2, the Member shall notify forthwith the nearest representative of the flag State and, if possible, shall have such representative present. The Member shall not unreasonably detain or delay the vessel.

4. For the purpose of this Article, the complaint may be submitted by a fisher, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the vessel, including an interest in safety or health hazards to the fishers on board.

5. This Article does not apply to complaints which a Member considers to be manifestly unfounded.

Article 42

Each Member shall apply the Convention in such a way as to ensure that the fishing vessels flying the flag of States that have not ratified the Convention do not receive more favourable treatment than the fishing vessels that fly the flag of Members that have ratified it.

PART VIII. AMENDMENT OF ANNEXES I AND III

Article 43

1. Subject to the relevant provisions of this Convention, the International Labour Conference may amend Annexes I and III. The Governing Body of the International Labour Office may place an item on the agenda of the Conference regarding proposals for such amendments esablished by a tripartite meeting of experts. The decision to adopt the proposals shall require a majority of two-thirds of the votes cast by the delegates present at the Conference, including at least half the Members that have ratified this Convention.

2. Any Member that has ratified this Convention may give written notice to the Director-General within six months of the date of the adoption of such an amendment that it shall not enter into force for that Member, or shall only enter into force at a later date upon subsequent written notification.

ANNEX I

EQUIVALENCE IN UNITS OF MEASUREMENT

1. For the purposes of this Convention, where the competent authority, after consultation, decides to use length overall (LOA) rather than length (L) as the basis of measurement:

(a) a length overall (LOA) of [26.5] metres shall be considered equivalent to a length (L) of [24] metres;

(b) a length overall (LOA) of [16.5] metres shall be considered equivalent to a length (L) of [15] metres;

(c) a length overall (LOA) of [50] metres shall be considered equivalent to a length (L) of [45] metres;

2. For the purposes of this Convention, where the competent authority, after consultation, decides to use gross tonnage (gt) rather than length (L) as the basis of measurement:

(a) a gross tonnage of [100] gt shall be considered equivalent to a length (L) of [24] metres;

(b) a gross tonnage of [30] gt shall be considered equivalent to a length (L) of [15] metres;

(c) a gross tonnage of [500] gt shall be considered equivalent to a length (L) of [45] metres;

ANNEX II

FISHER'S WORK AGREEMENT

1. The fisher's work agreement shall contain the following particulars, except in so far as the inclusion of one or more of them is rendered unnecessary by the fact that the matter is regulated in another manner by national laws or regulations:

(a) the fisher's family name and other names, date of birth or age and birthplace;
(b) the place at which and date on which the agreement was concluded;
(c) the name of the fishing vessel or vessels on board which the fisher undertakes to work;
(d) the name of the employer, or fishing vessel owner, or other party to the agreement with the fisher;
(e) the voyage or voyages to be undertaken, if this can be determined at the time of making the agreement;
(f) the capacity in which the fisher is to be employed or engaged;
(g) if possible, the place at which and date on which the fisher is required to report on board for service;
(h) the provisions to be supplied to the fisher, unless some alternative system is provided for by national law or regulation;
(i) the amount of wages, or the amount of the share and the method of calculating such share if remuneration is to be on a share basis, or the amount of the wage and share and the method of calculating the latter if remuneration is to be on a combined basis, and any agreed minimum wage;
(j) the termination of the agreement and the conditions thereof, namely:

- if the agreement has been made for a definite period, the date fixed for its expiry;
- if the agreement has been made for a voyage, the port of destination and the time which has to expire after arrival before the fisher shall be discharged;
- if the agreement has been made for an indefinite period, the conditions which shall entitle either party to rescind it, as well as the required period of notice for rescission, provided that such period shall not be less for the employer, or fishing vessel owner or other party to the agreement with the fisher;

(k) the insurance that will comer the fisher in the event of sickness, injury or death in connection with service;
(l) any other particulars which national law or regulation may require.

2. On fishing vessels of [24] metres in length and over, or those engaged on international voyages, the fisher's work agreement referred to in Article 20 shall include the following additional particulars:
(a) the amount of paid annual leave or the formula for calculating it where leave is calculated using a formula, where applicable;
(b) the health and social security coverage and benefits to be provided to the fisher by the employer, fishing vessel owner, or other party or parties to the fisher's work agreement, as applicable;
(c) the fisher's entitlement to repatriation;

(d) a reference to the collective bargaining agreement, as applicable;
(e) the minimum periods of rest or maximum hours of work per day and per week, in accordance with national laws, regulations or other measures.

ANNEX III

FISHERING VESSEL ACCOMMODATION

General provisions

1. The following shall apply to all new, decked fishing vessels, subject to any specific exemptions provided for in accordance with Article 3 of this Convention. The competent authority shall also apply the requirements of this Annex to existing vessels, when and in so far as it determines that this is reasonable and procticable.

2. The competent authority, after consultation, may permit voriations to the provisions of this Annex for fishing vessels normally remaining at sea for less than 24 hours where the fishers do not live on board the vessel in port. In the case of such vessels, the competent authority shall ensure that the fishers concerned have adequate facilities for resting, eating and sanitation purposes.

3. Any variations made by a Member under paragraph 2 shall be reported to the International Labour Organization in accordance with Article 4 of this Convention.

4. The requirements for vessels of [24] metres in length and over may be applied to vessels of [15] metres in length and over which are less than [24] metres in length where the competent authority determines, after consultation, that this is reasonable and practicable.

5. Fishers working on board feeder vessels which do not have appropriate accommodatian and sanitary facilities shall be provided with such accommodation and facilities on board the mother vessel.

Planning and control

6. The Competent authority shall satisfy itself that, on every occasion when a vessel in newly construdted, the crew accomodation of a vessel has been reconstructed or substantially altered, or a vessel change the flag it flies to the flag of the Member, such vessel complies with the requirements of this Annex.

7. For the occasions noted in paragraph 6, for vessels Of [24] metres in length and over which are not less than [100]gt, detailed plans and information concerning accommodation shall be required to be submitted for approval to the competent authority, or an entity authorized by

8. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, on every occasion when the vessel changes the flag in files to the flag of the Member or the crew accommodation of the fishing vessel has been reconstructed or substantially altered, the competent authority shall inspect the accommodation for compliance with this Convention. The competent authority may carry out additional inspections of crew accommodation at its discretion.

Design and construction

Headroom

9. There shall be adequate headroom in all accommodation spaces. For spaces where fishers are expected to stand for prolonged periods, the minimum headroom shall be prescribed by the competent authority.

10. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, the minimum permitted headraom in all accommodation where full and free movement is necessary shall not be less than 200 centimetres. The competent authority may permit some limited reduction in headroom in any space, or part of any space, in such accommodation where it is satisfied that such reduction is reasonable, and with not result in discomfort ot the fishers.

Openings into and between accommodation spaces

11. There shall be no direct openings into sleeping rooms from fish rooms and machinery spaces, except for the purpose fo emergency escape, Direct opening from galleys, storerooms, drying roons or communal sanitary areas shall be avoided where reasonable and practicable, unless expressly provided otherwise.

12. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt. there shall be no direct opening, excepet for the purpose of emergency escape, into sleeping rooms from fish room and machinery spaces or from galleys, storerooms, drying rooms or communal sanitart areas; that part of the bulkhead separating such places from sleeping rooms and external buldheads shall be efficiently constructed of steel or another approved meterial and shall be watertight and gas-tight.

Insulation

13. Accommodation spaces shall be adequately insulated; the materials used to construct internal bulkheads, panelling and sheeting, and floors and joinings shall be suitable for the purpose and shall be conducive to ensuring a healthy environment. Sufficient drainage shall be provided in all accommodation spaces.

Othee

14. All practicable measures shall be taken to protect fishing vessels against the admission of flies and other insects, particularly when those vessels are operating in mosquitoinfested areas.

15. Emergency escapes from all crew accommodation spaces shall be provided as necessary.

Noise and vibration

16. The competent authority shall take measures to limit excessive noise and vibration in accommodation spaces.

17. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, the competent authority shall adopt standards for noise and vibration in accommodation spaces which shall ensure adequate protection to fishers from the effects of such noise and vibration, including the effects of noise-and vibration-induced fatigue.

Ventilation

18. Accommodation spaces shall be ventilated, taking into account climatic conditions. The system of ventilation shall provide air in a satisfactory condition whenever fishers are on board.

19. Wherever practicable, ventilation arrangements shall be such as to protect nonsmokers from tobacco smoke.

20. Vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt shall be equipped with a system of ventilation for accommodation; it shall be controlled so as to maintain the air in a satisfactory condition and to ensure sufficiency of air movement in all weather conditions and climates. Ventilation systems shall be in operation at all times when fishers are on board.

Heating and air conditioning

21. Accommodation spaces shall be adequately heated, taking into account climatic conditions.

22. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, adequate heat shall be provided, through an appropriate heating system, except in fishing vessels operating exclusively in tropical climates. The system of heating shall provide heat in all conditions, as necessary, and shall be in operation when fishers are living or woking on board, and conditions so require.

23. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, with the exception of those regularly engaged in areas where temperate climatic comditions do not require it, are conditioning shall be provided in occommodation spaces, the bridge, the rodio room and any centralized machinery control room, and shall be available in work areas, where practicable.

Lighting

24. All accommodation spaces shall be provided with adequate light.

25. Wherever practicable, accommodation spaces shall be lit with natural light in addition to artificial light. Where natural light is provided in sleeping spaces, a means of blocking the light shall be provided.

26. Adequate reading light shall be provided for every berth in addition to the normal lighting of the sleeping room.

27. Where a vessel in not fitted with emergency lighting in sleeping rooms, mess rooms, passageways, and any spaces that are or may be used for emergency escape, permanent night lighting shall be provided in such spaces.

28. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, lighting in accommodation spaces shall meet a standard established by the competent authority. In any part of the accommodation space available for free movement, the minimum standard for such lighting shall be such as to permit a person with normal vision to read an ordinary newspaper on a clear day.

Sleeping rooms

General

29. Where the design, dimensions or purpose of the vessel allow, the sleeping accommodation shall be located so as to minimize the effects of motion and acceleration but shall in no case be located forward of the collision bulkhead.

Floor area

30. The floor area per person, excluding space occupied by berths and lockers, and the number of persons per sleeping room shall be such as to provide adequate space and comfort for the fishers on board, taking into account the service of the vessel.

31. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt but which are less than [45] metres in length and less than [500] gt, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than [1] square metre.

32. For vessels of [45] metres in length and over which are not less than [500] gt, the floor area per person of sleeping rooms, excluding space occupied by berths and lockers, shall not be less than [1.5] square metres.

Persons per room

33. To the extent not expressly provided otherwise, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than six persons.

34. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt but which are less than [45] metres in length and less than [500] gt, the number of persons allowed to occupy each sleeping room shall not be more than four persons. The competent authority may permit exceptions to this requirement in particular cases if the size, type or intended service of the vessel make the requirements unreasonable or impracticable.

35. To the extent not expressly provided otherwise, a separate sleeping room or sleeping rooms shall be provided for officers, wherever practicable.

36. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, sleeping rooms for offices shall be for one person wherever possible and in no case shall the sleeping room contain more than two berths. The competent authority may permit exceptions to the requirements of this paragraph in particular cases if the size, type or intended service of the vessel make the requirements unreasonable or impracticable.

Other

37. The maximum number of persons to be accommodated in any sleeping room shall be legibly and indelibly marked in a place in the room where it can be conveniently seen.

38. The members of the crew shall be provided with individual berths of appropriate dimensions. Mattresses shall be of a suitable material.

39. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, the minimum inside dimensions of the berths shall not be less than [190] by [68] centimetres.

40. Sleeping rooms shall be so planned and equipped as to ensure reasonable comfort for the occupants and to facilitate tidiness. Equipment provided shall include berths, individual lockers sufficient for clothing and other personal effects, and a suitable writing surface.

41. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, a desk suitable for writhing, with a chair, shall be provided.

42. Sleeping accommodation shall be so situated or equipped as to provide appropriate levels of privacy for men and for women, as practicable.

43. The provision of separate sleeping rooms for men and women is desirable on all vessels, and shall be provided on vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt.

Mess rooms

44. Mess rooms shall be as close as possible to the galley.

45. Vessels shall be provided with mess room accommodation suitable for their service. To the extent not expressly provided otherwise, mess room accommodation shall be separate from sleeping quarters, where practicable.

46. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, mess room acconnodation shall be separate from sleeping quarters.

47. The dimensions and equipment of each mess room shall be sufficient for the number of persons likely to use it at any one time.

48. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, a refrigerator of sufficient capacity and facilities for making hot and cold drinkd shall be available and accessible to fishers at all times.

Sanitary accommodation

49. Sanitary facilities, which include toilets, washbasins, and tubs or showers, shall be provided for all persons on board as appropricte for the service of the vessel. These facilities shall meet at least minimum standards of health and hygiene and reasonable standards of quality.

50. The sanitary accommodation shall be such as to eliminate contamination of other spaces as far as practicable. The sanitary facilities used by women fishers shall allow for reasonable privacy.

51. Cold fresh water and hot fresh water shall be available to all fishers and other persons on coard, in sufficient quantities to allow for proper hygiene. The competent authority may establish, after consulation, the minimum amount of water to be provided.

52. Where sanitary facilities are provided, they shall be fitted with ventilation to the open air, independent of any ather part of the accommodation.

53. All surfaces in sanitary accommodation shall be such as to facilitate easy and effective cleaning. Floors shall have a non-slip deck covering.

54. On vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, for all fishers who do not occupy rooms to which sanitary facilities are attached, there shall be provided at least one tub or shower or both, one toilet, and one washbasin for every [four] persons or fewer.

Laundry facilities

55. Amenities for washing and drying clothes shall be provided as necessary, taking into account the service of the vessel, to the extent not expressly provided otherwise.

56. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided.

57. For vessels of [45] metres in length and over which are not less than [500] gt, facilities for washing, drying and ironing clothes shall be provided in a compartment separate from sleeping rooms, mess rooms and toilets, and shall be adequately ventilated and heated and equipped with lines or other means for drying clothes.

Facilities for sick and injured fishers

58. Whenever necessary, an isolated cabin shall be made available for a fisher who suffers illness or injury.

59. For vessels of [45] metres in length and over which are not less than [500] gt, there shall be a separate sick bay. The space shall be properly equipped and shall be maintained in a hygienic state.

Other facilities

60. A place for hanging foul-weather gear shall be provided outside, but convenient to, sleeping rooms.

Bedding, mess utensils and miscellaneous provisions

61. Appropriate eating utensils, and bedding and other linen shall be provided to all fishers on board.

Recreational facilities

62. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, appropriate recreational facilities, amenities and services shall be provided for all fishers on board.

Communication facilities

63. All fishers on board shall be given reasonable access to communication facilities, to the extent practicable, at a cost not exceeding the actual cost to the fishing vessel owner.

Galley and food storage facilities

64. Cooking equipment shall be provided on board. To the extent not expresly provided otherwise, this equipment shall be fitted, where practicable, in a separate galley.

65. The galley, or cooking area where a separate galley is not provided, shall be of adequate size for the purpose, well lit and ventilated, and properly equipped and maintained.

66. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, there shall be a separate galley.

67. The containers of butane or propane gas used for cooking purposes in a galley shall be kept on the open deck.

68. A suitable place for provisions of adequate capacity shall be provided which can be kept dry, cool and well-ventilated in order to avoid deterioration of the stores and, to the extent not expressly provided otherwise, refrigetators or other low-temperature storage shall be used, where possible.

69. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, a provisions storeroom and refrigerator and other low-temperature storage shall be used.

Food and potable water

70. Food and potable water shall be sufficient, having regard to the number of fishers, their religious requirements and cultural practices as they pertain to food and the duration and nature of the voyage, and shall be suitable in respect of nutritional value, quality, quantity and variety.

71. The competent authority may establish requirements for the minimum standard and quantity of food and water to be carried on board.

Clean and habitable conditions

72. Accommodation shall be maintained in a clean and habitable condition and shall be kept free of goods and stores which are not the personal property of the occupants.

73. Galley and food storage facilities shall be maintained in a hygienic condition.

74. Waste shall be kept in closed, well-sealed containers and removed from foodhandling areas whenever necessary.

Inspections by the skipper or under the authority of the skipper

75. For vessels of [24] metres in length and over which are not less than [100] gt, the competent authority shall require frequent inspections to be carried out, by or under the authority

of the skipper, to ensure that accommodation is clean, decently habitable and safe, and is maintained in a good state of repair, that food and water supplies are sufficient, and that galley and food storage spaces and equipment are hygienic and in a proper state of repair. The results of such inspections, and the actions taken to address any deficiencies found, shall be recorded and available for review.

Variations

76. The competent authority, after consultation, may permit derogations from the provisions in this Annex to take into account, without discrimination, the interests of fishers having differing and distinctive religious and social practices, on condition that such derogations do not result in overall conditions less favourable than those which would result from the application of this Annex.

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งจัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และประชุมกันเป็นครั้งที่ 93 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 และ

ได้ตระหนักว่าโลกาภิวัฒน์ที่มีผลกระทบอย่างลึกต่อภาคการประมง และ

ได้คำนึงถึง ปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน พ.ศ. 2541 และ

ได้พิจารณาถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่บัญญัติไว้ในมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศดังต่อไปนี้ อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานบังคับ ค.ศ. 1930 (พ.ศ. 2473) อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. 1948 (พ.ศ. 2491) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. 1949 (พ.ศ. 2492) อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน ค.ศ. 1951 (พ.ศ. 2494) อนุสัญญาว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ค.ศ. 1957 (พ.ศ. 2500) อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ค.ศ.1958 (พ.ศ. 2501) อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516) อนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดในการใช้แรงงานเด็ก ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2542) และ

ได้คำนึงถึง ตราสารที่เกี่ยวข้องขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะ อนุสัญญาและข้อแนะเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน ค.ศ. 1981 (พ.ศ. 2524) อนุสัญญาและข้อแนะเรื่องการบริการด้านสุขอนามัยในการทำงาน ค.ศ. 1985 (พ.ศ. 2528) อนุสัญญาว่าด้วยเอกสารประจำตนของคนประจำเรือ (แก้ไข) ค.ศ. 2003 (พ.ศ. 2546) และ

ได้ระลึกถึง บทบาทหน้าที่หลักขององค์การ คือการส่งเสริมสภาพการทำงานที่มีคุณค่า และ

ได้ระลึกถึง ความจำเป็นในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของคนงานประมงในเรื่องดังกล่าวนี้และ

ได้คำนึงถึงความจำเป็นในการแก้ไขตราสารระหว่างประเทศเจ็ดฉบับที่รับรองโดยที่ประชุมใหญ่ แรงงานระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับภาคการประมง ดังรายชื่อต่อไปนี้ ข้อแนะเรื่องชั่วโมงทำงาน (งานประมง) พ.ศ. 2463 อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ (คนงานประมง) พ.ศ. 2502 อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจทางการแพทย์ (คนงานประมง) พ.ศ. 2502 อนุสัญญาว่าด้วยรายการในข้อตกลงของคนงานประมง พ.ศ. 2502 อนุสัญญาว่าด้วยใบรับรองความสามารถของคนงานประมง พ.ศ. 2509 อนุสัญญาว่าด้วยที่พักอาศัยของลูกเรือ (คนงานประมง) พ.ศ. 2509 ข้อแนะเรื่องการฝึกอาชีพ (คนงานประมง) พ.ศ. 2509 เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์และเข้าถึงคนงานประมงจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำงานในเรือขนาดเล็กและ

ให้คำนึงถึงจุดประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้เพื่อประกันว่า สภาพการทำงานบนเรือประมงของคนงานประมงจะมีสภาพการทำงานที่มีคุณค่า ในเรื่องข้อกำหนดขั้นต่ำในการทำงานบนเรือ สภาพการปฏิบัติหน้าที่ ที่พักอาศัยและอาหาร ความปลอดภัยในการทำงานและการคุ้มครองสุขภาพ การดูแลทางการแพทย์ และประกันสังคม

ได้มีมติรับรองข้อเสนอเฉพาะบางประการในเรื่อง การทำงานในภาคการประมง ซึ่งเป็นหัวข้อที่ 5 ของระเบียบวาระการประชุม และ

ได้กำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ จึงรับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ เมื่อวันที่ ของเดือนมิถุนายนในปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยสี่สิบแปด ซึ่งเรียกว่าอนุสัญญาว่าด้วย การทำงานในภาคประมง พ.ศ. 2548

ส่วนที่ 1 คำนิยามและขอบเขตการบังคับใช้

คำนิยาม

มาตรา 1

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้

(ก) "การทำประมงเพื่อการค้า" หมายถึง การทำประมงทุกรูปแบบ รวมทั้ง การทำประมงในแม่น้ำ ทะเลสาบ และคลอง แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงการทำประมงเพื่อการยังชีพ และการทำประมงเพื่อสันทนาการ

(ข) "หน่วยงานผู้ทรงอำนาจ" หมายถึง รัฐมนตรี หน่วยงานรัฐบาล หรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการออกและบังคับใช้ข้อบังคับ หรือคำสั่งในรูปแบบอื่น ๆ ที่มีสภาพบังคับทางกฎหมายตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

(ค) "การปรึกษาหารือ" หมายถึง การปรึกษาหารือระหว่างหน่วยงานผู้ทรงอำนาจกับองค์กร อันเป็นผู้แทนนายจ้างและคนงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรอันเป็นผู้แทนเจ้าของเรือและคนงานประมงหากมีองค์กรดังกล่าวอยู่ ในเรื่องมาตราการต่าง ๆ ที่จะทำให้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้บังเกิดผล และเรื่อง การลดความสำคัญ การยกเว้น หรือการปฏิบัติตามอย่างยืดหยุ่นอื่น ๆ ตามที่อนุสัญญานี้ ยอมให้กระทำเช่นว่านั้นได้

(ง) "เจ้าของเรือประมง" หมายถึง เจ้าของเรือที่ทำประมง หรือบุคคลหรือองค์กรอื่นใด ๆ ที่ได้รับมอบความรับผิดชอบในการเดินเรือจากเจ้าของ หรือบุคคลหรือองค์กรอื่น ๆ และผู้ที่ได้รับมอบความรับผิดชอบเช่นว่านั้น ตกลงรับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเจ้าของเรือตามความแห่งอนุสัญญานี้

(จ) "คนงานประมง" หมายถึง บุคคลทุกคนที่ถูกจ้างงานหรือได้รับการว่าจ้างในตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ หรือให้ประกอบอาชีพใด ๆ บนเรือประมง รวมถึงบุคคลที่ทำงานบนเรือโดยได้รับค่าตอบแทนตามส่วนแบ่งของสิ่งที่จับได้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง คนนำร่อง หรือบุคคลอื่นซึ่งทำงานประจำกับรัฐบาล และบุคคลที่ทำงานประจำอยู่บนฝั่งแต่นำงานไปทำบนเรือประมง ผู้สังเกตการณ์คนงานประมง

(ฉ) "ข้อตำลงการทำงานของคนงานประมง" หมายถึง สัญญาการจ้างงาน หัวข้อในข้อตกลง หรือการตกลงอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน หรือสัญญาอื่น ๆ ที่กำหนดในเรื่องสภาพความเป็นอยู่และสภาพการทำงานของคนงานประมงบนเรือ

(ช) "เรือประมง" หรือ "เรือ" หมายถึง เรือขนาดใหญ่ หรือขนาดเล็ก ซึ่งถูกนำไปใช้หรือมีเจตนาจะนำไปใช้ทำการประมงเพื่อการค้า ไม่ว่าเรือนั้นจะมีลักษณะใดหรือมีรูปแบบคววามเป็นเจ้าของแบบใด/การถือครองแบบใด

(ซ) "เรือประมงใหม่" หมายถึง เรือประมงซึ่ง

(i) มีการทำสัญญาการต่อเรือหรือดัดแปลงส่วนใหญ่ของเรือได้ข้อยุติในประเด็นสำคัญในสัญญา ในวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ หรือวันหลังจากที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้

(II) มีการทำสัญญาการต่อเรือหรือ ในวันก่อนที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และมีการส่งมอบเรือ ภายใน 3 ปีหรือมากกว่านั้น นับจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

(III) ในกรณีที่ไม่มีการทำสัญญาการต่อเรือ ในวันที่หรือหลังจากวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับได้มีการ

- วางกระดูกงูของเรือ
- ขึ้นโครงก่อสร้างที่สามารถบ่งชี้ว่ามีการเริ่มสร้างเรือ หรือ
- เริ่มต้นประกอบชิ้นส่วนอย่างน้อย 50 ตัน หรือร้อยละ 1 ของวัสดุก่อสร้างทั้งหมด โดยประมาณ แล้วแต่ว่าอย่างใดอย่างหนึ่งจะน้อยกว่า

(ฌ) "เรือที่มีอยู่แล้ว" หมายถึง เรือที่ไม่ใช่เรือประมงใหม่

(ญ) "ตันกรอส" หมายถึง การคำนวณจำนวนตัน ตามกฎการวัดขนาดเรือ ในภาคผนวกที่ 1 แห่งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่อง การวัดขนาดเรือ, 1969 และอนุสัญญาสืบเนื่องอื่น ๆ

(ฎ) "ความยาว" (L) คือความยาวร้อยละ 96 ของความยาวทั้งหมดวัดตามเส้นระดับน้ำที่ร้อยละ 85 จากขั้นสุดท้ายของกระดูกงู หรือความยาววัดที่เส้นระดับน้ำจากหัวเรือถึงหางเรือ ในเรือที่ออกแบบให้กระดูกงูมีความลาดเอียง เส้นระดับน้ำที่ใช้วัดต้องขนานกับกระดูกงูดังกล่าว

(ฏ) "ความยาวตลอดลำเรือ" คือ ระยะทางเป็นเส้นตรงจากจุดที่อยู่หน้าสุดของหัวเรือถึงหลังสุดของท้ายเรือ

(ฐ) "การบริการด้านการคัดเลือกและบรรจุ" หมายถึง บุคคล บริษัท สถาบัน หน่วยงาน หรือองค์กรอื่น ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในภาครัฐหรือเอกชน ทำการคัดเลือกคนงานประมงแทนนายจ้าง หรือบรรจุคนงานประมงเข้าทำงานกับนายจ้าง

(ฑ) "ไต้ก๋ง" หมายถึง บุคคลที่มีอำนาจสั่งการบนเรือประมง

(ฒ) "การเดินเรือระหว่างประเทศ" หมายถึง การเดินเรือใด ๆ ออกนอกเขตน่านน้ำภายใต้อำนาจรัฐเจ้าของธงประจำเรือ ไม่ว่าเรือจะเข้าเทียบท่าเรือต่างประเทศหรือไม่ก็ตาม

ขอบเขต

มาตรา 2

1. อนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับกับคนงานประมงทุกคนและเรือประมงทุกลำที่ทำการประมงเพื่อการค้า เว้นแต่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

2. ในกรณีที่สงสัยว่าเรือนั้นทำการประมงเพื่อการค้าหรือไม่ให้หน่วยงานผู้ทรงอำนาจเป็นหน่วยพิจารณาตัดสินหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว

3. ประเทศสมาชิกสามารถขยายความคุ้มครองคนงานประมงที่ทำงานบนเรือที่มีความยาว 24 เมตรหรือมากกว่า ตามอนุสัญญาฉบับนี้ไปถึง คนงานประมงที่ทำงานบนเรือขนาดเล็ก หลักจากทำการปรึกษาหารือแล้ว

มาตรา 3

1. ภายหลังทำการปรึกษาแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถยกเว้นข้อกำหนดแห่งอนุสัญญานี้ หรือบทบัญญาบางมาตร ในกรณีที่การบังคับใช้จะก่อให้เกิดปัญหาพิเศษและปัญหาถาวร โดยเฉพาะในด้านสภาพการปฏิบัติงานของคนงานประมง หรือการปฏิบัติการของเรือประมงดังนี้

(ก) เรือประมงที่ทำการประมงในแม่น้ำ ทะเลสาบ และคลอง และ

(ข) กลุ่มประเภทของคนงานประมงหรือเรือประมง ที่มีจำนวนจำกัด

2. ในกรณีที่มีการยกเว้นตามวรรคข้างต้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องดำเนินมาตรการตามความเหมาะสม เพื่อขยายความคุ้มครองตามอนุสัญญาฉบับนี้ให้ครอบคลุมถึงกลุ่มประเภทเรือประมงและคนงานประเภทที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าวเท่าที่จะทำไปได้

มาตรา 4

1. ในรายงานฉบับแรกเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญาที่รายงานภายใต้มาตรา 22 แห่ง ธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ ต้อง

(ก) จัดทำรายชื่อกลุ่มประเภทของคนงานประมงหรือเรือประมงที่ได้รับการยกเว้นตามมาตร 3 วรรค 1

(ข) ให้เหตุผลในการยกเว้น โดยระบุตำแหน่งขององค์กรอันเป็นผู้แทนนายจ้างและลูกจ้างที่เกี่ยวข้องตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรอันเป็นผู้แทนคนงานประมงและเจ้าของเรือ หากมีองค์กรดังกล่าวอยู่ และ

(ค) อธิบายถึงมาตรการต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้กลุ่มประเภทที่ถูกยกเว้น ได้รับการคค อย่างทัดเทียมกัน

2. ลมาชิกต้องอธิบายในรายงานฉบับต่อมา ภายใต้มาตรา 22 แห่งธรรมนูญ ถึงมาตรการต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้เห็นถึงการขยายขอบเขตการบังคับใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาให้ครอบคลุมถึงคนงานประมงและเรือประมงที่ได้รับการยกเว้นไว้

มาตรา 5

ภายหลังทำการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยผู้ทรงอำนาจสามารถตัดสินใช้หน่วยวัดอื่น นอกเหนือจากความยาว (l) ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาได้ และต้องแจ้งในรายงานฉบับแรกตามมาตรา 22 แห่ง ธรรมนูญถึงเหตุผลในการตัดสินดังกล่าว รวมทั้งข้อคิดเห็นใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการปรึกษาหารือ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้ หน่วยวัดต่าง ๆ ที่ทัดเทียมกับความยาว (l) ได้ถูกกำหนดไว้ในภาคผนวก I ของอนุสัญญานี้

หลักการทั่วไป

การนำไปปฏิบัติ

มาตรา 6

1. สมาชิกต้องนำอนุสัญญาไปปฏิบัติและบังคับใช้ซึ่งกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่บัญญัติขึ้นเพื่อให้พันธะกิจภายใต้อนุสัญญาเกิดความสมบูรณ์ในเรื่องคนงานประมงและเรือประมงภายใต้เขตอำนาจศาลของตน มาตรการอื่น ๆ สามารถหมายรวมถึง ข้อตกลงร่วม คำชี้ขาดของศาล คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เป็นไปตามแนวปฏิบัติหรือกฎหมายภายในประเทศ

2. อนุสัญญาฉบับนี้ไม่มีต่อกฎหมาย คำตัดสิน หรือ ประเพณี หรือข้อตกลงใด ๆ ระหว่างเจ้าของเรือประมงกับคนงานประมง ที่มีเงื่อนไขอันที่เป็นประโยชน์มากกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้

หน่วยงานผู้ทรงอำนาจและการประสานงาน

มาตรา 7

สมาชิกต้อง

(ก) แต่งตั้งหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานให้เป็นหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ

(ข) กำหนดกลไกการประสานงานตามความเหมาะสมระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการประมงในระดับชาติและท้องถิ่น และกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่หน่วยงานดังกล่าว โดยให้คำนึงถึงการส่งเสริมซึ่งกันและกันและเงื่อนไขและแนวปฏิบัติภายในประเทศ

ความรับผิดชอบของเจ้าของเรือ ไต้ก๋ง คนงานประมง

มาตรา 8

1. เจ้าของเรือประมงต้องมีความรับผิดชอบโดยทั้งหมดเพื่อให้มั่นใจว่าไต้ก๋งได้จัดหาสิ่งของจำเป็นและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตามพันธะกิจอนุสัญญานี้

2. ไต้ก๋งมีความรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยของคนงานประมงบนเรือ และการปฏิบัติการที่ปลอดภัยบนเรือ โดยไม่จำกัดเฉพาะแต่เพียงเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) จัดให้มีการควบคุมดูแลเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงจะปฏิบัติงานในสภาพที่มีความปลอดภัยและสุขอนามัยที่ดีที่สุด

(ข) บริหารจัดการคนงานประมงโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขอนามัยเป็นหลัก รวมถึง การป้องกันความอ่อนเพลีย

(ค) อำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานบนเรือ

(ง) ทำให้มั่นใจว่า จะมีปฏิบัติตามมาตรฐานของคนประจำเรือ การเข้าเวรยามและความปลอดภัยในการนำร่อง

3. ไต้ก๋งต้องไม่ถูกบีบบังคับจากเจ้าของเรือในการตัดสินใด ๆ ตามอำนาจการตัดสินใจในหน้าที่ไต้ก๋งอันมีความจำเป็นต่อความปลอดภัยของเรือ และความปลอดภัยในการนำร่องและเดินเรือ หรือความปลอดภัยของคนงานประมงบนเรือ

4. คนงานประมงต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและมีเหตุผลของไต้ก๋ง และปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยและสุขอนามัย

ส่วนที่ 2 ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับการทำงานบนเรือประมง

อายุขั้นต่ำ

มาตรา 9

1. อายุขั้นต่ำในการทำงานบนเรือประมงคืออายุ 16 ปี อย่างไรก็ตามหน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้บุคคลที่มีอายุ 15 ปีทำงานบนเรือประมงได้ หากบุคคลนั้นสำเร็จการศึกษาภาคบังคับตามที่กฎหมายภายในประเทศกำหนด และเป็นผู้ซึ่งได้รับการฝึกอาชีพทางการประมงแล้ว

2. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาต ให้บุคคลที่อายุ 15 ปีทำงานเบาระหว่างวันหยุดของโรงเรียนตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศได้ ในกรณีนี้หลังจากได้ทำการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องพิจารณากำหนดประเภทงานที่ได้รับอนุญาตและลภาพงานที่ต้องทำ และพัก สำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

3. การมอบหมายงานบนเรือประมงซึ่งเป็นงานที่มีลักษณะหรือสภาพการณ์อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของผู้ปฏิบัติงาน ผู้ที่ได้รับมอบหมายต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปี

4. หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว ประเภทของงานตามวรรค 3 ข้างต้นต้องได้รับการพิจารณากำหนดในกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ หรือโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นและมาตรฐานระหว่างประเทศที่ต้องปฏิบัติตามด้วย

5. หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว ลามารถกำหนดอายุขั้นต่ำในการทำงานตามวรรค 3 ข้างต้นที่อายุ 16 ปีได้ กฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ หรือหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ภายใต้เงื่อนไขว่าสุขอนามัย ความปลอดภัยหรือศีลธรรมของผู้เยาว์ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ และผู้เยาว์นั้นต้องได้รับมีคำแนะนำเฉพาะด้านการฝึกอาชีพอย่างเพียงพอ รวมทั้งสำเร็จการอบรมด้านความปลอดภัยทางทะเลพื้นฐาน

6. ห้ามคนงานประมงอายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในเวลากลางคืน ในมาตรนี้คำว่า "กลางคืน" ต้องได้รับการจำกัดความตามกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศ ซึ่งต้องครอบคลุมระยะเวลาอย่างน้อยเก้าชั่วโมง โดยห้ามเริ่มต้นหลังเที่ยงคืนและห้ามสิ้นสุดก่อนตีห้า หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถยกเว้นการปฏิบัติตามข้อจำกัดกรณีการทำงานในเวลากลางคืนได้เมื่อ

(ก) มีฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพให้แก่คนงานประมงที่เกี่ยวข้อง ตามแผนงานและกำหนดเวลาที่กำหนด

(ข) โดยลักษณะเฉพาะของหน้าที่หรือแผนงานการฝึกอบรม กำหนดให้คนงานประมงต้องปฏิบัติหน้าที่ในเวลากลางคืน และหน่วยงานผู้ทรงอำนาจพิจารณาโดยทำการปรึกษาหารือแล้วเห็นว่างานดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนงานประมง

7. บทบัญญัติในมาตรานี้ต้องไม่ส่งผลต่อพันธะกิจที่เกิดจากการให้สัตยาบันอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ ของประเทศสมาชิก

การทดสอบทางการแพทย์

มาตรา 10

1. ห้ามคนงานประมงทำงานบนเรือโดยไม่มีใบรับรองแพทย์ยืนยันถึงความพร้อมทางร่างกายในการทำงานตามหน้าที่ของตน

2. หลังทำการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้มีการยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคข้างต้นได้ โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยและสุขอนามัยของคนงานประมง ขนาดของเรือ ความพร้อมด้านความช่วยเหลือทางการแพทย์และการอพยพ ระยะเวลาในการเดินเรือพื้นที่ปฏิบัติการ และประเภทของการปฏิบัติการทางประมง

3. การยกเว้นในวรรค 2 ต้องไม่ใช้บังคับกับบุคคลที่ทำงานบนเรือประมงที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า หรือเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ หรือเรือที่โดยปกติจะอยู่ในทะเลมากกว่าสามวัน ในกรณีเร่งด่วน หน่วยงานผู้ทรงอำนาจลามารถอนุญาตให้บุคคลทำงานบนเรือดังกล่าวได้ในระยะเวลาที่จำกัดและมีกำหนด จนกว่าจะได้รับใบรับรองแพทย์ ในกรณีดังกล่าวให้ใช้บังคับกับบุคคลที่ใบรับรองแพทย์หมดอายุด้วย

มาตรา 11

สมาชิกต้องมีกฎหมาย ข้อบังคับหรือมาตรการอื่น ๆ กำหนดในเรื่อง

(ก) ลักษณะของการทดสอบทางการแพทย์

(ข) รูปแบบและหัวข้อในใบรับรองแพทย์

(ค) ใบรับรองแพทย์ต้องออกโดยปฏิบัติงานทางการแพทย์ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือในกรณีรับรองเกี่ยวกับสายตาเพียงอย่างเดียวให้ออกโดยบุคคลที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจยอมรับว่ามีคุณสมบัติในการออกใบรับรองแพทย์ดังกล่าว และเป็นผู้มีอิสระทางอาชีพอย่างเต็มที่ตลอดกระบวนการการทดสอบเพื่อวินิจฉัยทางการแพทย์

(ง) ความถี่ในการทดสอบทางการแพทย์ และระยะเวลาที่ใบรับรองทางการแพทย์มีผลใช้บังคับ

(จ) สิทธิในการทดลอบทางการแพทย์เพิ่มเติมโดยผู้ปฏิบัติงานทางด้านแพทย์ที่เป็นอิสระ ในกรณีที่บุคคลผู้นั้นถูกปฏิเสธการออกใบรับรอง หรือออกใบรับรองโดยมีข้อจำกัดในการทำงานของบุคคลผู้นั้น

(ฉ) ข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 12

ในกรณีของเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า หรือเรือเดินทะเลระหว่างประเทศหรือเรือที่โดยปกติอยู่ในทะเลมากกว่าสามวัน

1. ใบรับรองแพทย์ของคนงานประมงต้องระบุถึงเรื่องต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(ก) การได้ยินและการมองเห็นคนงานประมงที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับที่พึงพอใจสำหรับการทำหน้าที่คนงานประมงบนเรือ

(ข) คนงานไม่ทนทุกข์จากเงื่อนไขทางการแพทย์ อันอาจเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ในทะเลหรือทำให้ร่างกายไม่พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลอื่นบนเรือ

2. ใบรับรองแพทย์ต้องมีอายุไม่เกินสองปี เว้นเสียแต่ว่าคนงานประมงมีอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งในกรณีนี้ใบรับรองแพทย์ต้องมีอายุไม่เกินหนึ่งปี

3. ในกรณีที่ใบรับรองแพทย์หมดอายุในระหว่างการเดินเรือ ให้ใบรับรองดังกล่าวมีผลใช้ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการเดินเรือ

ส่วนที่ 4 เงื่อนไขในการปฏิบัติงาน

อัตรากำลังและ ชั่วโมงการพัก

มาตรา 13

สมาชิกต้องมีกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ กำหนดให้เจ้าของเรือประมงที่ชักธงประเทศของตน กระทำการเพื่อให้มั่นใจว่า

(ก) เรือเหล่านั้นมีการจัดอัตรากำลังคนอย่างปลอดภัยและเพียงพอ โดยมีลูกเรือตามความจำเป็นต่อการนำร่อง และการเดินเรืออย่างปลอดภัยภายใต้การควบคุมของได้ก๋ง และ

(ข) คนงานประมงมีเวลาพักที่มีความถี่และช่วงเวลาเพียงพอ จะทำให้คนงานประมงปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างปลอดภัยและมีสุขอนามัย

มาตรา 14

1. เพื่อให้มีข้อกำหนดเพิ่มเติมจากมาตรา 13 ในกรณีของเรือที่มีความยาว [24] เมตรหรือมากกว่าหรือเรือที่เดินเรือระหว่างประเทศ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้อง

(ก) กำหนดอัตรากำลังขั้นต่ำในการนำร่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องจำนวนและคุณสมบัติของคนงานประมงที่ต้องการ

(ข) หลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจำกัดความเหนื่อยล้า หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดชั่วโมงการพักผ่อนขั้นต่ำของคนงานประมง และชั่วโมงพักผ่อนขั้นต่ำต้องไม่น้อยกว่าสิบชั่วโมงในช่วงเวลา 24 ชั่วโมงและ *77* ชั่วโมงในช่วงเวลา *7* วัน

2. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจลามารถอนุญาตโดยมีเหตุผลเฉพาะและกำหนดให้มีการยกเว้นจำกัดต่าง ๆ ในวรรค 1 (ข) ได้เป็นการชั่วคราวอย่างไรก็ตามเร็วที่สุดต้องกำหนดให้คนงานประมงมีช่วงเวลาพักผ่อน ชดเชยโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

3. ภายหลังทำการปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจลามารถจัดทำข้อกำหนดทางเลือกนอกเหนือจากวรรคที่ 1 และ 2 อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดทางเลือกดังกล่าวต้องให้ความคุ้มครองระดับเดียวกับข้อกำหนดเดิมเป็นอย่างน้อย

รายชื่อลูกเรือ

มาตรา 15

เรือประมงทุกลำต้องมีรายชื่อลูกเรือไว้บนเรือ โดยให้ลำเนารายชื่อดังกล่าวให้แก่ผู้มีอำนาจหน้าที่ก่อนเรือออกจากฝั่ง หรือแจ้งชายฝั่งทันทีที่เรือออกจากฝั่ง ทั้งนี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดว่าผู้ใดที่เรือประมงต้องให้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง

มาตรา 16

สมาชิกต้องมีกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ

(ก) ที่กำหนดให้คนงานประมงที่ทำงานบนเรือที่ชักธงของตน มีข้อตกลงการทำงานที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญาและคนงานประมงลามารถเข้าใจได้

(ข) ที่ระบุถึงรายการข้อตกลงขั้นต่ำที่ต้องมีอยู่ในข้อตำลงการทำงาน โดยให้สอดคล้องกับที่มีภาคผนวก II (1)

มาตรา 17

ลมาชิกต้องมีกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ เกี่ยวกับ

(ก) กระบวนการที่จะให้มั่นใจได้ว่า คนงานประมงมีโอกาสในการทบทวนและขอคำแนะนำเรื่องเงื่อนไขในข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง ก่อนทำการตกลงกัน

(ข) การเก็บรักษาบันทึกการทำงานของคนงานประมงตามข้อตกลงการทำงาน และ

(ค) วิธีการยุติข้อพิพาทที่เกิดจากข้อตกลงดังกล่าว

มาตรา 18

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง ต้องถูกเก็บไว้บนเรือและพร้อมให้คนงานประมงหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายแนวปฏิบัติภายในประเทศ ตรวจสอบเมื่อมีการร้องขอโดยต้องทำสำเนาข้อตกลงมอบให้แก่คนงานประมงหนึ่งชุด

มาตรา 19

มาตรา 16 ถึงมาตรา 18 และภาคผนวก II ไม่บังคับใช้กับเจ้าของเรือประมงผู้ซึ่งเดินเรือโดยตนเองเพียงแต่ผู้เดียว

มาตรา 20

1. ข้อกำหนดเพิ่มเติมจากมาตรา 16-19 ประเทศลมาชิกแต่ละประเทศต้องมีกฎหมายแห่งชาติ ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้คนงานประมงทุกคนที่ทำงานบนเรือประมงที่มีความยาว [24] เมตรหรือมากกว่า หรือเรือที่เดินทางระหว่างประเทศต้องมีข้อตกลงการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการลงลายมือชื่อที่กำหนดอย่างชัดเจนถึงเงื่อนไขและสภาพการทำงานบนเรือ ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงต้องรวมเอารายการหัวข้อเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ในภาคผนวก II (2) พร้อมกับรายการหัวข้อที่กล่าวถึงในมาตรา 16 (ข)

2. เจ้าของเรือประมงต้องมีความรับผิดชอบในการทำให้มั่นใจได้ว่าคนงานประมงแต่ละคน มีข้อตกลงการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษร และมีการลงลายมือชื่อ

การเดินทางกลับคืนพำนัก

มาตรา 21

1. สมาชิกต้องทำให้มั่นใจได้ว่าคนงานประมงบนเรือประมงชักธงประเทศของตนและเดินเรือระหว่างประเทศต้องมีสิทธิในการเดินทางกลับประเทศ ในกรณีที่ข้อตกลงการทำงานที่มีการเดินทางหรือระยะเวลาเฉพาะได้สิ้นสุดลง ณ ต่างประเทศ หรือมีการบอกเลิกข้อตกลงด้วยเหตุผลที่เป็นธรรม ไม่ว่าจะบอกเลิกโดยคนงานประมงหรือเจ้าของเรือประมง หรือคนงานประมงไม่สามารถทำหน้าที่ตามข้อตกลงการทำงาน หรือไม่สามารถคาดหวังให้ทำงานในสภาพการณ์ที่มีลักษณะเฉพาะได้

2. เจ้าของเรือประมงต้องรับภาระด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับตามวรรค 1 เว้นแต่ในกรณีที่พบว่าคนงานประมงได้กระทำความผิดเงื่อนไขในข้อตกลงการทำงานอย่างร้ายแรง ตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ 4kp.oxitgmL

3. สมาชิกต้องกำหนดโดยกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ถึงลภาพการณ์ที่มีความชัดเจนว่าคนงานประมงมีสิทธิในการเดินทางกลับตามวรรค 1 ระยะเวลาสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่บนเรือที่ทำให้คนงานประมงมีสิทธิเดินทางกลับ และจุดหมายปลายทางที่คนงานประมงสามารถเดินทางกลับได้

4. ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ดำเนินการให้มีการเดินทางกลับตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 สมาชิก ผู้เป็นเจ้าของธงเรือต้องจัดให้คนงานประมงเดินทางกลับ โดยลามารถเรียกค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเดินทางกลับจากเจ้าของเรือประมงได้

การคัดเลือกบุคคลและการบรรจุ

มาตรา 22

1. สมาชิกที่ให้บริการของรัฐด้านการคัดเลือกบุคคลและการบรรจุแก่คนงานประมง ต้องมั่นใจได้ว่ารูปแบบการให้บริการต้องเป็นส่วนหนึ่งหรือร่วมมือกับบริการจัดหางานของรัฐที่มีให้กับสำหรับคนทำงานและนายจ้างทั่วไป

2. บริการเอกชนที่ดำเนินการคัดเลือกบุคคลและบรรจุให้แก่คนงานประมงในเขตดินแดนของสมาชิกต้องดำเนินการให้ลอดคล้องกับระบบอันเป็นมาตรฐานด้านการอนุญาตหรือการรับรองหรือข้อบังคับในรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งต้องได้รับการกำหนด รักษา หรือปรับเปลี่ยน ภายหลังจากที่ได้ทำการปรึกษาหารือแล้วเท่านั้น

3. สมาชิกต้องกำหนดโดยกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ในการ
(ก) ห้ามให้บริการคัดเลือกบุคคลหรือบรรจุ โดยใช้วิธีการ กลไก หรือรายการต่าง ๆ เพื่อมุ่งหวังที่จะกีดกันหรือขัดขวางไม่ให้คนงานประมงเข้าทำงาน
(ข) กำหนดให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการคัดเลือกบุคคลหรือบรรจุทั้งหมดหรือแต่เพียงต้องไม่เป็นภาระของคนงานประมงไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม
(ค) กำหนดเงื่อนไขในการพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต ใบรับรอง หรือการรับมอบอำนาจอื่น ๆ เพื่อทำการคัดเลือกบุคคลหรือบรรจุ เนื่องจากมีการที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และกำหนดเงื่อนไขในการลามารถเปิดให้บริการคัดเลือกบุคคลและบรรจุ

4. ลมาชิกต้องทำให้มั่นใจได้ว่า มีการจัดทำระบบการคุ้มครองไม่ว่าจะโดยวิธีทางการรับประกันหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะลมทัดเทียมกัน เพื่อทดแทนความเสียหายทางการเงินของคนงานประมงที่อาจเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการไม่ได้รับคัดเลือกและบรรจุ

การจ่ายค่าจ้างให้คนงานประมง

มาตรา 23

1. ภายหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว สมาชิกต้องออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้คนงานประมงต้องได้รับค่าจ้างทุกเดือนหรือได้รับค่าจ้างอย่างลม่ำเลมอ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องจำกัดความว่าคนงานประมงอื่น ๆ จะได้รับการจ่ายค่าจ้างเช่นนี้หรือไม่ ถ้าได้รับต้องเป็นคนงานประมงกลุ่มใด

2. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของภาคผนวก II (1) หลังจากที่มีการปรึกษาหารือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดมาตรการที่ทำให้มั่นใจได้ว่า การจ่ายค่าจ้างล่วงหน้า สำหรับคนงานประมงอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

มาตรา 24

สมาชิกต้องกำหนดให้คนงานประมงทุกคนที่ทำงานบนเรือประมงที่มีความยาว [24] เมตร และที่มากกว่าหรือที่เดินเรือทางระหว่างประเทศ ต้องมีวิธีการโอนค่าตอบแทน รวมทั้ง ค่าจ้างล่วงหน้าโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนของตนให้แก่ครอบครัว โดยมีค่าใช้จ่ายที่ลมเหตุสมผล

ส่วนที่ 5 ที่พักอาศัยและอาหาร

มาตรา 25

สมาชิกต้องออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ในเรื่องที่พักอาศัย อาหาร และน้ำดื่มบนเรือประมงที่ชักธงของตน

มาตรา 26

สมาชิกต้องออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้ที่พักอาศัยบนเรือประมงที่ชักธงของตนต้องมีขนาดและคุณภาพที่เพียงพอ และมีอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการทำงานบนเรือและระยะเวลาการใช้ชีวิตบนเรือของคนงานประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการดังกล่าวต้องบรรจุเรื่องดังต่อไปนี้ได้ด้วยตามความเหมาะสม

(ก) การอนุมัติแผนสำหรับการก่อสร้างหรือดัดแปลงเรือประมง โดยคำนึงถึงเรื่องที่พักอาศัย

(ข) การบำรุงรักษาที่พักอาศัยและบริเวณห้องครัวให้มีสุขลักษณะ ความปลอดภัยและสุขอนามัย โดยรวมและความสะดวกสบาย

(ค) การระบายอากาศ ความร้อน ความเย็น และแสงสว่าง

(ง) การลดความสั่นสะเทือนและเสียงที่ดังมากเกินไป

(จ) ที่ตั้ง ขนาด วัสดุในการก่อสร้าง เครื่องเรือนและอุปกรณ์ของห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร และบริเวณที่พักอาศัยอื่น ๆ

(ฉ) อุปกรณ์สุขภัณฑ์ รวมถึง ส้วม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการซักล้างและการมีน้ำร้อนและน้ำเย็นที่เพียงพอ

(ช) กระบวนการตอบสนองข้อร้องทุกข์เกี่ยวกับที่พักอาศัยที่ไม่ได้มาตรฐาน

มาตรา 27

สมาชิกต้องออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้

(ก) อาหารที่นำขึ้นและบริการบนเรือต้องมีปริมาณ คุณภาพและคุณค่าทางโภชนาการที่เพียงพอ

(ข) น้ำดื่มต้องมีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

มาตรา 28

กฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่สมาชิกได้กำหนดขึ้น เพื่อให้สอดคล้องตามมาตรา 25-27 ต้องส่งผลอย่างเต็มที่ต่อภาคผนวก III ว่าด้วยเรื่องที่พักอาศัยบนเรือประมง ทั้งนี้ สามารถแก้ไขภาคผนวกดังกล่าวได้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 43

ส่วนที่ 6 การคุ้มครองสุขภาพ การดูแลทางการแพทย์ และประกันสังคม

การดูแลทางการแพทย์

มาตรา 29

สมาชิกต้องออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้

(ก) เรือประมงต้องมีเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางแพทย์ที่เหมาะสมสำหรับใช้บนเรือ โดยให้คำนึงถึงจำนวนของคนงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ

(ข) บนเรือประมงต้องมีบุคคลอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือได้รับการอบรมเรื่องปฐมพยาบาลและการดูแลทางการแพทย์ของรูปแบบอื่น ๆ และมีความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ โดยคำนึงถึงจำนวนของคนงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ

(ค) อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ต้องมีคู่มือการใช้และข้อมูลต่าง ๆ ในภาษาและรูปแบบที่บุคคลต่าง ๆ ตามที่กล่าวถึงในวรรค (ข) สามารถเข้าใจได้

(ง) เรือประมงต้องมีวิทยุหรืออุปกรณ์ติดต่อสื่อสารทางดาวเทียมกับบุคคลหรือหน่วยบริการบนชายฝั่งที่สามารถให้คำปรึกษาทางการแพทย์ได้ โดยคำนึงถึงพื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางเวลาในการเดินเรือ

(จ) คนงานต้องมีสิทธิที่ได้รับการรักษาทางการแพทย์บนชายฝั่งและมีสิทธิถูกนำตัวขึ้นชายฝั่งให้ทันเวลา เพื่อรับการรักษาในกรณีได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือเจ็บป่วยร้ายแรง

มาตรา 30

สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า หรือที่เดินเรือระหว่างประเทศ หรือโดยปกติอยู่ในทะเลมากกว่า 3 วันนั้น สมาชิกต้องออกกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่กำหนดให้

(ก) หน่วยงานผู้ทรงอำนาจกำหนดรายละเอียดอุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ที่จะนำไปใช้บนเรือ

(ข) อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์บนเรือต้องได้รับการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม และได้รับการตรวจสอบเป็นประจำจากหน่วยงานผู้ทรงอำนาจหรือบุคคลอื่นที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจมอบหมายหรืออนุญาต

(ค) คู่มือการแพทย์ประจำเรือต้องได้รับการรับรอง และอนุญาตโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ

(ง) เรือที่ใช้ระบบจัดเตรียมคำแนะนำทางการแพทย์ล่วงหน้า รวมทั้งการให้คำแนะนำโดยผู้เชี่ยวชาญผ่านทางวิทยุหรือการติดต่อสื่อสารทางดาวเทียมนั้น ระบบดังกล่าวต้องพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(จ) มีรายชื่อสถานีวิทยุและดาวเทียมที่สามารถให้คำแนะนำทางการแพทย์ได้ไว้บนเรือ

(ฉ) กำหนดโดยคนงานประมงได้รับการดูแลทางการแพทย์ในขณะที่อยู่บนเรือหรือเทียบท่าเรือ ณ ต่างประเทศ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งนี้ ให้ยึดกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศของประเทศลมาชิกเป็นหลัก

ความปลอดภัยและ สุขอนามัยในการทำงาน และการป้องกันอุบัติเหตุ

มาตรา 31

สมาชิกต้องมีกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

(ก) การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน การเสี่ยงภัยที่เกี่ยวเนื่องกับการทำงานบนเรือประมง รวมทั้งการประเมินและการจัดการความเสี่ยง การฝึกอบรม และ คู่มือการทำงานบนเรือของคนงานประมง

(ข) การฝึกอบรมให้คนงานประมงด้านการควบคุมอุปกรณ์ทำประมงที่จะต้องใช้ และให้ความรู้เรื่องการทำประมงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานที่จะต้องปฏิบัติ

(ค) พันธกิจของเจ้าของเรือ คนงานประมง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยของคนงานประมงที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

(ง) การรายงานและการสอบข้อเท็จจริง เรื่องอุบัติเหตุบนเรือประมงที่ชักธงของสมาชิก

(จ) การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน

มาตรา 32

1. ข้อกำหนดตามมาตรานี้บังคับใช้กับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า หรือที่เดินเรือระหว่างประเทศ

2. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้อง

(ก) ให้เจ้าของเรือประมงจัดทำกระบวนปฏิบัติบนเรือเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ การได้รับบาดเจ็บ โรคจากการทำงาน โดยให้คำนึงถึงอันตรายและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะบนเรือประมงหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับกฎหมาย ข้อบังคับ ข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรอง และแนวปฏิบัติภายในประเทศ

(ข) กำหนดให้เจ้าของเรือประมง ไต้ก๋ง คนงานประมง และบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ต้องได้รับคู่มือคำแนะนำ อุปกรณ์การฝึกอบรม หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการประเมินและจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยบนเรือประมง

3. เจ้าของเรือประมงต้อง

(ก) จัดหาเครื่องนุ่งห่มและอุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสมให้แก่คนงานประมง

(ข) ประกันว่า คนงานประมงทุกคนบนเรือได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยพื้นฐานที่ผ่านการเห็นชอบของหน่วยงานผู้ทรงอำนาจหน่วยงานผู้ทรงอำนาจสามารถอนุญาตให้ยกเว้นข้อกำหนดนี้กับคนงานประมงที่มีความรู้และประสบการณ์โดยให้จัดทำข้อยกเว้นเป็นหนังสือ

(ค) ประกันว่า คนงานประมงต้องมีความคุ้นเคยกับอุปกรณ์และวิธีการทำงานของอุปกรณ์เป็นอย่างดีและเพียงพอ รวมถึงมาตรการด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะมีการใช้อุปกรณ์และเข้าไปเกี่ยวข้องกับปฏิบัติการดังกล่าว

ประกันสังคม

มาตรา 33

สมาชิกต้องทำให้แน่ใจว่า คนงานประมงที่มีถิ่นพำนักโดยปกติในเขตดินแดนของสมาชิกและทายาทตามกฎหมายภายในประเทศ ต้องมีสิทธิได้รับประโยชน์การคุ้มครองจากประกันสังคมตามกฎหมายแห่งชาติไม่น้อยไปกว่าที่คนงานอื่น ๆ ที่มีถิ่นพำนักโดยปกติในเขตดินแดนของสาชิกได้รับ

มาตรา 34

สมาชิกต้องดำเนินการให้มีความก้าวหน้าอย่างเป็นขั้นตอนตามสภาพการณ์ภายในประเทศ เพื่อให้คนงานประมงทุกคนที่มีถิ่นพำนักในเขตดินแดนของสมาชิก ได้รับการคุ้มครองจากประกันสังคมแบบรวบยอด

มาตรา 35

สมาชิกต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ตามสภาพการภายในประเทศ โดยลำพัง และโดยความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้ง การจัดการด้านประกันสังคมในรูปทวิภาคีหรือพหุภาคี เพื่อให้ความคุ้มครองด้านการประกันสังคมแบบรวบยอดให้แก่คนงานประมงที่ไม่มีถิ่นพำนักโดยปกติอยู่ในเขตดินแดนของสมาชิก

มาตรา 36

สมาชิกต้องกำหนดมาตรการเพื่อประกันว่า จะยังคงไว้ซึ่งสิทธิด้านการประกันสังคมที่คนงานประมงได้รับ หรือจะได้รับ โดยไม่คำนึงถึงการเป็นถิ่นพำนัก

การคุ้มครองในกรณีการเสียชีวิต บาดเจ็บ และเจ็บป่วยจากการทำงาน

มาตรา 37

1. สมาชิกต้องดำเนินมาตรการตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติภายในประเทศ เพื่อให้ความคุ้มครองคนงานประมงในกรณีการเสียชีวิต บาดเจ็บ และเจ็บป่วยจากการทำงาน

2. ในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงาน คนงานประมงต้อง

(ก) ได้รับการดูแลทางการแพทย์ที่เหมาะสม

(ข) ได้รับการทดแทนตามที่กฎหมาย และข้อบังคับภายในประเทศกำหนด

3. เมื่อคำนึงคุณลักษณะเฉพาะของภาคการประมง การคุ้มครองตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 สามารถดำเนินการโดยใช้

(ก) ระบบความรับผิดของเจ้าของเรือ

(ข) การประกันภาคบังคับ ค่าทดแทนสำหรับลูกจ้าง หรือโครงงานอื่น ๆ

ส่วนที่ 8 การปฏิบัติตามและการบังคับใช้

มาตรา 38

ประเทศสมาชิกต้องใช้อำนาจศาลและการควบคุมต่อเรือที่ชักธงของตนอย่างมีประสิทธิภาพโดยการสร้างระบบเพื่อให้แน่ใจถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานของอนุสัญญา รวมถึงการตรวจ การรายงาน การติดตามควบคุม การร้องทุกข์ ตามความเหมาะสม การลงโทษที่เหมาะสม และมาตรการคุมประพฤติโดยให้สอดคล้องกับกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ

มาตรา 39

สมาชิกต้องกำหนดให้เรือประมงที่มีความยาว [24] เมตรและที่มากกว่า หรือที่เดินเรือระหว่างประเทศต้องมีเอกสารที่ยังไม่หมดอายุซึ่งออกโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ เพื่อระบุว่าเรือลำนี้ผ่าการตรวจในเรื่องการปฏิบัติแห่งบทบัญญัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการลสภาพการทำงานและการดำรงชีวิต โดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ หรือในนามของหน่วยงานผู้ทรงอำนาจแล้ว เอกสารดังกล่าวต้องมีอายุ [สาม] ปี หรือถ้าเอกสารดังกล่าวออกในวันเดียวกับใบรับรองความปลอดภัยของเรือประมงระหว่างประเทศ ให้เอกสารนั้นมีอายุใช้งานเท่ากับอายุของใบรับรอง

มาตรา 40

1. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องแต่งตั้งผู้ตรวจที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในจำนวนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติการตามรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในมาตรา 39

2. ในการจัดทำระบบการตรวจที่มีประสิทธิภาพในเรื่องสภาพการทำงานและการดำรงชีวิตบนเรือประมง นั้น สมาชิกสามารถพิจารณาตามความเหมาะสมในการมอบอำนาจแก่องค์สาธารณะหรือองค์กรอื่นที่มีความสามารถและเป็นอิสระเพื่อดำเนินการตรวจและออกเอกสารดังกล่าว ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม สมาชิกต้องคงไว้ซึ่งความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการตรวจและการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการทำงานและการดำรงชีวิตของคนงานประมงบนเรือประมงที่ชักธงของตน

มาตรา 41

1. ถ้าสมาชิกได้รับข้อร้องเรียนหรือมีหลักฐานที่แสดงว่า เรือประมงที่ชักธงของตนกระทำการอันไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของอนุสัญญา สมาชิกต้องดำเนินตามความที่จำเป็นเพื่อสอบข้อเท็จจริงและประกันว่าจะมีแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

2. ในกรณีที่เรือประมงชักธงของรัฐอื่นเข้าเทียบท่าของสมาชิกด้วยเหตุผลทางธุรกิจหรือด้วยเหตุผลในทางปฏิบัติอื่น ๆ และสมาชิกได้รับข้อร้องเรียนหรือมีหลักฐานว่าเรือประมงดังกล่าวกระทำการอันไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของอนุสัญญา สมาชิกสามารถรายงานต่อรัฐบาลของประเทศที่เรือประมงนั้นจดทะเบียน พร้อมกับสำเนาแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศให้ทราบด้วย ในกรณีนี้สมาชิกสามารถดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อแก้ไขสภาพใด ๆ บนเรือที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยหรือสุขอนามัย

3. ในการดำเนินการตามมาตรการในวรรค 2 นั้น สมาชิกต้องแจ้งผู้แทนรัฐเจ้าของธงที่อยู่ใกล้ที่สุดโดยทันที และถ้าเป็นไปได้ต้องเรียกผู้แทนดังกล่าวเข้าพบ สมาชิกต้องไม่กักหรือหน่วงเรือไว้โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร

4. ตามวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ คนงานประมง องค์กรวิชาชีพ สมาคม สหภาพแรงงาน หรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องเรื่องความปลอดภัยของเรือ รวมถึงผลประโยชน์ เกี่ยวข้องเรื่องอันตรายที่มีต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยของคนงานประมงบนเรือ ลามารถยื่นข้อร้องเรียนได้

5. มาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับข้อร้องเรียนที่สมาชิกพิจารณาแล้วว่าไม่มีมูล

มาตรา 42

สมาชิกต้องบังคับใช้อนุสัญญาในแนวทางที่จะทำให้แน่ใจได้ว่า เรือประมงที่ชักธงของประเทศที่ยังไม่ให้สัตยาบันอนุสัญญาได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีไปกว่าเรือประมงที่ชักธงของประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญา

การแก้ไขภาคผนวก I และ II

มาตรา 43

1. ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศสามารถแก้ไขภาคผนวก I และที่ II ได้โดยการที่คณะประศาสน์การบรรจุเรื่องดังกล่าวเข้าเป็นหัวข้อหนึ่งในวาระการประชุมเกี่ยวกับการเสนอขอแก้ไขดังกล่าว ซึ่งจัดโดยที่ประชุมไตรภาคีของผู้เชี่ยวชาญ การลงมติรับข้อเสนอดังกล่าวต้องได้รับคะแนนเสียงสองในสามของผู้มีสิทธิออกเสียงที่มาประชุม รวมทั้งเสียงไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่ให้สัตยาบัน

2. สมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ไปแล้วสามารถแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการใหญ่ว่า การแก้ไขดังกล่าวต้องไม่มีผลใช้บังคับกับตนหรือต้องมีผลใช้บังคับกับตนนับจากวันที่ระบุไว้ในประกาศอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร การแจ้งดังกล่าวต้องกระทำภายในหกเดือนนับจากวันที่มีการรับเอาข้อแก้ไขดังกล่าว

ภาคผนวก I

การปรับเทียบหน่วยการวัด

1. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา หากหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ตัดสินใจใช้หน่วยความยาวตลอดลำเรือ (LOA) เป็นพื้นฐานในการวัด ทั้งนี้ ภายหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้ว ความยาว (l) หน่วยวัดให้เทียบมาตร ดังนี้

(ก) ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) [26.5] เมตร เทียบได้กับความยาว (l) [24] เมตร

(ข) ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) [16.5] เมตร เทียบได้กับความยาว (l) 15] เมตร

(ค) ความยาวตลอดลำเรือ (LOA) [50] เมตร เทียบได้กับความยาว (l) [45] เมตร

2. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา หากหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ ตัดสินใจใช้หน่วยตันกรอส (gs) เป็นพื้นฐานในการวัด ทั้งนี้ ภายหลังจากทำการปรึกษาหารือแล้วความยาว (l) หน่วยวัดให้เทียบมาตร ดังนี้

(ก) [100] gt เทียบได้กับความยาว (l) [24] เมตร

(ข) [30] gt เทียบได้กับความยาว (l) [15] เมตร

(ค) [500] gt เทียบได้กับความยาว (l) [45] เมตร

ภาคผนวก II

ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมง

1. ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงต้องมีรายการหัวข้อดังต่อไปนี้ ยกเว้นในกรณีไม่มีความจำเป็นเนื่องจากมีการกำหนดหัวข้อดังกล่าวไว้ในกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศแล้ว

(ก) นามสกุลและชื่ออื่น ๆ ของคนงานประมง วันเกิดหรืออายุ และสถานที่เกิด

(ข) สถานที่และวันที่ทำข้อตกลง

(ค) ชื่อเรือประมง หรือชื่อเรือที่คนงานประมงทำงาน

(ง) ชื่อนายจ้าง หรือเจ้าของเรือประมง หรือฝ่ายอื่น ๆ ที่ทำข้อตกลงกับคนงานประมง

(จ) การเดินเรือ หรือที่คาดว่าจะเดินเรือ สามารถกำหนดได้ในขณะทำข้อตกลง

(ฉ) จำนวนของคนงานประมงที่ได้รับการว่าจ้างหรือให้ทำงาน

(ช) สถานที่และเวลาที่คนงานประมงถูกกำหนดให้รายงานตัวเข้าทำงานบนเรือถ้าเป็นไปได้

(ซ) บทบัญญัติที่ supplied ต่อคนงานประมง หรือมิเช่นนั้นต้องมีระบบอื่นที่กำหนดโดยกฎหมายหรือข้อบังคับ

(ฌ) จำนวนค่าจ้าง หรือจำนวนส่วนแบ่ง และวิธีการคำนวณส่วนแบ่งดังกล่าว หากคิดว่าค่าตอบแทนจากฐานส่วนแบ่งหรือจำนวนค่าจ้าง ส่วนแบ่ง และวิธีคำนวณส่วนแบ่ง หากคิดค่าตอบแทนจากฐานค่าจ้าง และส่วนแบ่งรวมกันและค่าจ้างขั้นต่ำตามข้อตกลงอื่น ๆ

(ญ) การสิ้นสุดข้อตกลงและเงื่อนไข

- ❒ ถ้าข้อตกลงทำขึ้นโดยมีระยะเวลาที่แน่นอน ให้ข้อตกลงสิ้นสุดในวันที่ระบุไว้
- ❒ ถ้าข้อตกลงทำขึ้น โดยกำหนดเป็นเส้นการเดินเรือ ให้ข้อตกลงสิ้นสุดเมื่อถึงท่าเรือที่เป็นจุดหมายตามข้อตกลงและก่อนที่คนงานประมงถูกเลิกจ้าง
- ❒ ถ้าข้อตกลงทำขึ้นโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด ให้แต่ละฝ่ายมีสิทธิบอกเลิกข้อตกลง ตลอดจนมีสิทธิแจ้งกำหนดระยะเวลาในการบอกเลิกข้อตกลง ซึ่งเจ้าของเรือต้องมีระยะเวลาในการบอกเลิกไม่น้อยกว่าระยะเวลาในการบอกเลิกของคนงานประมง

(ฏ) การประกันภัยซึ่งครอบคลุมคนงานประมงในกรณีเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือเจ็บป่วยอันเกี่ยวข้องกับการทำงานบนเรือ

(ฏ) รายการหัวข้ออื่น ๆ ตามที่กฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศกำหนด

2. ในกรณีของคนงานประมงที่ทำงานบนเรือที่มีความยาว [24] เมตร และที่มากกว่า หรือบนเรือที่เดินเรือระหว่างประเทศ ให้ข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงตามมาตรา 20 ต้องเพิ่มรายการหัวข้อดังต่อไปนี้

(ก) จำนวนการลาพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าจ้าง หรือสูตรในการคำนวณ ในกรณีที่คำนวณการลาโดยใช้สูตร หากสามารถทำได้

(ข) ขอบเขตการประกันสุขภาพและประกันสังคมและสิทธิประโยชน์ของคนงานประมง ที่นายจ้าง เจ้าของเรือประมง หรือฝ่ายอื่น ๆ หรือฝ่ายต่าง ๆ ที่อยู่ในข้อตกลงการทำงานของคนงานประมงจัดหามาให้ เท่าที่จะทำได้

(ค) สิทธิในการเดินทางกลับของคนงานประมง

(ง) การอ้างอิงถึงข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรอง เท่าที่จะทำได้

(จ) เวลาพักขั้นต่ำ หรือชั่วโมงทำงานสูงสุดต่อวัน และต่อสัปดาห์ ตามที่กฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ภายในประเทศ

ภาคผนวก III

ที่พักอาศัยบนเรือประมง

บททั่วไป

1. บทบัญญัติต่อไปนี้ให้ใช้บังคับกับเรือประมงใหม่ที่มีดาดฟ้า เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 3 ของอนุสัญญาในการกำหนดข้อยกเว้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจกำหนดด้วยเหตุผลและเท่าที่จะปฏิบัติได้ ให้นำข้อกำหนดตามภาคผนวกนี้ใช้กับเรือที่มีอยู่แล้วได้ด้วย

2. หลังจากที่ปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะอนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติตามภาคผนวกนี้ ในการใช้บังคับกับเรือประมงที่โดยปกติอยู่ในทะเลน้อยกว่า 24 ชั่วโมงและคนงานประมงไม่ได้อาศัยอยู่บนเรือในขณะเรือเทียบท่า ในกรณีดังกล่าวหน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องประกันว่าคนงานประมงที่เกี่ยวข้องต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการพักผ่อน การรับประทาน และ สุขอนามัย ที่เพียงพอ

3. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตามวรรค 2 ต้องรายงานให้องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ตามมาตรา 4 ของอนุสัญญานี้

4. หลังจากที่ปรึกษาหารือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจกำหนดด้วยเหตุผลและเท่าที่จะปฏิบัติได้ ให้นำข้อกำหนดที่ใช้กับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่ามาใช้กับเรือที่มีความยาว [15] เมตรและมากกว่าแต่น้อยกว่า [24] เมตร

5. คนงานประมงที่ทำงานบนเรือ feeder ซึ่งมีที่พักอาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย (Sanitary facilities) ที่ไม่เพียงพอ ต้องให้คนงานประมงเหล่านั้นมาใช้ที่พักอาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย (Sanitary facilities) บนเรือแม่

การวางแผนและการควบคุม

6. ในทุกกรณีที่เรือมีการต่อเรือใหม่ หรือมีการซ่อมแซมหรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก หรือเรือมีการเปลี่ยนธงมาใช้ชักธงของสมาชิก ต้องแสดงให้หน่วยงานผู้ทรงอำนาจพอใจว่าเรือเหล่านั้นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาคผนวกนี้

7. ในกรณีตามวรรค 6 เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องส่งแผนงานและข้อมูลที่เกี่ยวกับที่พักอาศัยให้หน่วยงานผู้ทรงอำนาจหรือองค์กรที่ได้รับมอบอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติ

8. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส เมื่อมีการเปลี่ยนมาธงของสมาชิก หรือที่พักอาศัยของลูกเรือบนเรือมีการซ่อมแซมหรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องตรวจสอบที่พักอาศัยดังกล่าวว่าเป็นไปตามที่อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดหรือไม่ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะทำการตรวจสอบที่พักอาศัยของลูกเรือเพิ่มเติมด้วยความระมัดระวัง

การออกแบบและการต่อเรือ

ความสูงของห้อง

9. ที่พักอาศัยต้องมีความสูงที่เพียงพอตลอดทั้งห้อง โดยต้องมีการคำนึงถึงการยืนทำงานในระยะเวลานาน หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดความสูงขั้นต่ำของห้อง

10. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ความสูงขั้นต่ำของห้องในบริเวณที่พักอาศัยเพื่อให้สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างเต็มที่และมีอิสระจำเป็นต้องมีความสูงไม่น้อยกว่า 200 เซนติเมตร หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะอนุญาตให้ลดระดับความสูงดังกล่าวได้ในทุกส่วนหรือบางส่วนของที่พักอาศัย แต่การลดระดับดังกล่าวต้องเป็นไปด้วยเหตุผล และต้องไม่เป็นเหตุให้คนงานประมงเกิดความไม่สะดวกสบาย

การเปิดเข้าสู่และระหว่างพื้นที่ที่พักอาศัย

11. ห้ามมิให้มีการเปิดโดยตรงเข้าห้องนอนจากห้องเก็บปลาและบริเวณพื้นที่เครื่องจักร เว้นแต่เป็นทางออกฉุกเฉิน นอกจากที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การเปิดโดยตรงจากห้องครัว ห้องเก็บของ ห้องอบแห้ง บริเวณที่รวมของ Sanitary ควรต้องหลีกเลี่ยงอย่างมีเหตุผลและเท่าที่สามารถปฏิบัติได้

12. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องไม่มีการเปิดโดยตรงเข้าห้องนอนจากห้องเก็บปลา บริเวณเครื่องจักรการเปิด จากห้องครัว ห้องเก็บของ การอบแห้ง บริเวณที่รวมของ Sanitary เว้นแต่เพื่อเป็นทางออกฉุกเฉิน และต้องมีกำแพงที่กันแยกห้องนอนกับสถานที่เหล่านั้นและส่วนภายนอกของกำแพงต้องสร้างจากเหล็กที่มีประสิทธิภาพหรือวัสดุที่ได้รับอนุญาตอย่างอื่นที่สามารถกันน้ำและก๊าซได้

ฉนวน

13. บริเวณที่พักอาศัยต้องมีความฉนวนอย่างเพียงพอ วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างกำแพงภายนอก panelling and sheeting and floors and joining ต้องมีความเหมาะสมสำหรับจุดประสงค์และต้องนำไปสู่ความมั่นใจในสิ่งแวดล้อมอนามัยที่ดี ต้องมีการระบายน้ำอย่างเพียงพอในบริเวณที่พักอาศัย

เรื่องอื่น ๆ

14. ต้องมีมาตรการเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อป้องเรือประมงจากแมลงวันและแมลงอื่น ๆ โดยเฉพาะเรือที่ทำการประมงในบริเวณที่มียุงรบกวน

15. ต้องมีการจัดทางออกฉุกเฉินจากบริเวณที่พักอาศัยของลูกเรือตามความจำเป็น

เสียงและความสั่นสะเทือน

16. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องมีมาตรการที่จำกัดเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้มากเกินไปในบริเวณที่พักอาศัย

17. ต้องกำหนดมาตรฐานสำหรับเสียงและความสั่นสะเทือนในบริเวณที่พักอาศัยโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจในเรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ที่รับประกันได้ว่าคนงานประมงจะได้คุ้มครองที่เพียงพอจากผลกระทบจากเสียงและความสั่นสะเทือน รวมทั้งความเหนื่อยล้าที่เกิดจากผลกระทบจากเสียงและความสั่นสะเทือน

การระบายอากาศ

18. ต้องมีการระบายอากาศในบริเวณที่พักอาศัย โดยคำนึงถึงสภาพอากาศ ระบบการระบายอากาศต้องทำให้อากาศอยู่ในสภาวะที่เป็นที่พึงพอใจในขณะที่คนงานประมงอยู่บนเรือ

19. ต้องมีการจัดระบบระบายอากาศที่ป้องกัน บุคคลที่ไม่สูบยาสูบออกจากบุคคลที่สูบยาสูบเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

20. ต้องมีการติดตั้งระบบระบายอากาศสำหรับที่พักอาศัย ในเรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส และต้องมีการควบคุมให้มีการรักษาสภาพอากาศให้เป็นที่พอใจ และต้องมั่นใจว่าจะมีความเคลื่อนที่ของอากาศที่เพียงพอในทุกสภาพอากาศและฤดูกาล ระบบการระบายอากาศต้องมีการทำงานตลอดเวลาที่คนงานประมงอยู่บนเรือ

การให้ความร้อนและการปรับอากาศ

21. ต้องมีความร้อนที่เพียงพอในบริเวณที่พักอาศัย ทั้งนี้โดยคำนึงถึงลภาพอากาศ

22. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องมีความร้อนที่เพียงพอโดยผ่านระบบการให้ความร้อน ยกเว้นในเรือประมงที่ทำการประมงในเขตร้อน ระบบการให้ความร้อนต้องมีการทำความร้อนเท่าที่จำเป็นในทุกสภาพอากาศ และต้องทำงานเมื่อคนงานประมงอาศัยหรือทำงานอยู่บนเรือและเมื่อมีสภาพอากาศที่ต้องการความร้อน

23. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอล ที่ได้รับการยกเว้นเนื่องจากทำการประมงอยู่ในบริเวณที่สภาพอากาศที่ไม่ต้องการระบบทำความร้อน ต้องมีการจัดให้มีการปรับอากาศ (Air Condition) ในบริเวณที่พักอาศัย หอบังคับการเรือ ห้องวิทยุ และห้องควบคุมเครื่องจักร และบริเวณที่ทำงานเท่าที่จะเป็นไปได้

แสงสว่าง

24. บริเวณที่พักอาศัยด้องมีแลงสว่างที่เพียงพอ

25. ที่พักอาศัยต้องมีแสงจากธรรมชาติเพิ่มเติมจากแสงประดิฐ เท่าที่สามารถทำได้ ในกรณีที่มีแสงจากธรรมชาติในห้องนอน ต้องมีวิธีการในการกั้นแสงดังกล่าวด้วย

26. ต้องมีการจัดแสงสว่างสำหรับการอ่านหนังสือในทุกเตียงนอนเพิ่มเติมจากแลงธรรมดาในห้องนอน

27. ในกรณีที่เรือไม่มีการติดตั้งไฟฉุกเฉินในห้องนอน ห้องอาหาร ทางเดินระเบียง และทุกบริเวณที่ใช้หรืออาจจะใช้เป็นทางออกฉุกเฉิน ต้องมีการติดตั้งแสงสว่างในเวลากลางคืนอย่างถาวร

28. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส แสงสว่างในบริเวณที่พักอาศัยต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่หน่วยงานผู้ทรงอำนาจกำหนด มาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับแสงสว่างในพื้นที่พักอาศัยเช่นบุคคลที่สายตาปกติต้องสามารถอ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไปในวันที่อากาศแจ่มใสได้โดยมีอิสระในการเคลื่อนไหวไปในทุก ๆ ส่วนของพื้นที่ที่พักอาศัย

ห้องนอน

เรื่องทั่วไป

29. ด้วยขนาดและจุดประสงค์ของเรือ เมื่อออกแบบถ้าเป็นไปได้ ห้องนอนต้องอยู่ในที่ที่มีผลกระทบจากการเคลื่อนที่และการเร่งความเร็วน้อยที่สุดแต่อย่างไรก็ตามห้ามมิให้ห้องนอนตั้งอยู่บริเวณหน้ากำแพงกันกระแทก(Forward of collision bulkhead)

พื้นที่

30. พื้นที่ต่อบุคคลหนึ่งคนไม่รวมเตียงนอนและที่เก็บของส่วนตัว และจำนวนของบุคคลต่อห้องนอน ต้องมีการจัดพื้นที่ที่เพียงพอและให้สะดวกสบายแก่คนงานประมงที่อยู่บนเรือ ทั้งที่ให้คำนึงถึงการปฏิบัติการของเรือ

31. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส แต่มีความยาวน้อยกว่า [45] เมตรและมีน้ำหนักน้อยกว่า [500] ตันกรอส พื้นที่ห้องนอนสำหรับบุคคลหนึ่งคนไม่รวมเตียงนอนและที่เก็บของส่วนตัว ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร

32. เรือที่มีความยาว [45] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [500] ตันกรอส พื้นที่ห้องนอนสำหรับบุคคลหนึ่งคนไม่รวมเตียงนอนและที่เก็บของส่วนตัว ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตร

บุคคลต่อห้อง

33. ในกรณีไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น จำนวนของบุคคลที่อนุญาตให้อยู่ในห้องนอนแต่ละห้องต้องไม่เกิน 6 คน

34. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส แต่มีความยาวน้อยกว่า [45] เมตรและมีน้ำหนักน้อยกว่า [500] ตันกรอส จำนวนของบุคคลในห้องนอนแต่ละห้องต้องไม่เกิน 4 คน หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะอนุญาตให้มีข้อยกเว้นเป็นกรณีไป หากเมื่อพิจารณา ถึงขนาด ชนิด จุดประสงค์ในการทำงานของเรือแล้ว ทำให้ข้อกำหนดดังกล่าวไม่มีเหตุผล และไม่สามารถปฏิบัติได้

35. ในกรณีไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ห้องนอนเดี่ยว หรือห้องนอนสำหรับเจ้าหน้าที่ ต้องกำหนดให้เป็นไปเท่าที่ปฏิบัติได้

36. เรือที่มียาว [24] เมตรและมากกว่า ซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ห้องนอนถ้าสามารถปฏิบัติได้ ห้องนอนสำหรับเจ้าหน้าที่ต้องเป็นห้องนอนสำหรับบุคคลคนเดียวแต่อย่างไรก็ตามในห้องนอนต้องไม่มีเตียงนอนมากกว่า 2 ที่ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะอนุญาตให้มีข้อยกเว้นเป็นกรณี หากเมื่อพิจารณา ถึงขนาด ชนิด จุดประสงค์ในการทำงานของเรือแล้ว ทำให้ข้อกำหนดดังกล่าวไม่มีเหตุผลและไม่ลามารถปฏิบัติได้

อื่น ๆ

37. จำนวนสูงสุดของบุคคลที่จะอาศัยอยู่ในห้องนอนต้องกำหนดให้จัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรและมีลักษณะถาวรในห้องนอนในที่สามารถเห็นได้ง่าย

38. ลูกเรือต้องนอนเตียงเดียวโดยให้กำหนดขนาดเตียงที่เหมาะสม วัสดุในการทำที่นอนต้องใช้วัสดุที่เหมาะสม

39. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ขนาดภายในของเตียงนอนอย่างน้อยต้องมีขนาด [190] คูณ [68] เซนติเมตร

40. ห้องนอนต้องมีการวางแผนและติดตั้งอุปกรณ์เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีความสะดวกสบายอย่างมีเหตุผลสำหรับผู้ใช้งาน และเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ต้องมีอุปกรณ์ในห้องนอน รวมถึงเตียงนอน ที่เก็บของส่วนบุคคลที่เพียงพอสำหรับเสื้อผ้าและของส่วนตัวอื่น ๆ และวัสดุที่มีพื้นผิวที่เหมาะสมในการเขียนหนังสือ

41. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องจัดให้มีโต๊ะที่เหมาะสำหรับการเขียนหนังสือและเก้าอี้

42. ที่พักอาศัยส่วนที่ใช้สำหรับการนอนต้องมี situated และมีติดตั้งในระดับที่มีเป็นส่วนตัว ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงเท่าที่จะสามารถทำได้

43. บทบัญญัติในเรื่องการแยกห้องนอนสำหรับชายและหญิงควรจะนำมาใช้กับเรือทุกลำ สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอสต้องมีการจัดห้องนอนแยกระหว่างชายและหญิง

ห้องรับประทานอาหาร

44. ห้องรับประทานต้องอยู่ใกล้ครัวที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

45. เรือต้องจัดให้มีห้องรับประทานอาหารที่เหมาะสมสำหรับการบริการ ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ห้องรับประทานต้องแยกจากส่วนที่เป็นที่นอนหากสามารถปฏิบัติได้

46. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ห้องรับประทานอาหารแยกจากส่วนที่เป็นที่นอน

47. ขนาดและอุปกรณ์ในห้องรับประทานอาหารต้องเพียงพอสำหรับบุคคลทุกคนจะใช้ในเวลาเดียวกัน

48. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ตู้เย็นที่ต้องขนาดที่เพียงพอและมีอุปกรณ์ในการน้ำร้อนและน้ำเย็น และมีบริการและให้คนงานประมงสามารถได้ใช้งานตลอดเวลา

ห้องน้ำ

49. ต้องมีการจัดสุขภัณฑ์ หมายความรวมถึงโถสุขภัณฑ์ อ่างล้างหน้า อ่างอาบน้ำหรือฝักบัวให้กับบุคคลทุกคนที่อยู่บนเรือตามความเหมาะสมกับการทำงานของเรือ อุปกรณ์ดังกล่าวต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำในเรื่องสุขอนามัย และ สุขลักษณะและมาตรฐานที่มีเหตุผลด้านคุณภาพ

50. ห้องน้ำต้องไม่ให้มีความสกปรกในทุก ๆ พื้นที่เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ และต้องจัดให้มีห้องน้ำของสตรีเพื่อความเป็นส่วนตัวตามสมควร

51. ต้องมีการจัดน้ำเย็นและน้ำร้อนให้แก่คนงานประมงและบุคคลอื่น ๆ บนเรือในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อให้สุขลักษณะ หลังจากที่ได้ปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะกำหนดปริมาณขั้นต่ำในการจัดเตรียมน้ำ

52. ในกรณีที่มีห้องน้ำต้องมีการระบายอากาศสู่อากาศภายนอกแยกต่างหากจากส่วนอื่น ๆ ของที่พักอาศัย

53. พื้นผิวของห้องน้ำต้องใช้งานง่ายและละตวกในการทำความสะอาด พื้นต้องมีที่กันลื่น

54. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส คนงานประมงทุกคนที่ห้องของเขาไม่มีห้องน้ำในห้อง ต้องจัดให้คนงานประมงทุก ๆ [4] คนหรือน้อยกว่า ต้องมีอย่างน้อยหนึ่งอ่างอาบน้ำ หรือฝักบัว หรือทั้งสองอย่าง หนึ่งโถสุขภัณฑ์และหนึ่งอ่างล้างหน้า

การอำนวยความสะดวกในการซักรีด

55. ในกรณีที่ไม่ได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ต้องมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการซักและทำให้แห้งเท่าที่จำเป็น ต้องคำนึงถึงการทำงานของเรือ

56. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องมีการจัดให้มีความสะดวกสบายสำหรับการซักผ้า การทำให้แห้ง และรีดผ้า

57. สำหรับเรือที่มีความยาว [45] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [500] ตันกรอส การอำนวยความสะดวกในการซักผ้า การทำให้แห้ง และรีดผ้า ต้องมีการจัดเป็นส่วนแยกต่างหากจาก ห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำ และต้องมีการระบายอากาศและความร้อนที่เพียงพอ และต้องมีการติดลายหรือกระทำวิธีอื่นเพื่อทำให้เสื้อผ้าแห้ง

การอำนวยความสะดวกในกรณีคนงานประมงเจ็บป่วยและได้บาดเจ็บ

58. เมื่อมีความจำเป็น ต้องมีการจัดห้องต่างหากสำหรับคนงานประมงที่เจ็บป่วยและได้รับบาดเจ็บ

59. สำหรับเรือที่มีความยาว [45] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [500] ตันกรอส ต้องจัดให้มีห้องพักสำหรับเวลาเจ็บป่วย พื้นที่สำหรับห้องดังกล่าวต้องเหมาะสมในการติดตั้งและรักษาสุขลักษณะ

การอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

60. ต้องมีการจัดสถานที่สำหรับแขวนเสื้อกันฝน และต้องจัดให้อยู่นอกห้องนอนแต่สะดวกในการใช้

เครื่องนอน อุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

61. ต้องมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ในการรับประทานอาหาร เครื่องนอน และผ้าปูโต๊ะ ตามความเหมาะสม

การอำนวยความสะดวกในการพักผ่อน

62. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องมีการอำนวยความสะดวก สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ เพื่อการพักผ่อนของคนงานประมงทุกคนบนเรือ

การอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร

63. คนงานประมงทุกคนต้องสามารถติดต่อสื่อสารได้ตามสมควรในราคาที่ไม่เกินกว่าค่าใช้จ่ายที่เจ้าของเรือประมงต้องจ่าย

ครัวและการอำนวยความสะดวกในการเก็บอาหาร

64. ต้องมีการจัดอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น อุปกรณ์ดังกล่าวต้องติดตั้งในครัวที่ถูกแยกต่างหากเท่าที่จะสามารถทำได้

65. ในกรณีที่ครัวไม่ได้ถูกแยกต่างหาก ครัวหรือบริเวณประกอบอาหารต้องมีขนาดที่เพียงพอในการประกอบอาหารและแสงสว่างและการระบายอากาศที่ดี และต้องมีการติดตั้งและบำรุงรักษาที่เหมาะสม

66. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ต้องจัดให้มีครัวแยกต่างหาก

67. ต้องมีการจัดเก็บอุปกรณ์ในการบรรจุ butane or propane gas ที่ใช้สำหรับการประกอบอาหารครัวไว้ในสถานที่เปิด (open deck)

68. ต้องมีการจัดสถานที่ที่มีความจุที่เหมาะสมในการเก็บความแห้ง ความเย็น และมีการระบายอากาศที่ดีเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายจากการจัดเก็บ และนอกจากที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากเป็นไปได้ ต้องให้ใช้ตู้เย็นหรือมีการจัดเก็บในอุณหภูมิต่ำ

69. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับห้องเก็บอาหารและตู้เย็นหรือการจัดเก็บในอุณหภูมิต่ำ

อาหารและน้ำดื่ม

70. ต้องมีการจัดเตรียมอาหารและน้ำดื่มอย่างเพียงพอ โดยให้คำนึงถึงจำนวนของคนงานประมง ข้อกำหนดทางศาสนา และแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรมทางอาหาร และระยะเวลาและลักษณะของการเดินทาง และต้องมีการจัดเตรียมอาหารและน้ำดื่มที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ความเท่าเทียมปริมาณและความหลากหลาย

71. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นต่ำและปริมาณของอาหารและน้ำดื่มที่จะจัดเตรียมบนเรือ

ความสะอาดและสภาพที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่อาศัย

72. ที่พักอาศัยต้องมีการรักษาความสะอาดและสภาพที่เหมาะสำหรับอยู่อาศัย และต้องไม่มีสินค้าและการจัดเก็บอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ทรัพย์สินส่วนตัวของผู้พักอาศัย ในที่พักอาศัย

73 ห้องครัวและที่เก็บอาหารต้องมีการบำรุงรักษาให้มีสุขลักษณะ

74. ต้องมีการจัดเก็บขยะในที่มิดชิด และมีภาชนะในการเก็บขยะที่ well-sealed และให้นำออกจากพื้นที่ที่มีอาหารเมื่อมีความจำเป็น

การตรวจสอบของไต้ก๋งหรือภายใต้อำนาจของไต้ก๋ง

75. สำหรับเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่าซึ่งมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า [100] ตันกรอส หน่วยงานผู้ทรงอำนาจต้องกำหนดให้ไต้ก๋งหรือบุคคลอื่นที่ดำเนินการภายใต้อำนาจของไต้ก๋งมีการเข้าตรวจสอบเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่า ที่พักอาศัยมีความสะอาดและมีสภาพเหมาะสมสำหรับเป็นที่อยู่อาศัยและมีความปลอดภัย และมีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และให้มั่นใจว่าอาหารและน้ำดื่มมีอย่างเพียงพอ และให้มั่นใจว่าห้องครัวและที่เก็บอาหารและอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะและซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ผลของการตรวจสอบและการกระทำใดที่กระทำเมื่อพบความผิด ต้องมีการบันทึกและสามารถนำมาทบทวนได้

ข้อยกเว้น

76. หลังจากมีการปรึกษาหารือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจอาจจะอนุญาตให้มีการยกเว้น จากบทบัญญัติของภาคผนวกนี้ โดยการยกเว้นดังกล่าวต้องไม่ทำให้เงื่อนไขทั้งหมดในภาพรวมให้ประโยชน์น้อยกว่าที่ปฏิบัติตามภาคผนวกนี้ การยกเว้นให้มีการคำนึงถึง การเลือกปฏิบัติ ประโยชน์ที่คนงานประมงจะได้รับ การแตกต่างทางศาสนา และแนวปฏิบัติทางสังคม

ความเป็นมาของข้อแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมง

ความเป็นมา

ในการประชุมประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) สมัยที่ 93 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม – 16 มิถุนายน 2549 ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ที่ประชุมใหญ่ได้มีการลงมติ เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2548 เพื่อรับรองการออกอนุสัญญาและข้อแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมง (Work in the Fishing Sector) โดยการลงมติในส่วนของอนุสัญญาไม่ผ่านการรับรอง เนื่องจากผู้ลงคะแนนเสียงเห็นชอบ 288 เสียง ไม่เห็นชอบ 8 เสียง และงดออกเสียง 139 เสียง ซึ่งไม่ถึงเกณฑ์กึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิลงคะแนน (ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย) คือ 297 เสียง โดยขาดเพียง 1 เสียงเท่านั้น ทำให้การลงมติออกอนุสัญญาฉบับใหม่เป็นอันตกไป

สำหรับร่างข้อแนะได้ผ่านมติการรับรอง ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ 292 เสียง ไม่เห็นชอบ 8 เสียง และงดออกเสียง 135 เสียง แต่เนื่องจากข้อแนะเป็นส่วนเสริมของอนุสัญญา เมื่ออนุสัญญายังไม่ผ่านการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ ทาง ILO จึงยังไม่มีการเผยแพร่ข้อแนะฉบับดังกล่าวจนกว่าอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมงจะผ่านการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ ทั้งนี้จะมีการพิจารณาร่างอนุสัญญาดังกล่าวอีกครั้งในการประชุมประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) สมัยที่ 96 ในปี ค.ศ. 2007

ความเห็น

กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้วเห็นควรนำเสนอข้อแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมงต่อหน่วยงานผู้ทรงอำนาจตามมาตรา 19 ของธรรมนูญ ILO ภายหลังจากอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมงผ่านการรับรองจากที่ประชุมใหญ่แล้ว

Recommendation concerning work in the fishing sector

The General Conference of the International Labour Organization, Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 93rd Session on 31 May 2005, and

Taking into account the need to revise the Hours of Work (Fishing) Recommendation, 1920, and the Vocational Training (Fishermen) Recommendation, 1966, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to work in the fishing sector, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Work in Fishing Convention, 2005 (hereinafter referred to as "the Convention"); adopts this day of June of the year two thousand and five the following Recommendation, which may be cited as the Work in Fishing Recommendation, 2005.

PART I. CONDITIONS FOR WORK ON BOARD FISHING VESSELS

Protection of young persons

1. Members should establish the requirements for the prior training of persons between the ages of 16 and 18 working on board fishing vessels, taking into account international instruments concerning training for work on board fishing vessels, including occupational safety and health issues such as night work, hazardous tasks, work with dangerous machinery, manual handling and transport of heave loads, work in high latitudes, work for excessive periods of time and other relevant issues identified after an assessment of the risks concerned.

2. The training of persons between the ages of 16 and 18 might be provided through participation in an apprenticeship or approved training programme, which should operate under established rules and be monitored by the competent authority, and should not interfere with the person's general education.

3. Members should take measures to ensure that the safety, lifesaving and survival equipment carried on board fishing vessels carrying persons under the age of 18 is appropriate for the size of such persons.

4. The working hours of fishers under the age of 18 should not exceed eight hours per day and 40 hours per week, and they should not work overtime except where unavoidable for safety reasons.

5. While sufficient time should be allowed for all meals, fishers under the age of 18 should be assured of a break of at least one hour for the main meal of the day.

Medical examination

6. When prescribing the noture of the examination, Members should pay due regard to the age of the person to be examined and the nature of the duties to be performed.

7. The medical certificate should be signed by a medical practitioner approved by the competent authority.

8. Arrangements should be made to enable a person who, after examination, is determined to be unfit for work on board fishing vessels ar certain types of vessels, or for certain types of work on board vessels, to apply for a further examination by a medical referee or referees who should be independent of any fishing vessel owner or of any organization of fishing vessel owners or fishers.

9. The competent authority should take into account international guidance on medical examination and certification of persons working at sea, such as the ILO/WHO *Guidelines for conducting pre-sea and periodic medicol fitness examinations for seafarers.*

10. For fishers exempted from the application of the provisions concerning medical examination in the Convention, the competent authority should take adequate measures ot provide health surveillance for the purpose of occupational safety and health.

Competency and training

11. Members should:

(a) take into account generally accepted international standards concerning training and competencies of fishers in determining the competencies required for skippers, mates, engineers and other persons working on board fishing vessels;

(b) address the following issues, with regard to the vocational training of fishers: national planning and administration, including coordination; financing and training standards; training programmes, including pre-vocational training and short courses for working fishers; methods of training; and international cooperation;

(c) ensure that there is no discrimination with regard to access to training.

12. For each vessel of [24] metres in length and over, the competent authority should issue a document evidencing the minumum level of manning for the safe navigation of the vessel, and specifying the number and the qualification of the fishers required.

PART II. CONDITIONS OF SERVICE

Record of service

13. At the end of each voyage, a record of service n regard to that voyage should be made available to the fisher concerned, or entered in the fisher's service book.

Special measures

14. For fishers excluded from the scope of the Convention, the competent authority should take measures to provide them with adequate protection with respect to their conditions of work and means of dispute settlement.

Payment of fishers

15. For vessels of [24] metres in length and over or those engaged on international voyages, all fishers should be entitled to minimum payment in accordance with national laws, regulations or collective agreements.

PART III. ACCOMMODATION

16. When establishing requirements or guidance, the competent authority should take into account relevant internatianal guidance on accommodation, food, and health and hygiene relating to persons working or living on board vessels, including the most recent editions of the FAO/ILO/IMO Code of *safety for fishermen and fishing vessels and the* FAO/ILO/IMO *Voluntary guidelines far the design, construction and equipment of small fishing vessels*

17. The competent authority should work with relevant organizations and agencies to develop and disseminate educational material and on-board information and guidance concerning safe and healthy accommodation and food on board fishing vessels.

18. Inspections of crew accommodation required by the competent authority should be carried out together with initial or periodic surveys or inspections for other purposes.

Design and construction

19. Adequate insulation should be provided for overhead exposed decks over crew accommodation spaces, external bulkheads of sleeping rooms and mess rooms, machinery casings and boundary bulkheads of galleys and other spaces in which heat is procuced, and, as necessary, to prevent condensation or overheating in sleeping rooms, mess rooms, recreation rooms and passageways.

20. Protection should be provided from the heat effects af any steam or hot water service pipes. Main steam and exhaust pipes should not pass through crew accommodation or through passageways leading to crew accommodation. Where this cannot be avoided, pipes should be adequately insulated and encased.

21. Materials and furnishings used in accommodation spaces should be impervious to dampness, easily kept clean and not likely to harbour vermin.

Noise and vibration

22. Noise levels for working and living spaces established by the competent authority should be in bonformity with the guidelines of the International Labour Organization on exposure levels to ambient factors in the workplace and, where applicable, the specific protection recommended by the International Maritime Organization, together with any subsequent amending and supplementary instruments for acceptable noise levels on board ships.

Heating

23. The heating system should be capable of maintaining the temperature in crew accommodation at a satisfactory level under normal conditions of weather and climate likely to be met with on service, as established by the competent authority, and should be designed so as not to endanger the health or safety of the fishers or the safety of the vessel.

Sleeping rooms

24. Each berth should be fitted with a spring mattress of approved material, or with a spring base and a mattress of approved material, Berths should not be placed side by side in such a way that access to one berth can be obtained only over another, The lower berth in a double tier should not be less than 0.3 metres above the floor, and the upper berth should be fitted with a dust-proof bottom and placed approximately midway between the bottom of the lower berth and the lower side of the deck head beams. Berths should not be arranged in tiers of more than two. In the case of berths placed along the vessel's side, there should be only a single tier when a sidelight is situated above a berth.

25. Sleeping rooms should be fitted with curtains for the sidelights, as well as a mirror, small cabinets for toilet requisites, a book rack and a sufficient number of coat hooks.

26. As far as practicable, berthing of crew members should be so arranged that watches are separated and that no day worker shares a room with watch keepers.

Mess rooms

27. For vessels of [45] metres in length and over which are more than [500] gt, o separate mess-roo facility for officers should be provided, taking into considerotion the number of officers on board.

Sanitary accommodation

28. Sanitary accommodation spaces should have:

(a) floors of approved durable material which can be easily cleaned, and which are impervious to dampness and properly drained;

(b) bulkheads of steel or other approved material which should be watertight up to at least 0.23 metres above the level of the deck;

(c) sufficient lighting, heating and ventilation;

(d) soil pipes and waste pipes of adequate dimensions which are constructed so as to minimize the risk of obstruction and to facilitate cleaning; they should not pass through fresh water or drinking water tanks, nor should they, if practicable, pass overhead in mess rooms or sleeping accommodation.

29. Toilets should be of an approved type and provided with an ample flush of water, available at all times and independently controllable. Where practicable, they should be situated convenient to, but separate from, sleeping rooms and washrooms. Where there is more than one toilet in a compartment, the toilets should be sufficiently screened to ensure privacy.

Recreational facilities

30. Where recreational facilities are required, furnishings should include, as a minimum, a bookcase and facilities for reading, writing and, where practicable, games. Recreational facilities and services should be reviewed frequently to ensure that ther are appropriote in the light of changes in the needs of fishers resulting from technical, operational and other developments.

31. For vessels of [45] metres in length and over which are more than [500] gt, the recreational space should be separate from the mess room.

Food

32. Fishers employed as cooks should be trained and qualified for their position on board.

PART IV. HEALTH PROTECTION, MEDICAL CARE AND SOCIAL SECURITY

Medical care on board

33. The competent authority should establish a list of medical supplies and equipment appropriate to the risks concerned to be carried on fishing vessels; such list should include women's sanitary protection supplies together with discreet, environmentally friendly disposal units.

34. A qualified medical doctor should be on board fishing vessels carring 100 or more fishers and ordinarily engaged on international voyages of more than three days' duration.

35. Fishers should receive training in basic first aid in accordance with national laws and regulations, taking into account applicable international instruments.

36. A standard medical report form should be specially designed to facilitate the confidential exchange of medical and related information concerning individual fishers between the fishing vessel and the shore in cases of illness or injury.

37. For vessels of [24] metres in length and over, in addition to the provisions of Article 30 of the Convention, the following additional elements should be taken into account:

(a) when prescribing the medical equipment and supplies to be carried on board, the competent authority should ake into account internatiional recommedations in this field, such as those contained in the most recent editions of the ILO/IMO/WHO *International medical guide for ships* and the WHO *Model list of essential medecines*, as well as advances in medical knowledge and approved methods of treatment;

(b) inspections of medical equipment and supplies should take place at intervals of no more than 12 months. The inspector should ensure that expiry dates and conditions of storage of all medicines are checked, the contents of the medicine chest are listed and conform to the medical guide used nationally, and medical supplies are labelled wit generic names in addition to any brand names used, expiry dates and conditions of storage;

(c) the medical guide should explain how the contents of the medical equipment and supplies are to be used, and should be designed to enable persons other than a medical doctor to care for the sick or injured on board, both with and without medical advice by radio or satellite communication. The guide should be prepared taking into account international recommendations in this field, including those contained in the most recent editions of the ILO/IMO/WHO *International medical guide for ships* and the IMO *Medical first and guide for use in accidents involving dangerous goods;*

(d) medical advice provided by radio or satellite communication should be available free or charge to all vessels irrespective of the flag they fly.

Research, dissemination of information and consultation

38. In order to contribute to the continuous improvement of safety and health of fishers, Members should have in place policies and programmes for the prevention of accidents on board fishing vessels which should provide for the gathering and dissemination of occupational health and safety materials, research and analysis, taking into consideration technological progress and knowledge in the field of occupational safety and health, as well as relevant international instruments.

39. The competent authority should take measures to ensure regular consultations on safety and health matters with the aim of ensuring that all concerned are kept resonably informed of national, international and other developments in the field and on their possible application to fishing vessels flying the flag of the Member.

40. When ensurint that fishing vessel owners, skippers, fishers and other relevant persons receive sufficient and suitable guidance, training material, or other appropriate information, the competent authority should take into account relevant existing international standards, codes, guidance and other information, and should keep abreast of and utilize international research and guidance concerning safety and health in the fishing sector, including relevant research in occupational safety and health in general which may be applicable to work on board fishing vessels.

41. Information concerning particular hazards shauld be brought to the attention of all fishers and other persons on board through official notices containing instructions or guidance or other appropriate means.

42. Joint committees on occupational safety and health should be established:

(a) ashore; or

(b) on fishing vessels, where determined by the competent authority, after consultation, to be practicable in light of the number of fishers on board the vessel.

Occupational safety and health management systems

43. When establishing methods and programmes concernint safety and health in the fishing sector, the competent authority should take into account any relevant international guidance concerning occupational safety and health management systems, including the Guidelines on occupational safety and health mangement systems, ILO-OSH 2001.

Risk evaluation

44. (1) Risk evaluation in relation to fishing should be conducted, as appropriate, with the participation of fishers or their representatives and should include:

(a) risk assessment and management;

(b) training, taking into consideration the relevant provisions of Chapter III of the International Covention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Fishing Vessel Personnel, 1995 (STCW-F Convention);

(c) on-board instruction of fishers.

(2) To give effect to Paragraph 1(a), Members, after consultation, should adopt laws, regulations or other measures requiring:

(a) the regular and active involvement of all fishers in improving safety and health by continually identifying hazards, assessing risks and taking action to address risks through safety management;

(b) an occupational safety and health management system that may include an occupational safety and health policy, provisions for fisher participation and provisions concerning organizing, planning, implementing and evaluating the system and taking action to improve the system;

(c) a system for the purpose of assisting in the implementation of a safety and health policy and programme and the provision of fishers with a forum to influence safety and health matters. On-board prevention procedures should be designed so as to involve fishers in the identification of hazards and potential hazards and in the implementation of measures to reduce or eliminate such hazards.

(3) When developing the provisions referred to in Paragraph 1(a), Members should take into account the relevant international instruments on risk assessment and management.

Technical specifications

45. Members should address the following, to the extent practicable and as appropriate to the conditions in the fishing sector:

(a) seaworthiness and stability of fishing vessels;

(b) radio communications;

(c) temperature, ventilation and lighting of working areas;

(d) mitigation of the slipperiness of deck surfaces;

(e) machinery safety, including grarding of machinery;

(f) vessel familiarization for fishers or fisheries observers new to the vessel;

(g) person protective equipment;

(h) fire-fighting and lifesaving;

(i) loading and unloading of the vessel;

(j) lifting gear;

(k) anchoring and mooring equipment;

(l) safety and health in living quarters;

(m) noise and vibration in work areas;

(n) ergonomics, including in relation to the layout of workstations and manual lifting and handling;

(o) equipment and procedures for the catching, handling, storage and processing of fish and other marine resources;

(p) vessel design, construction and modification relevant to occupational safety and health;

(q) navigation and vessel handling;

(r) hazardous materials used on board the vessel;

(s) safe means of access to and exit from fishing vessels in port;

(t) special safety and health requirements for young persons;

(u) prevention of fatigue;

(v) other issues related to safety and health.

46. When developing laws, regulations or other measures concerning technical standards relating to safety and health on board fishing vessels, the competent authority shoulk take into account the most recent edition of the FAO/ILO/IMO *Code of Safety for Fishermen and Fishing Vessels*, Part A, Safety and Health Practice for Skippers and Crews.

Establishment of a list of occupational diseases

47. Members should establish a list of diseases known to arise out of exposure to dangerous substances or conditions in the fishing sector.

Social security

48. For the purpose of extending social security protection progressively to all fishers, Members should maintain up-to-date information on the following:

(a) the percentage of fishers covered;

(b) the range of contingencies covered;

(c) the level of benefits.

49. The benefits referred to in Article 37 of the Convention should be granted throughout the contingency covered.

50. Every person protected under Article 33 of the Convention should have a right of appeal in the case of a refusal of the benefit or of an adverse determination as to the quality or quantity of the benefit.

PART V. OTHER PROVISIONS

51. A Member, in its capacity as a coastal State, may require that fishing vessels comply with the standards of the Convention when granting licences for fishing in its exclusive economic zone.

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้จัดให้มีขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และประชุมกันเป็นครั้งที่ 93 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 และ

ได้คำนึงถึงความต้องการที่จะแก้ไขข้อแนะว่าด้วยชั่วโมงทำงาน (งานประมง) พ.ศ.2463 ข้อแนะว่าด้วยการฝึกอาชีพ (คนงานประมง) พ.ศ.2509

ได้มีมติรับรองเฉพาะบางประการในเรื่องการทำงานในภาคประมง ที่อยู่ในหัวข้อการประชุมที่ 5 ของระเบียบวาระการประชุมและ

ได้กำหนดให้ข้อเสนอนี้อยู่ในรูปของข้อแนะประกอบอนุสัญญาว่าด้วยการทำงานในภาคประมง พ.ศ.2548 (ต่อไปนี้จะเรียกว่าอนุสัญญา) รับรองเป็นข้อแนะ เมื่อวันที่ ของเดือนมิถุนายนในปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยสี่สิบแปด ซึ่งอาจเรียกว่าข้อแนะว่าด้วยการทำงานในภาคประมง 2548

ส่วนที่ 1 สภาพสำหรับการทำงานบนเรือประมง

การคุ้มครองผู้เยาว์

1. สมาชิกควรมีข้อกำหนดสำหรับบุคคลที่อายุระหว่าง 16 ปีถึง 18 ปีให้มีการฝึกอบรมก่อนที่จะทำงานบนเรือประมง โดยการฝึกอบรมดังกล่าวควรมีคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมสำหรับการทำงานบนเรือประมง แต่ทั้งนี้ให้มีหัวข้อเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน เช่น การทำงานในเวลากลางคืน งานอันตราย การทำงานกับเครื่องจักรกลที่มีอันตราย วิธีการยกและเคลื่อนย้ายของหนัก การทำงานในเขตร้อน (High latitudes) การทำงานที่มีเวลาทำงานยาวและหัวข้ออื่นที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการระบุภายหลังที่มีการประเมินความเสี่ยง

2. การฝึกอบรมบุคคลอายุระหว่าง 16 ปีถึง 18 ปี อาจจะกระทำโดยการฝึกงานหรือการอบรมในหลักสูตรที่ได้รับรองแล้วและต้องไม่กระทบต่อการศึกษาทั่วไป ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ควรดำเนินการตามกฎและอยู่ในการควบคุมดูแลขององค์กรผู้ทรงอำนาจ

3. สมาชิกควรดำเนินมาตรการเพื่อแน่ใจว่า ความปลอดภัย อุปกรณ์สำหรับช่วยชีวิตและดำรงชีพบนเรือประมงลำที่มีบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีอยู่บนเรือ จะมีขนาดเหมาะสมสำหรับบุคคลดังกล่าว

4. การทำงานของคนงานประมงที่อายุต่ำกว่า 18 ปีไม่ควรเกินกว่าแปดชั่วโมงต่อวันและ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และคนงานประมงดังกล่าวไม่ควรทำงานล่วงเวลายกเว้นในกรณีไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัย

5. ควรมีเวลาพักที่เพียงพอในการรับประทานอาหารทุกมื้อ สำหรับคนงานประมงที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีควรแน่ใจว่าจะได้รับเวลาพักอย่างน้อยหนึ่งชั่วโมงสำหรับการรับประทานมื้อหลักของวัน

การทดสอบทางการแพทย์

6. ในการกำหนดลักษณะของการทดสอบทางการแพทย์ สมาชิกต้องคำนึงอายุของผู้ได้รับการทดสอบและลักษณะของหน้าที่ในการทำงานของผู้นั้น

7. ใบรับรองแพทย์ควรได้ลงนามโดยแพทย์ที่ผ่านการรับรองโดยองค์กรผู้ทรงอำนาจ

8. ในกรณีที่ผลการทดสอบแสดงว่า บุคคลนั้นไม่เหมาะที่ทำงานบนเรือประมง หรือทำงานบนเรือบางประเภท หรืองานบางประเภทบนเรือ ควรมีการจัดการเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิยื่นให้ได้รับการทดสอบอีกครั้ง โดยผู้ชี้ขาดที่เป็นกลางอาจจะเป็นคนเดียวหรือหลายคน และควรจะเป็นอิสระจากเจ้าของเรือประมงหรือจากองค์กรอื่น ๆ ของคนงานประมงและเจ้าของเรือประมง

9. การทดลอบทางการแพทย์และใบรับรองของบุคคลที่ทำงานในทะเล หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงคำแนะนำระหว่างประเทศ เช่น ILO/WHO Guideline for Conducting Pre-sea and Periodic Medical fitness Examinations for seafarer

10. ในกรณีที่คนงานประมงที่ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบทางการแพทย์ในอนุสัญญานี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรดำเนินมาตรการอื่นที่เพียงพอในการควบคุมดูแลสุขภาพของคนงานประมงเหล่านั้นด้วยจุดประสงค์ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน

ความสามารถและการฝึกอบรม

11. สมาชิกควร

(ก) กำหนดความสามารถสำหรับตำแหน่งไต้ก๋ง ผู้ช่วยไต้ก๋ง วิศวกรและบุคคลอื่นที่ทำงานบนเรือประมง ควรคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศเกี่ยวกับความสามารถและการฝึกอบรมสำหรับคนงานประมงที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไป

(ข) กล่าวถึงหัวข้อดังต่อไปนี้ การฝึกอาชีพของคนงานประมง แผนและการบริหารแผนแห่งชาติ รวมทั้งความร่วมมือการเงินและมาตรฐานการฝึกอบรม โครงการฝึกอบรม รวมทั้งการเตรียมการฝึกอาชีพ หลักสูตรระยะสั้นสำหรับการทำงานของคนงานประมง วิธีการฝึกอบรมและความร่วมมือระหว่างประเทศ

(ค) ประกันว่าจะไม่มีการเลือกปฏิบัติในการเข้ารับการฝึกอบรม

12. สำหรับในเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรกำหนดให้มีการออกเอกสารที่แสดงขั้นต่ำในการบรรจุบุคคลสำหรับการเดินเรืออย่างปลอดภัย โดยให้ระบุถึงจำนวนและคุณสมบัติของคนงานประมงที่ต้องการด้วย

ส่วนที่ 2 เงื่อนไขในการปฏิบัติงาน

การบันทึกการทำงาน

13. เมื่อสิ้นสุดการเดินทาง ควรมีการทำบันทึกการทำงานและพร้อมสำหรับคนงานประมงหรือบันทึกไว้ในสมุดบันทึกการทำงานของคนงานประมง

มาตรการพิเศษ

14. ในกรณีที่คนงานประมงที่ได้รับการยกเว้นตามอนุสัญญานี้ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรมีมาตรการที่เพียงพอในการคุ้มครองในเรื่องสภาพการทำงานและการยุติข้อพิพาท

การจ่ายเงินแก่คนงานประมง

15. สำหรับในเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า หรือที่เดินเรือระหว่างประเทศ คนงานประมงควรจะมีสิทธิได้รับค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายแห่งชาติ ระเบียบหรือการเจรจาต่อรอง

ส่วนที่ 3 ที่พักอาศัย

16. เมื่อมีการกำหนดข้อกำหนดหรือแนวปฏิบัติ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติระหว่างประเทศในเรื่องที่พักอาศัย อาหาร สุขภาพและสุขลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ทำงานหรือดำรงชีวิตอยู่บนเรือ ทั้งนี้ให้รวมถึงฉบับแก้ไขล่าสุดของ FAO/ILO/IMO Code of Safety for fishermen and Fishing Vessels และ FAO/ILO/IMO Voluntary Guidelines for the Design, Construction and Equipment of Small fishing Vessel

17. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรมีการทำงานร่วมกับองค์การหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาและเผยแพร่อุปกรณ์ทางการศึกษา และข้อมูลบนเรือ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย และสุขอนามัยในที่พักอาศัย อาหารบนเรือประมง

18. การตรวจสอบที่พักอาศัยของลูกเรือ ควรกำหนดโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจโดยควรทำควบคู่กันไประหว่างการตรวจสอบและการสำรวจแบบเริ่มต้นและเป็นระยะ

การวางแผนและการก่อสร้าง

19. ควรมีการบุฉนวนเหนือศีรษะบริเวณเป็นดาดฟ้าเหนือที่พักอาศัยของลูกเรือ กำแพงภายนอกของห้องนอนและห้องอาหาร ห้องเครื่อง บริเวณกำแพงกันห้องครัวที่สถานที่อื่นที่มีความร้อน เพื่อการป้องกันการหลอมละลายและการเกิดความร้อนสูงในห้องนอน ห้องอาหาร ห้องพักผ่อน และทางเดิน

20. ควรมีการป้องกันผลกระทบจากความร้อนที่เกิดจากเครื่องไอน้ำและท่อน้ำร้อน และท่อไอน้ำหลักและท่อก๊าซไม่ควรผ่านบริเวณที่พักอาศัยของลูกเรือหรือทางเดินที่จะไปที่พักอาศัยของลูกเรือ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ท่อดังกล่าวควรหุ้มฉนวนและห่อหุ้มโดยรอบ

21. วัสดุและเครื่องเรือนที่ใช้ในบริเวณที่พักอาศัย ควรจะมีการป้องกันความชื้น รักษาความสะอาดง่ายและต้องไม่เป็นที่น่ารังเกียจ

เสียงและความสั่นสะเทือน

22. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรกำหนดระดับของเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ทำงานและอยู่อาศัย โดยควรสอดคล้องกับแนวปฏิบัติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศเรื่องระดับในเรื่องดังกล่าวที่อยู่แวดล้อมสถานที่ทำงาน ในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ควรนำคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโดยเฉพาะของ International Maritime Organization พร้อมทั้งตราสารที่แก้ไขและตราสารประกอบ สำหรับระดับเสียงที่สามารถยอมรับได้บนเรือ

ความร้อน

23. ระบบให้ความร้อนควรมีความสามารถที่จะรักษาอุณหภูมิในที่พักอาศัยของลูกเรือในระดับที่พึงพอใจ ให้อยู่ใต้สภาพอากาศและฤดูกาลที่ปกติ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรมีการกำหนดการออกแบบไม่ให้เกิดอันตรายต่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของคนงานประมงและความปลอดภัยของเรือ

ห้องนอน

24. ทุกเตียงนอนควรมีที่นอนสปริงทำจากวัสดุผ่านความเห็นชอบหรือ spring base และที่นอนทำจากวัสดุที่ผ่านความเห็นชอบ เตียงนอนไม่ควรวางข้าง ๆ กัน ในกรณีที่การขึ้นเตียงต้องทำโดยข้ามอีกเตียงหนึ่ง เตียงนอนที่ชั้นล่างในกรณีเตียงสองชั้นควรสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 0.3 เมตร และเตียงนอนชั้นบนควรติดที่กันฝุ่นและอยู่ในระดับที่เหมาะสมบริเวณตรงกลางระหว่างพื้นเตียงชั้นล่างและส่วนที่ต่ำของคานดาดฟ้า เตียงนอนไม่ควรมีมากกว่าสองชั้น ในกรณีที่เตียงนอนวางด้านข้างของเรือควรเป็นเตียงหนึ่งชั้นและติดตั้งไฟด้านข้างไว้เหนือเตียงนอน

ห้องรับประทานอาหาร

27. สำหรับเรือที่มีขนาดความยาว [45] เมตรและมีขนาดไม่น้อยกว่า [500] ตันกรอส ควรมีการแยกห้องรับประทานอาหารสำหรับเจ้าหน้าที่ และควรที่มีการคำนึงถึงจำนวนของเจ้าหน้าที่

ห้องน้ำ

28. บริเวณห้องน้ำควรมี

(ก) พื้นที่มีลักษณะที่ใช้วัสดุที่ถาวรซึ่งง่ายต่อการทำความสะอาดและป้องกันความชื้นและมีการระบายที่เหมาะสม

(ข) กำแพงเหล็กหรือวัสดุอื่นที่ได้รับอนุญาตควรจะกันน้ำและสูงกว่าระดับดาดฟ้า 0.23 เมตร

(ค) แสงสว่าง ความร้อน และการระบายอากาศที่พอเพียง

(ง) ท่อระบายหรือท่อน้ำทิ้งควรมีขนาดที่พอเพียง ซึ่งในการก่อสร้างควรมีการลดอัตตาเสียงของสิ่งกีดขวางและสะดวกในการทำความสะอาด ท่อดังกล่าวไม่ควรผ่านที่เก็บน้ำบริสุทธิและน้ำดื่มและหากสามารถปฏิบัติได้ไม่ควรผ่านเหนือศีรษะบริเวณห้องนอนและห้องรับประทานอาหาร

*29. ห้องส้วมควรได้รับการอนุมัติแบบและควรจัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอและสามารถใช้ได้ตลอดเวลาและมีการควบคุมที่เป็นอิสระ ในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ ควรแยกต่างหากจากห้องนอน และห้องอาบน้ำแต่ให้มีความ*สะดวกในการใช้งาน ในกรณีที่มีห้องส้วมมากกว่าหนึ่งห้องในส่วนห้องส้วมควรมีความเป็นส่วนตัวอย่างเพียงพอ

สิ่งอำนวยความสะดวกในการพักผ่อน

30. ในกรณีที่กำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการพักผ่อน ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกรวมทั้งตู้หนังสือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการอ่าน เขียน และเกมส์ ในกรณีที่สามารถปฏิบัติได้ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการเพื่อการพักผ่อนควรมีการทบทวนบ่อยครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าจะตรงตามความต้องการของคนงานประมงด้วยผลจากทางวิชาการ การปฏิบัติการ และการพัฒนาอื่น ๆ

31. สำหรับเรือที่มีความยาว [45] เมตรและมากกว่าซึ่งมีขนาดมากกว่า [500] ตันกรอส บริเวณที่ใช้สำหรับการพักผ่อนควรแยกออกจากห้องรับประทานอาหาร

อาหาร

32. คนงานประมงที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบอาหาร ควรได้รับการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งผู้ประกอบอาหารบนเรือ

ส่วนที่ 4 การคุ้มครองสุขภาพ การให้การดูแลทางการแพทย์ และประกันสังคม

33. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรมีการกำหนดรายการเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จะนำขึ้นไปไว้บนเรือประมงตามความเหมาะสมต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง ในรายการดังกล่าวควรมี อุปกรณ์คุ้มครองด้านสุขาภิบาลของผู้หญิงและเครื่องทำลายปฏิกูลที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

34. เรือประมงที่มีคนงานประมง 100 คนหรือมากกว่า และโดยปกติเดินทางระหว่างประเทศ โดยมีระยะเวลาในการเดินทางมากกว่า 3 วัน ควรมีแพทย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

35. คนงานประมงควรได้รับการฝึกอบรมพื้นฐานในเรื่องการปฐมพยาบาล ตามกฎหมายหรือระเบียบแห่งชาติ ทั้งนี้ควรมีการคำนึงถึงการนำเอาตราสารระหว่างประเทศมาปฏิบัติด้วย

36. ควรมีแบบรายงานทางการแพทย์ที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งออกแบบพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความลับทางการแพทย์หรือข้อมูลส่วนตัวของคนงานประมง ระหว่างเรือประมงกับท่าเรือในกรณีคนงานประมงเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ

37. ควรมีการคำนึงถึงเพิ่มจากบทบัญญัติมาตรา 30 ของอนุสัญญา ในเรือที่มีความยาว [24] เมตรและมากกว่า ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อมีการกำหนดเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จะนำขึ้นบนเรือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรมีการคำนึงถึงข้อแนะนำระหว่างประเทศในเรื่องดังกล่าว เช่น ข้อแนะนำที่ได้รับการแก้ไขล่าสุดของ ILO/IMO/WHO International medical guide for ship และ WHO Model list of essential medicines รวมทั้งความก้าวหน้าทางแพทย์และวิธีการรักษาที่ได้รับการรับรองแล้ว

(ข) การตรวจสอบเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ควรกระทำเป็นระยะไม่เกินกว่า 12 เดือน โดยผู้ตรวจสอบควรมั่นใจว่าวันหมดอายุและวิธีการเก็บของยาได้รับการตรวจสอบ รายการในกล่องยาอยู่ในรายชื่อและสอดคล้องกับข้อแนะนำทางแพทย์ที่ใช้ลากล เวชภัณฑ์ได้มีติดลลากในชื่อของประเภทเพิ่มเติมจากชื่อสินค้า วันหมดอายุและวิธีการเก็บ

(ค) ข้อแนะนำทางการแพทย์ควรอธิบายวิธีการใช้เวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ และควรได้รับการออกแบบให้บุคคลอื่น ๆ นอกจากหมดได้ใช้ในการรักษาผู้ป่วยและได้รับบาดเจ็บบนเรือทั้งในกรณีที่มีและไม่มีคำแนะนำทางการแพทย์ผ่านทางการสื่อสารทางวิทยุหรือดาวเทียม คำแนะนำดังกล่าวควรมีการจัดทำโดยคำนึงถึงข้อแนะนำระหว่างประเทศในเรื่องดังกล่าว ซึ่งรวมถึง ข้อแนะนำที่แก้ไขล่าสุดของ ILO/IMO/WHO International medical guide for ship and the IMO Medical fist aid guide for use in accidents involving dangerous goods

(ง) คำแนะนำทางการแพทย์ผ่านการสื่อสารทางวิทยุหรือดาวเทียมควรจะให้เรือทุกลำใช้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายไม่ว่าจะชักธงของรัฐใด

ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน

การวิจัย เผยแพร่ข้อมูล และการปรึกษาหารือ

38. เพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน ประเทศสมาชิกควรมีนโยบายและโครงการสำหรับการป้องกันอุบัติเหตุบนเรือประมง ซึ่งควรจะมีทั้งการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน วิจัย วิเคราะห์ โดยให้คำนึงถึง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความรู้ในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานรวมทั้งตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

39. หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรดำเนินมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสิ่งที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะถูกแจ้งอย่างมีเหตุผลในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ และมีการพัฒนาในเรื่องดังกล่าวและความเป็นไปได้ในการนำใช้กับเรือประมงที่ชักธงของสมาชิก

40. เพื่อให้มีความมั่นใจว่าเจ้าของเรือประมง นายเรือ คนงานประมงและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับแนวปฏิบัติ อุปกรณ์ในการฝึกอบรม หรือข้อมูลอื่นที่เพียงพอและเหมาะสม หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ ประมวล แนวปฏิบัติหรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และควรยึดถือและใช้ประโยชน์จากงานวิจัยระหว่างประเทศและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขอนามัยในกิจการประมงรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะนำมาปฏิบัติได้ในงานที่ทำบนเรือประมง

41. ข้อมูลที่เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นอันตราย ควรมีการแจ้งอย่างเป็นทางการต่อคนงานประมงทุกคนและบุคคลที่อยู่บนเรือ พร้อมมีคำแนะนำหรือวิธีปฏิบัติในเรื่องที่เป็นอันตรายดังกล่าว หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม

42. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน

(ก) บนฝั่ง

(ข) บนเรือประมง ในกรณีที่หลังจากปรึกษาหารือแล้ว หน่วยงานผู้ทรงอำนาจเห็นว่าสามารถเป็นไปได้เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับจำนวนของคนงานประมงบนเรือ

การจัดการระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน

43. เมื่อมีการจัดทำวิธีการและโครงการที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานในภาคการประมง องค์กรผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงข้อแนะนำระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน รวมถึง The Guidelines on occupational safety and health management systems, *ILO-OSH 2001*

การประเมินความเสี่ยง

44. (1) การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับการทำประมง ควรมีการจัดทำตามความเหมาะสม โดยให้คนงานประมงหรือตัวแทนมีส่วนร่วม และรวมทั้ง

(ก) การประเมินและจัดการความเสี่ยง

(ข) การฝึกอบรม โดยให้คำนึงถึงบทที่ 3 ของ International Convention on Standard of Training Certification and Watch-keeping for Fishing Vessel Personnel (STCW-F Convention)

(ค) วิธีการปฏิบัติในการอยู่บนเรือ

(2) เพื่อให้เป็นไปตามอนุวรรค 1 (ก) ข้างต้น ภายหลังจากได้มีปรึกษา สมาชิกควรออกกฎหมาย ระเบียบหรือมาตการอื่น ๆ ที่กำหนดให้

(ก) คนงานประมงทุกคนมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงความปลอดภัยและสุขอนามัย โดยการระบุอันตรายอย่างต่อเนื่อง ประเมินความเสี่ยงและจัดการกับความเสี่ยงโดยวิธีการจัดการความปลอดภัย

(ข) ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานที่จะถูกสร้างขึ้น อาจจะรวมถึง นโยบายด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน บทบัญญัติการมีส่วนร่วมของคนงานประมง บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กร การวางแผน การนำไปปฏิบัติและการประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาระบบ

(ค) มีระบบที่มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้เจ้าของเรือประมงหรือองค์กร ในการปฏิบัติตามนโยบายและโครงการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขอนามัย และเป็นเวทีให้คนงานประมงในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัย

(3) เมื่อมีการพัฒนาบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอนุวรรคที่ 1 (ก) สมาชิกควรคำนึงถึงตราสารที่เป็นไปได้หรือที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการและการประเมินผลของความเสี่ยง

ข้อกำหนดทางเทคนิค

45. สมาชิกควรกำหนดเงื่อนไขเท่าที่สามารถปฏิบัติได้และเหมาะสมสำหรับภาคการประมงในหัวข้อดังต่อไปนี้

(ก) ความเหมาะสมและความมั่นคงของเรือประมงในการเดินเรือในทะเล

(ข) วิทยุสื่อสาร

(ค) อุณหภูมิ การระบายอากาศ แสงสว่าง ในพื้นที่ทำงาน

(ง) การลดความลื่นของพื้นผิวบนดาดฟ้าเรือ

(จ) ความปลอดภัยจากเครื่องจักรกล รวมทั้ง เครื่องป้องกัน

(ฉ) การทำความคุ้นเคยกับเรือสำหรับคนงานประมงหรือ คนงานประมงผู้สังเกตการณ์

(ช) อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

(ซ) การดับเพลิงและการช่วยชีวิต

(ฌ) การบรรทุกและขนถ่ายจากเรือ

(ญ) อุปกรณ์ในการยก

(ฎ) การทอดลมอและจอดเรือ

(ฏ) ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการดำรงชีวิตในที่พักอาศัยและที่รับประทานอาหาร

(ฐ) เสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ทำงาน

(ฑ) กายรศาสตร์ รวมถึงความสัมพันธ์ในการกำหนดแบบสถานที่ทำงาน และวิธีการในการยกและการดำเนินการด้วยมือ

(ฒ) เครื่องมือและกระบวนการสำหรับการจับ การดำเนินการด้วยมือ การจัดเก็บ และกระบวนการต่าง ๆ เกี่ยวกับปลาและทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ

(ณ) การออกแบบเรือ การก่อสร้างและการต่อเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน

(ด) ระบบการนำทางและการควบคุมเรือ

(ต) วัสดุอันตรายที่ใช้บนเรือ

(ถ) วิธีการในการเข้าและออกด้วยความปลอดภัยจากเรือประมงในท่าเรือ

(ท) ข้อกำหนดพิเศษในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานสำหรับผู้เยาว์

(ธ) การป้องกันความเหนื่อยล้า

(น) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย

46. เมื่อมีการพัฒนากฎหมาย ระเบียบหรือมาตรการอื่นที่เกี่ยวกับมาตรฐานทางเทคนิคในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยบนเรือ หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงข้อกำหนดที่มีการแก้ล่าสุดของ FAO/ILO/IMO Code of Safety for Fishermen and fishing vessels, Part A Safety and Health practice for skipper and crews

การจัดทำรายชื่อโรคที่เกิดจากการทำงาน

47. ลมาชิกควรมีการจัดทำรายชื่อโรคที่เกิดจากการสัมผัสสารอันตรายหรือเกิดจากสภาพในกิจการประมง

ประกันสังคม

48. ด้วยจุดประลงค์มีความคืบหน้าในการขยายความคุ้มครองของประกันสังคมให้คลอบคลุมคนงานประมงทุกคน ลมาชิกควรมีการดูแลข้อมูลให้มีความทันลมัยในเรื่อง

(ก) อัตราร้อยละของคนงานประมงที่คลอบคลุมถึง

(ข) ช่วงระยะการคลอบคลุมเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

(ค) ระดับของสิทธิประโยชน์

49. สิทธิประโยชน์ตามที่มาตร 37 ของอนุสัญญากำหนด ควรให้สำหรับกรณีเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ด้วย

50. บุคคลทุกคนที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้มาตรา 33 ของอนุสัญญา ควรมีสิทธิในการอุทธรณ์ในกรณีที่ถูกปฏิเสธสิทธิประโยชน์หรือกลับคำตัดสินปริมาณและคุณภาพของสิทธิประโยชน์

บทบัญญัติอื่น ๆ

51. โดยความสามารถของรัฐชายฝั่ง สมาชิกอาจกำหนดว่า เมื่อเรือประมงได้รับใบอนุญาติในการทำประมงในเขตเศรษฐกิจ เรือประมงดังกล่าวต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของอนุสัญญา

พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล๊อก 253.255.255/10-11 ถนนพะเนียง แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
โทร. 0-2281-2055, 0-2281-5089, 0-2281-4874 โทรสาร 0-2281-0723 E-mail : bkb_1969@yahoo.com